

[Dokumen ini belum disemak]

PARLIMEN KESEBELAS**PENGGAL PERTAMA****MESYUARAT KETIGA****Bil. 60****Selasa****30 November 2004****K A N D U N G A N****JAWAPAN-JAWAPAN LISAN BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN** (Halaman 1)**RANG UNDANG-UNDANG:**

Rang Undang-undang Perbekalan 2005

Jawatankuasa:-**Jadual:-**

Maksud B.45

(Halaman 25)

Maksud B.46

(Halaman 68)

USUL:

Usul Anggaran Pembangunan 2005

Jawatankuasa:-

Maksud P.45

(Halaman 25)

Maksud P.46

(Halaman 68)

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

Selasa, 30 November 2004

Mesyuarat dimulakan pada pukul 10.00 pagi

DOA

[Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*]

JAWAPAN-JAWAPAN LISAN BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN

[Soalan No. 1 – Y.B. Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz tidak hadir]

2. **Tuan Chow Kon Yeow [Tanjong]** minta Perdana Menteri menyatakan:-

- (a) kes penipuan RM100 juta bahan kempen pilihan raya yang dibekalkan kepada Barisan Nasional (BN); dan
- (b) kes siapa bertanggungjawab atas iklan-iklan pilihan raya di surat khabar Cina yang mengandungi logo Barisan Nasional dan mesej menghapus korupsi yang berleluasa dalam kerajaan.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Dato' Seri Mohamed Nazri bin Abdul Aziz]: Tuan Yang di-Pertua, bagi (a), isu mengenai bekalan RM100 juta untuk kempen pilihan raya 2004 adalah isu yang tidak mempunyai kaitan dengan kerajaan ataupun dengan parti Barisan Nasional. Ianya merupakan masalah antara sebuah syarikat yang telah mempergunakan nama Barisan Nasional dengan beberapa syarikat yang membekalkan barangan untuk kempen pilihan raya yang lalu.

Syarikat-syarikat yang mendakwa diri mereka tertipu adalah bebas untuk mengambil tindakan yang sewajarnya termasuklah mengambil tindakan undang-undang untuk mencari jalan penyelesaian. Di pihak kerajaan, pihak-pihak berkuasa akan menyiasat sebarang dakwaan yang dibuat mengenai isu tersebut agar tindakan yang sewajarnya dapat diambil menurut undang-undang negara.

Bagi (b), saya telah pun menjawab perkara ini dalam sesi yang lepas.

Tuan Chow Kon Yeow [Tanjong]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan Yang Berhormat Menteri, soalan tambahan. Bagi (a), sama ada siasatan polis terhadap kes-kes yang dilaporkan oleh syarikat-syarikat yang terbabit sudah selesai

dilakukan dan sama ada pemimpin Barisan Nasional secara peribadi didapati terlibat dalam bersubahat dengan syarikat tertentu untuk menipu RM100 juta dari syarikat-syarikat pembekal dan bagi (b), adakah ini bermakna bahawa Barisan Nasional merestui mesej dalam iklan-iklan tersebut dan apakah langkah-langkah yang sudah dan akan diambil oleh Kerajaan Barisan Nasional untuk mengotakan janji-janji yang dibuat di dalam iklan-iklan pilihan raya tersebut. Sekian.

Dato' Seri Mohamed Nazri bin Abdul Aziz: Terima kasih Yang Berhormat bagi Tanjong. Pertamanya, berkenaan dengan aduan polis, saya telah menjawab itu bahawa bagi pihak kerajaan, kita akan menyiasat sebarang dakwaan yang dibuat mengenai isu tersebut.

Saya percaya kalau sekiranya syarikat yang berkenaan, yang tertipu itu membuat pengaduan kepada pihak polis untuk disiasat, saya percaya polis akan menyiasat perkara ini tanpa kira sama ada dia mungkin ataupun tidak melibatkan sesiapa dalam Barisan Nasional. Tetapi, setakat ini saya tidak ada maklumat tambahan mengenai setakat manakah penyiasatan telah dibuat ataupun saya juga tidak mempunyai maklumat sama ada syarikat yang tertipu itu telah pun membuat aduan kepada pihak polis.

Berkenaan dengan (b) iaitu iklan yang telah dibuat, Yang Berhormat pun tahu iaitu bahawa apa yang telah diiklankan itu, ia boleh dibaca daripada pelbagai segi. Daripada segi kita dan Barisan Nasional ialah, iaitu bahawa kita akan melawan *corruption* sampai ke akar umbi. Jadi, itu merupakan satu daripada manifesto yang kuat yang telah kita berikan waktu pilihan raya yang lepas dan seperti mana Yang Berhormat tahu iaitu bahawa Perdana Menteri sememangnya mengambil berat tentang perkara ini dan banyak tindakan yang telah diambil ke arah untuk kita melawan rasuah ini. Terima kasih.

3. **Dato' Haji Mat Yasir bin Haji Ikhsan [Sabak Bernam]** minta Menteri Kerja Raya menyatakan:-

- (a) adakah kerajaan mempunyai rancangan untuk melaksanakan pembinaan jambatan Sungai Air Tawar yang menghubungkan antara negeri Selangor dan Kg. Parit Empat di Bagan Datuk, Perak demi memberi manfaat kepada masyarakat luar bandar; dan

- (b) adakah cadangan untuk memasukkan projek tersebut di bawah Rancangan Malaysia Kesembilan.

Menteri Kerja Raya [Dato' Seri S. Samy Vellu]: Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian Kerja Raya pada masa ini tiada rancangan untuk membina jambatan di Sungai Air Tawar, Sabak Bernam, Selangor bagi menghubungkan Kampung Parit Empat ke Bagan Datuk, Perak. Projek ini tidak termasuk dalam senarai projek-projek yang diluluskan di dalam Rancangan Malaysia Kelapan.

Mengenai cadangan untuk memasukkan projek ini ke dalam Rancangan Malaysia Kesembilan, Ahli Yang Berhormat boleh mengemukakan cadangan tersebut ke pihak Unit Perancang Ekonomi Negeri (UPEN) bagi negeri Selangor sekiranya projek ini wajar dilaksanakan. Pihak UPEN Negeri perlu menentukan sama ada projek ini merupakan projek negeri atau projek Persekutuan.

Sekiranya projek ini merupakan projek negeri, maka kerajaan negeri akan membiayainya. Sebaliknya, jika projek ini merupakan projek Persekutuan, maka UPEN Negeri akan mengemukakan kepada Unit Perancang Ekonomi Jabatan Perdana Menteri untuk dipertimbangkan dan seterusnya dibiayai oleh Kerajaan Persekutuan.

Dato' Haji Mat Yasir bin Haji Ikhsan [Sabak Bernam]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua dan Yang Berhormat Menteri,soalan tambahan. Sabak Bernam ingin memaklumkan bahawa permohonan kepada projek ini telah pun dikemukakan sejak tiga tahun yang lalu tetapi, kepada UPEN kerajaan negeri kerana kepentingannya. Jadi, saya ingin membuat sedikit pembetulan bahawa jambatan ini bukan daripada Kampung Parit Empat, Perak ke Bagan Datuk tetapi daripada Sungai Air Tawar, Sabak Bernam, Selangor menghubungkan Kampung Parit Empat, Bagan Datuk iaitu menghubungkan antara dua negeri.

Yang penting sekali ialah kawasan ini akan menjadi kawasan tumpuan projek-projek pertanian kerana ia kawasan pertanian. Jadi, pembinaan projek ataupun jambatan ini akan membantu lebih daripada 200,000 penduduk kedua-dua kawasan ini. Oleh kerana itu, saya ingin bertanya Yang Berhormat Menteri, kepentingan kepada projek ini sebenarnya adalah sangat jelas. Jadi, kita harap perkara ini dapat dimasukkan dalam sekurang-kurangnya Rancangan Malaysia Kesembilan kelak. Terima kasih.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, kami tidak mendapat apa-apa maklumat daripada negeri Perak dan negeri Selangor berkenaan dengan projek ini. Jikalau ada juga permohonan telah disampaikan tiga tahun dahulu, mesti ada di dalam rekod kita. Tetapi, kita tidak mempunyai apa-apa maklumat berkenaan dengan projek ini. Walau bagaimanapun, saya janji kepada Yang Berhormat, saya akan meminta Kementerian Kerja Raya untuk menulis kepada negeri Selangor untuk mendapat tahu adakah mereka menimbang satu projek seperti ini, seperti apa yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat tadi. Terima kasih.

Tuan Lim Hock Seng [Bagan]: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Sekiranya projek jambatan ini adalah dirancang dalam Rancangan Malaysia Kesembilan dan sekiranya ini adalah satu projek Kerajaan Persekutuan, bolehkah Yang Berhormat memberitahu baik buruknya jikalau projek ini di bawah jagaan PMC atau di bawah jagaan JKR, kerana telah timbul banyak masalah berkenaan dengan PMC. Sekian.

Tuan Yang di-Pertua: Tidak berbangkit.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak suka memberi apa-apa ulasan berkenaan dengan PMC di dalam Dewan yang mulia ini.

Tuan Yang di-Pertua: Ya, baik.

Dato' Seri S. Samy Vellu: Tetapi, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, mana-mana satu projek yang ada kaitan dengan Jabatan Kerja Raya iaitu projek jalan dan jambatan, akan dilaksanakan oleh Jabatan Kerja Raya.

4. **Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]** minta Perdana Menteri menyatakan tentang usaha-usaha penambahbaikan oleh kerajaan dalam memperkukuh dan memajukan pencapaian kaum Bumiputera dalam bidang ekonomi di negara ini.

Menteri di Jabatan Perdana Menteri [Dato' Mustapa bin Mohamed]: Tuan Yang di-Pertua, strategi dan program membantu bumiputera adalah satu komponen penting dalam semua dasar kerajaan, sama ada Dasar Ekonomi Baru, Dasar Pembangunan Nasional, Dasar Wawasan Negara ataupun Wawasan 2020. Ia dilaksanakan antara lain menerusi penyusunan semula masyarakat, penyusunan semula hak milik dan guna tenaga dan salah satu komponen penting ialah untuk

memastikan bumiputera memiliki sekurang-kurangnya 30% daripada kegiatan perdagangan dan perindustrian negara dalam semua jenis dan peringkat perindustrian.

Hasil komitmen kerajaan yang tinggi, maka kita dapati bahawa pendapatan bumiputera telah meningkat daripada RM172 sebulan dalam tahun 1970 kepada RM2,376 pada tahun 2002 dan kadar kemiskinan bumiputera juga telah berkurangan daripada 68.8% pada tahun 1970 kepada 7.3% pada tahun 2002.

Dari segi penyusunan semula ekuiti, ia meningkat daripada 2.4% pada tahun 1970 kepada 18.7% pada tahun 2002. Dari segi profesional bumiputera pula, penyertaan bumiputera dalam bidang profesional seperti akauntan, arkitek, doktor, doktor gigi, doktor veterinar, jurutera, juruukur dan peguam telah meningkat daripada 4.9% pada tahun 1970 kepada 37.2% pada tahun 2002.

Walaupun kita telah mencapai banyak kejayaan, kerajaan belum puas hati kerana mengikut *census* terakhir bumiputera merupakan 65.7% jumlah penduduk negara, oleh itu perwakilan bumiputera dalam bidang ekonomi dan profesional masih lagi jauh di belakang.

Oleh hal yang demikian, dalam Rancangan Malaysia Kelapan, dalam Kajian Separuh Penggal RMK-8, kita telah memperkenalkan beberapa program baru, yang pertamanya, kita sedang mengkaji bagaimana hendak meningkatkan lagi penyertaan bumiputera dalam Amanah Saham umpamanya.

Yang keduanya, kerajaan telah melaksanakan dasar untuk memastikan bumiputera mendapat 60% daripada kontrak kerajaan. Yang ketiga, kita hendak menambah penyertaan bumiputera dalam bidang perdagangan pengedaran (*distributed trade*).

Tuan Yang di-Pertua, kerajaan juga telah bersetuju untuk menilai peranan dan kejayaan institusi termasuk syarikat milik kerajaan dalam membangunkan ekonomi bumiputera, yang kedua, kita sedang merangka strategi dan program baru bagi meningkatkan lagi penyertaan bumiputera.

Sehubungan dengan ini, antara perkara yang dijangka yang akan diberi penekanan dalam RMK-9 untuk membantu bumiputera adalah seperti berikut:-

- (i) Aspek nilai dan sikap;
- (ii) Untuk mengurangkan lagi kadar kemiskinan bumiputera;
- (iii) Untuk meningkatkan penyertaan bumiputera dalam bidang perdagangan dan perindustrian;

- (iv) Untuk meningkatkan penyertaan bumiputera dalam sektor pertubuhan baru;
- (v) Pembentukan masyarakat sains dan teknologi bumiputera;
- (vi) Pemilikan hartanah bumiputera di bandar; dan
- (vii) Meningkatkan penyertaan bumiputera dalam bidang profesional.

Terima kasih.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih Yang Berhormat Menteri.

Memang kita tidak berpuas hati, justeru itu soalan ini dikemukakan. Kerajaan memang memberi perakuan, bahawa jurang perbezaan ekonomi di antara bumiputera dan bukan bumiputera begitu ketara sekali. Persoalan yang ingin saya kemukakan, apakah kerajaan mempunyai perancangan yang komprehensif untuk memastikan bahawa bumiputera di negara ini mendapat tempat, sebab kalau kita lihat statistik pengangguran di negara kita ini, bumiputera pengeluaran universiti begitu melimpah-limpah, jadi, apakah peranan kerajaan untuk memastikan. Sebab dalam keadaan sekarang ini, kita dimaklumkan bahawa ekonomi tidak begitu baik dan bumiputera sudah tentu tertindas dalam keadaan yang sebegini.

Apakah langkah kerajaan untuk memastikan bumiputera yang graduan ini mendapat tempat untuk memulihkan ekonomi, sebab kita semua maklum bahawa kita diberi peringatan kemiskinan akan mendekatkan seseorang kepada kekufuran, apakah langkah-langkah kerajaan bagi mengatasinya.

Dato' Mustapa bin Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, kerajaan mempunyai perancangan yang komprehensif daripada tahun 1970 hingga sekarang memang dari segi perancangannya semuanya baik, dan cuma ada dari segi beberapa aspek pelaksanaan yang perlu diperbaiki. Oleh itu dalam RMK-9 kerajaan memberi jaminan bahawa kita akan memperkenalkan beberapa strategi baru untuk meningkatkan penyertaan bumiputera dalam pelbagai bidang.

Berkaitan dengan pengangguran di kalangan siswazah, ini ada kaitan dengan dua perkara, yang pertamanya, kadar pertumbuhan ekonomi yang lembap bermula sejak kita menghadapi krisis, khususnya tahun 2001 akhir-akhir ini.

Yang keduanya, ialah berkaitan dengan bilangan para graduan yang begitu ramai dan ada di antaranya tidak sesuai dengan kehendak pasaran, langkah-langkah sedang disusun oleh Kementerian Pengajian Tinggi dan agensi-agensi kerajaan yang

lain dan insya-Allah dalam RMK-9 kita juga akan menyusun strategi untuk mengatasi masalah pengangguran termasuklah pengangguran di kalangan siswazah bumiputera yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat bagi Kinabatangan. Terima kasih.

Datuk Abdul Ghapur bin Salleh [Kalabakan]: Tuan Yang di-Pertua, kita sebenarnya jelas mengenai dasar tetapi apa yang saya ingin soalan tambahan ini ialah definisi bumiputera, yang kebanyakan kita nampak di dalam negara kita, apabila ada bantuan dan peluang memang ada banyak bumiputera yang di kelas satu, kelas dua, kelas tiga, kelas empat.

Sebab apa yang saya katakan begitu, yang kelas satu ini seringkali dapat, yang kelas empat ini saya ingat papa kedana tidak ada apa-apa, jadi kita mahu supaya mungkin kerajaan mempertimbangkan perkara ini, kerana kalau tidak yang miskin bertambah miskin, yang kaya bertambah kaya.

Beberapa Ahli: Ya.

Dato' Mustapa bin Mohamed: Terima kasih Kalabakan. Yang pertamanya tidak ada kelas di kalangan bumiputera, tidak ada satu, dua, tiga dan empat, bumiputera satu sahaja ya, ini kerajaan memberi jaminan, cumanya mungkin Ahli Yang Berhormat merujuk kepada beberapa faedah keistimewaan yang diberi oleh pihak-pihak tertentu, umpamanya, kontrak dan lain-lain. Ini mengenai kontrak ia berdasarkan peraturan-peraturan yang ditetapkan oleh kerajaan melalui proses tender dan lain-lain.

Memanglah orang-orang yang miskin ini mereka tidak menjadi kontraktor, oleh itu kerajaan memberi perhatian melalui program-program membasmi kemiskinan. Jadi, kerajaan ada strategi untuk memastikan bahawa bumiputera yang termiskin ini akan terbela melalui program-program di bawah Kementerian Luar Bandar dan lain-lain kementerian yang berkaitan, termasuk Kementerian Pelajaran.

Jadi, saya ingin menegaskan sekali lagi bahawa tidak ada kelas di kalangan bumiputera, insya-Allah kerajaan akan membela golongan miskin bumiputera, kerana kita dapati bahawa 87% daripada golongan miskin adalah daripada kalangan bumiputera. Jadi, ini satu angka yang besar dan kerajaan cukup prihatin dan kita akan menggunakan strategi baru untuk mengatasi masalah kemiskinan dan kekurangan kemudahan di kalangan bumiputera. Terima kasih.

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin [Jerai]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, alhamdulillah. Vanakam. *[Memandang ke arah Yang Berhormat Menteri Kerja Raya] [Ketawa]*

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin tahu daripada Yang Berhormat Menteri, ikhlaslah bercakap sama ada *privatisation*, penswastaan ini benar-benar menguntungkan harapan dan hasrat kerajaan untuk mengagihkan kesenangan kepada orang-orang bumiputera dan juga dinikmati oleh kaum-kaum lain di dalam negara kita ini.

Saya lihat ada kegagalannya dan banyak, adakah kerajaan akan terus memberi sesuatu projek itu kepada syarikat-syarikat hinggalah di luar kemampuannya untuk menjalankan syarikat-syarikat tersebut. Dan saya kecewa melihat hari ini, walaupun kerajaan menguasai 35% daripada DRB-HICOM tetapi kerajaan tidak mampu membuat keputusan untuk menyelesaikan pertikaian. Kalaulah dua-dua ini, dua-dua ini dah jutawan dah, dah millionaire dah, bagilah kepada orang lain yang susah [*Tepuk*] yang boleh supaya benda ini dapat diatasi, dan konsep penswastaan yang kononnya untuk menolong industri kecil sederhana, konsep payung ini saya tidak nampak berlaku di dalam negara kita ini.

Tuan Yang di-Pertua: Soalnya Yang Berhormat?

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: Jadi, saya mintalah Tuan Yang di-Pertua, ikhlaslah, ikhlaslah. Terima kasih.

Dato' Mustapa bin Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, ikhlas menjawab. Dasar penswastaan dilaksanakan antara lain yang pertama, untuk menggerakkan pertumbuhan ekonomi negara. Yang keduanya, untuk meningkatkan penyertaan bumiputera dalam bidang perindustrian dan perdagangan dan secara umumnya ia telah berjaya.

Ada sedikit sebanyak kelemahan dan saya ingin memaklumkan bahawa kerajaan sekarang ini sedang mengkaji isu penswastaan ini, dan kajian ini oleh kerana ia memakan masa sedikit, menyeluruh. Antara perkara yang sedang kita kaji, umpamanya bagi masa hadapan, kerajaan akan menentukan projek-projek yang akan diswastakan dan kerajaan akan menerima *bids* ataupun tawaran daripada pihak tertentu, ini di antara kaedah, ini antara cadangan yang sedang dikaji.

Dan dengan itu, mungkin aspek agihan dan lain-lain dapat kita tangani, termasuklah untuk memastikan bahawa penyertaan bumiputera yang lebih bermakna. Tetapi saya ingin tegaskan bahawa dalam banyak projek penswastaan, kerajaan puas hati dengan penyertaan bumiputera dan insya-Allah kita akan gunakan ini dalam

Rancangan Malaysia Kesembilan untuk memastikan bahawa penyertaan bumiputera dapat ditingkatkan dalam sektor-sektor tertentu.

Yang kedua berkaitan dengan DRB-HICOM, kerajaan telah menyatakan bahawa isu ini sedang ditangani dan insya-Allah keputusannya akan dapat diketahui dalam sedikit masa lagi. Terima kasih.

5. Puan Teresa Kok Suh Sim [Seputeh] minta Menteri Kesihatan menyatakan rancangan kerajaan untuk menghulurkan bantuan kepada golongan rakyat yang miskin yang tidak mampu membayar kos perubatan yang semakin tinggi di hospital kerajaan dan hospital swasta. Apakah kementerian mempunyai rancangan untuk menggubal insurans perubatan berjenis komuniti untuk membantu pesakit yang miskin papa.

Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan [Tuan Lee Kah Choon]: Tuan Yang di-Pertua, kerajaan telah memberi kemudahan rawatan perubatan kepada golongan rakyat yang miskin di hospital dan Jabatan Kesihatan dengan diberi pengecualian bayaran.

Bagi golongan yang kurang berkemampuan untuk membiayai kos rawatan, ubat-ubatan atau peralatan perubatan yang tidak disediakan oleh hospital-hospital di bawah Kementerian Kesihatan, pihak Kementerian Kesihatan telah menubuhkan Tabung Kebajikan Kesihatan Kebangsaan untuk menolong mereka.

Kementerian Kesihatan sedang dalam perancangan untuk mengemukakan cadangan kepada pihak kerajaan bagi menggubal insurans perubatan untuk membantu pesakit mendapatkan rawatan dan perubatan di hospital kerajaan terutamanya kepada pesakit yang miskin. Sekian.

Puan Teresa Kok Suh Sim [Seputeh]: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya kita dapati tentang insurans perubatan - national insurance perubatan ini, sebenarnya juga telah banyak kali dibangkitkan dan kita sejak '50' tahun, '60' tahun yang lepas, jawapan yang sama juga dikemukakan, bila saya bangkitkan perkara ini dalam peringkat Jawatankuasa, Timbalan Menteri Kesihatan itu langsung tidak menjawab aspek ini.

Jadi, apa yang selalu kita dengar adalah masih dalam kajian, kajian, dan kita tidak tahu bila ia akan betul-betul dikemukakan dan dilaksanakan.

Jadi, saya ingin mengambil kesempatan ini mencadangkan kepada Kementerian Kesihatan, mungkin Kementerian Kesihatan perlu ada satu *Select Committee*, Jawatankuasa Pilihan Khas seperti apa yang diwujudkan oleh Parlimen

untuk mengkaji Penal Code dan Criminal Procedure Code supaya untuk mendapat pandangan dari pelbagai pihak termasuk Ahli Parlimen seperti Ahli Yang Berhormat bagi Kinabatangan yang begitu prihatin terhadap golongan yang sakit dan juga golongan yang miskin ini.

Saya rasa ini amatlah perlu kerana kita mendapati ...

Beberapa Ahli: Soalan?

Tuan Yang di-Pertua: Soalan Yang Berhormat.

Puan Teresa Kok Suh Sim: ...semakin ramai pesakit yang miskin, yang tidak mampu untuk membayar kos perubatan yang begitu tinggi dan ini juga dibangkitkan oleh ramai Ahli Yang Berhormat Barisan Nasional.

Tuan Yang di-Pertua: Soalan Yang Berhormat.

Puan Teresa Kok Suh Sim: Soalan saya sangat senang. Saya rasa ini adalah *standard* jawapan yang mana selalu kata sedang dalam kajian, kajian, kajian. Sejak tahun 1990'an bila isu tentang *national healthcare insurance* ini dibangkitkan juga dalam kajian dan juga Timbalan Menteri Kesihatan tidak menjawab langsung.

Soalan saya, adakah Kementerian Kesihatan memang ikhlas, memang berhasrat untuk membantu pesakit yang memang papa miskin itu dan juga bilakah, berikan kita ini satu date line, bilakah ini akan dikemukakan, dilaksanakan.

Tuan Yang di-Pertua: Baik.

Puan Teresa Kok Suh Sim: Adakah Kementerian Kesihatan ada satu Jawatankuasa Pilihan Khas untuk mendapat pandangan daripada orang ramai.

Tuan Yang di-Pertua: Baik Yang Berhormat. Silakan Yang Berhormat Setiausaha Parlimen menjawab.

Tuan Lee Kah Choon: Terima kasih Yang Berhormat. Kementerian Kesihatan memang sentiasa mengkaji berkaitan dengan skim insurans kesihatan ini.
[Ketawa]

Seorang Ahli: Bukankah kita sudah cakap.

Tuan Lee Kah Choon: Mengapa kita hendak mengkaji dengan sedalam-dalamnya adalah kerana ia mempunyai implikasi yang meluas.

Yang pertama adalah implikasi ekonomi, kerana kita tidak boleh dapat percuma, semua orang kena bayar. Siapa yang akan membayar, ini adalah satu aspek yang kita kena tengok.

Yang kedua, adalah berkaitan dengan aspek sosial juga, bagaimana kita dapat memastikan mereka yang tidak mampu membayar dapat juga rawatan yang diperlukan, kerana mereka adalah golongan yang sangat memerlukan rawatan ini kerana mereka tidak dapat bayar dan mereka memerlukan rawatan apabila mereka sakit.

Dan kita kena memastikan juga sistem yang kita hendak wujudkan itu mesti lebih baik daripada sistem yang sedia ada, kita tidak boleh hanya hendak mencari satu sistem yang baru dan tanpa dikaji dengan sedalam-dalamnya apabila kita wujudkan dan selepas itu ia gagal. Kita tidak mahu begitu terjadi, ini adalah mengapa kita telah mengambil masa yang panjang untuk mengkaji skim yang dikatakan tadi. Sekian.

Dato' Razali bin Ismail [Kuala Terengganu]: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Kementerian Kesihatan telah pun mewujudkan ataupun mengadakan piagam pesakit dan ini adalah sesuatu yang dialu-alukan, terutamanya penting bagi masyarakat yang miskin.

Saya hendak tahu berapa banyakkah kes-kes kecuaiian terutama yang melibatkan ahli masyarakat yang miskin ini dan berapa banyak pula tuntutan *tort* yang terpaksa ditanggung oleh Kementerian Kesihatan sekarang.

Tuan Lee Kah Choon: Untuk makluman Yang Berhormat, berkaitan dengan kes-kes kecuaiian ini, kita pada masa sekarang saya tidak ada sebab ia spesifik, saya tidak ada mempunyai angka tetapi apa yang boleh saya katakan adalah kes-kes kecuaiian ini dia memang kadang-kadang boleh berlaku kerana kita semua ini adalah manusia, masalah ini memang terjadi. Ada di hospital kerajaan, ada terjadi di hospital swasta dan di negara-negara maju pun ia berlaku dan kita tidak dapat mengelakkan tetapi kita akan cuba sedaya upaya untuk mengurangkan kes-kes seumpama ini. Berkaitan dengan pampasan yang diberi saya pun tidak ada angka pada masa sekarang dan kalau perlu tolong tulis kepada kementerian dan kita akan cuba mendapatkan maklumat tersebut.

6. Tuan Mohamed Razali bin Che Mamat [Kuala Krai] minta Menteri Sumber Asli dan Alam Sekitar menyatakan jumlah bilangan zoo yang terdapat di seluruh negara dan pecahan mengikut negeri.

Setiausaha Parlimen Kementerian Sumber Asli dan Alam Sekitar [Tuan Sazmi bin Miah]: Tuan Yang di-Pertua, mengikut garis panduan pengurusan Taman

Zoologi Zoo atau Taman Zoologi ditakrifkan sebagai Premis di mana spesies hidupan liar disimpan untuk tujuan pertunjukan atau pameran kepada orang ramai kecuali bagi tujuan sarkas. Ia termasuklah Mini Taman Zoologi, Taman Burung, Taman Serangga, Taman Reptilia atau taman-taman lain di mana hidupan liar ditempatkan bagi tontonan orang ramai.

Pada masa ini terdapat 27 buah Taman Zoologi di seluruh negara termasuk yang dimiliki dan ditadbirkan sepenuhnya oleh pihak-pihak swasta dan berikut adalah pecahan mengikut negeri-negeri:

Negeri	Bilangan
Perlis	2
Kedah	3
Pulau Pinang	2
Perak	2
Selangor	2
Melaka	5
Johor	3
Pahang	3
Terengganu	2
Wilayah Persekutuan	2
Kelantan	1 – insya-Allah akan jadi 2.

Terima kasih.

Tuan Mohamed Razali bin Che Mamat [Kuala Krai]: Terima kasih Setiausaha Parlimen dari Machang, sebagai Setiausaha yang duduk di Kelantan beliau pun tahu satu zoo yang ada di Kelantan iaitu di Kuala Krai, di kawasan saya yang mana hidup segan mati tidak mahu. Rata-rata bila anak-anak sekolah daripada seluruh Malaysia kadang kala bila ke Kuala Krai, tanya “ada zoo?” “Ada”. Mereka berduyun-duyun ke sana, bila sampai di sana binatangnya kebanyakannya lupus, tidak cukup makan kerana ditadbir oleh kerajaan yang tidak bertanggungjawab iaitu PAS.

Sayang sekali saya selaku Ahli Parlimen di sana. Bila datang pelancong-pelancong saya hendak ke zoo, berduyun-duyun dengan bas pelancong datang ke sana, bila sampai di sana tidak ada. Soalannya tidakkah pihak kementerian sedar, kerana ini adalah satu-satunya di tempat pelancong melawat terutama sekali kanak-kanak sekolah. Adakah atau tidak perancangan pihak kementerian untuk berganding dengan pihak kerajaan yang bertanggungjawab ataupun Mergastua supaya zoo ini dapat dibela dan memberi manfaat sepenuhnya kepada pelancong-pelancong lebih-

lebih lagilah kepada kanak-kanak yang memerlukan lawatan ke zoo ini. Sekian, terima kasih.

Tuan Sazmi bin Miah: Terima kasih Yang Berhormat, saya pun bersetuju dengan Yang Berhormat, Taman Reptilia yang ada di Kuala Krai tersebut memang hidup segan mati tidak mahu kerana ditadbir dan diurus oleh pihak berkuasa tempatan yang di bawah naungan kerajaan parti pembangkang. Pihak PERHILITAN sememangnya memandang berat akan ketiadaan mini zoo di Pantai Timur terutamanya untuk kanak-kanak sekolah dan sebagainya untuk mengenali hasil sumber asli negara kita dan telah pun merancang akan mengadakan sebuah mini zoo berhampiran dengan yang ada sekarang ini dan insya-Allah akan dijalankan pada Rancangan Malaysia Kesembilan. Terima kasih.

Tuan Haji Idris bin Haji Haron [Tangga Batu]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Terima kasih Setiausaha Parlimen. Melaka sebagai sebuah negeri yang kecil tetapi mempunyai bilangan taman haiwan yang banyak. Mengikut nisbah haiwan yang ada kepada penduduk 1 : 7 iaitu 1,000 haiwan 700,000 penduduk.

Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, di dalam usaha untuk memperkenalkan negeri-negeri kita di negara ini ke arah pembelaan terhadap hidupan liar ini, sedar ataupun tidak sedar sebuah negara di selatan kita telah pun mempromosikan negaranya dengan kenyataan Singapura Kota Hidupan Liar. Apakah tindakan kementerian untuk menggamit pengunjung-pengunjung, pelancong-pelancong untuk melawat negara kita di dalam aspek mempromosikan negara untuk ke arah pembelaan hidupan-hidupan liar ini dan sejauh manakah Singapura sebuah kota yang metropolitan yang padat dengan penduduk dan bangunan-bangunan boleh mempromosikan negara mereka dengan hidupan liar ini sedangkan kita yang penuh dengan hutan ini pula ketinggalan daripada mereka? Terima kasih.

Tuan Sazmi bin Miah: Terima kasih Yang Berhormat. Tahniah kepada Melaka kerana ada lima buah taman haiwan dan mempunyai paling banyak haiwan di dalam kurungan. Memang kita sedar, Singapura memang dia *claim* lah, dia *claim* macam-macam, Singapura ini kadang-kadang cakap lebih daripada kita pun tetapi kita mempunyai perancangan kita sendiri seperti beberapa bulan yang lepas kita telah pun membuat kenyataan bahawasanya sepatutnya setiap negeri mempunyai sebuah mini zoo tetapi mungkin pada Rancangan Malaysia Kesembilan ini kita akan mempunyai strategi yang tertentu di mana kita akan mengemaskinikan taman-taman dan mini-mini

zoo tersebut dan menambah bilangan kepada negeri-negeri yang tidak mempunyai mini-mini zoo. Sekian, terima kasih.

Tuan Mohd. Daud bin Tarihep [Kuala Selangor]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Baru-baru ini Kerajaan Negeri Selangor ada membuat tawaran kepada Zoo Negara untuk dipindahkan ke Hulu Selangor atau ke Hulu Langat. Saya hendak bertanya apakah pendirian kerajaan tentang cadangan ini dan kedua bagaimana kementerian membantu mengatasi masalah pengurusan dari segi kewangan Zoo Negara? Terima kasih.

Tuan Sazmi bin Miah: Terima kasih Yang Berhormat. Sebagaimana yang kita ketahui, Zoo Negara adalah ditadbir dan dimiliki oleh Persatuan Zoologikal Malaysia. Keputusan sama ada hendak pindah ke tempat-tempat lain adalah bergantung kepada mereka sendiri dan juga kepada kerajaan negeri. Kerajaan Pusat hanya memberi geran yang berupa geran tahunan kepada mereka sebagai *None Profit Organization* yang sepatutnya menerima geran tersebut. Kita pun tidak menerima apa-apa kertas kerja ataupun apa-apa yang menunjukkan bahawasanya mereka ini tenat dan mereka hendak pindah. Kalau kita dengar dalam surat khabar memanglah banyak yang mempunyai kepentingan terutama apabila didapati tanah tersebut terletak di dalam kawasan yang hartanahnya mempunyai nilai yang amat tinggi. Pada masa sekarang ini kerajaan tidak mempunyai apa-apa pendirian berkenaan memindahkan zoo tersebut sehinggalah pemilik dan pentadbirnya membuat kenyataan sedemikian. Terima kasih.

[Soalan No. 7 - Tuan Billy Abit Joo @ Abit Joo [Hulu Rajang] tidak hadir]

8. **Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]** minta Menteri Kesihatan menyatakan tentang bekalan ubat pelalian untuk bayi yang tidak mencukupi di hospital dan klinik-klinik kerajaan.

Tuan Lee Kah Choon: Tuan Yang di-Pertua, ubat pelalian atau vaksin bagi imunisasi yang diberi kepada bayi di klinik-klinik kesihatan dan hospital adalah seperti berikut; BCG, hepatitis B, 'difteria', 'pertusis', detainees, oral polio, HIV atau homophiles influenza type B, mums, missal dan rubella. Kekurangan vaksin yang berlaku pada pertengahan tahun 2004, adalah berpunca dari kekurangan pengeluaran dari syarikat pengeluar iaitu Vaksin Polio dan TPT HIV. Bekalan vaksin telah pun

dipulihkan pada bulan Oktober dan pihak pembekal telah pun berjanji untuk memastikan bekalan akan berterusan. Sekian.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Soalan tambahan saya ialah kita tahu bahawa bekalan ini memang tidak cukup. Kalau ada mana-mana pihak pergi ke hospital kerajaan mereka diminta supaya pergi ke klinik-klinik swasta ataupun ke hospital-hospital swasta. Masalahnya kalau mereka pergi ke klinik atau hospital swasta suntikan jenis HIV ini tinggi harganya menjangkau sampai RM80. Kalau di kalangan rakyat miskin yang tidak mampu sudah tentulah mereka tidak boleh membiayai kos yang begitu tinggi kecuali kalau macam kawasan Bintulu yang wakil rakyatnya mampu. Masalahnya kanak-kanak tersebut perlu disuntik mengikut jadual yang telah ditetapkan. Tadi Yang Berhormat mengatakan bekalan tersebut telah dijanjikan mulai bulan Oktober yang lalu tetapi dari segi kosnya kerana saya melihat klinik-klinik swasta ini dan juga pusat pakar serta hospital swasta selalu mengambil kesempatan seperti mencekik darah mengenakan kos yang terlalu tinggi. Terima kasih.

Tuan Lee Kah Choon: Yang Berhormat, seperti yang dikatakan tadi bahawa bekalan telah dipulihkan pada bulan Oktober dan untuk suntikan yang diperlukan kita masih boleh beri kerana jangka masa itu walaupun ada satu jangka masa tetapi dia ada satu jangka masa yang agak panjang iaitu dua tiga tahun macam itu dan kita akan cuba untuk memberi suntikan vaksin ini apabila seperti sekarang bekalannya sudah ada, kita akan beri suntikan. Sekian.

Datuk Dr. Rahman bin Ismail [Gombak]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, kita tahu bahawa Malaysia telah bebas daripada penyakit polio selama lebih kurang dua puluh tahun ataupun mungkin lebih sedikit. Malaysia juga terletak dalam kawasan pembahagian WHO (*World Health Organization*) iaitu dalam kawasan yang dipanggil *Western Pacific Region* yang juga telah bebas daripada penyakit polio dan kita tahu seperti mana yang dibacakan oleh Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, kita masih lagi menggunakan oral polio vaksin dalam senarai pelalian dan oral polio vaksin ini dibuat daripada virus yang dilemahkan dan telah terbukti di dunia bahawa menggunakan virus yang dilemahkan ini boleh menyebabkan penyakit polio. Jadi adakah kementerian bercadang untuk bertukar daripada menggunakan oral polio vaksin daripada yang menggunakan polio yang

dilemahkan ini kepada menggunakan vaksin ataupun ubat pelalian daripada virus yang dimatikan iaitu inactivated polio vaksin. Itu soalan saya.

Tuan Lee Kah Choon: Yang Berhormat, ini adalah satu soalan yang teknikal dan saya akan bawa balik ke kementerian untuk dipertimbangkan tetapi saya hendak menjelaskan di sini bahawa semua vaksin yang kita gunakan adalah mengikut apa yang telah diluluskan oleh Pertubuhan Kesihatan Sedunia dan seperti yang saya katakan soalan itu saya akan bawa balik ke kementerian. Sekian.

9. Tuan Eric Enchin Majimbun [Sepanggar] minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan jumlah anak-anak pendatang tanpa izin (PTI) yang telah dikesan di seluruh negara dan apakah langkah terperinci kerajaan untuk mengesan anak-anak PTI yang tidak dapat dikesan.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri [Datuk Tan Chai Ho]: Tuan Yang di-Pertua, bilangan anak pendatang tanpa izin yang didaftarkan kelahirannya di bawah undang-undang pendaftaran kelahiran dan kematian sejak tahun 2001 hingga Ogos 2004 ialah seramai 13,939 orang. Di antara langkah yang diambil oleh pihak kerajaan untuk mengesan anak-anak pendatang tanpa izin adalah pertama dengan mengadakan tindakan penguatkuasaan oleh pihak-pihak agensi penguat kuasa seperti pihak Imigresen, Jabatan Pendaftaran Negara, Polis dan pihak berkuasa tempatan. Pendatang tanpa izin serta ahli keluarga yang berada di negara ini tidak akan terlepas daripada tindakan undang-undang kerana mereka tidak mempunyai dokumen sah bagi membenarkan mereka menetap di negara ini.

Kedua, memberikan penerangan kepada pihak-pihak klinik swasta, hospital, sekolah yang mempunyai hubungan dengan pendatang tanpa izin tersebut mengenai kesalahan tidak mempunyai dokumen, Sekian, terima kasih.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Tuan Yang di-Pertua, boleh atau tidak soalan saya No. 1 dijawab semula. Saya hadir dalam sesi soal jawab. Saya lambat ini, Tuhan sahajalah yang menentukan Tuan Yang di-Pertua, di luar batas saya punya kemampuan. Kalau Tuan Yang di-Pertua izinkan, Tuan Yang di-Pertua yang lebih hebatlah saya fikir.

Tuan Yang di-Pertua: Tuaran.

Tuan Wilfred Madius Tangau [Tuaran]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Bilangan 13,939 orang pendatang tanpa izin yang dinyatakan oleh

Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi, saya ingin tahu di manakah mereka ini, di negeri mana?

Soalan yang kedua ialah, kita kena bezakan di antara pendatang tanpa izin dengan mereka yang memegang IM 13. Saya difahamkan bahawa di seluruh negara Malaysia ini terdapat lebih 200,000 orang yang telah diberi dokumen IM 13 termasuk 139 orang di negeri Kedah. Saya ingin tahu adakah anak mereka yang 13,000 ini termasuk orang-orang ini ataupun 13,000 ini hanya pendatang tanpa izin sahaja yang tidak memegang dokumen IM 13. Terima kasih.

Datuk Tan Chai Ho: Soalan yang pertama, saya mempunyai statistik seperti berikut:

Tahun	Jumlah
2001	3,838
2002	5,022
2003	2,933
2004 sehingga Ogos	2,146

Kebanyakan anak pendatang tanpa izin adalah dari Sabah. Saya tidak ada perangkaan atau pecahan mengikut negeri-negeri di seluruh negara. Saya akan memberi jawapan secara bertulis.

Mengenai soalan yang kedua, orang yang memegang dokumen IM 13, anak-anak mereka tidak termasuk dalam kategori ini. Sekian, terima kasih.

Tuan Eric Enchin Majimbun [Sepanggar]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri. Soalan tambahan, di Sabah ramai kanak-kanak yang tidak mempunyai kewarganegaraan ataupun *stateless* dengan izin yang menjalankan kegiatan yang tidak kita ingini seperti menjadi penjenayah dan diguna sebagai pengedar dadah. Sejauh ini, apakah sekatan oleh kerajaan bagi kanak-kanak yang telah dilaksanakan ini.

Datuk Tan Chai Ho: Tuan Yang di-Pertua, pekerja asing yang terlibat dalam aktiviti jenayah atau pengedar dadah, kalau mengikut laporan pihak polis terdapat dua peratus dari semua perlakuan jenayah di seluruh negara dan kerajaan telah mengambil beberapa langkah untuk menangkap atau untuk menahan pendatang asing tanpa izin masuk ke Malaysia.

Contohnya beroperasi secara besar-besaran akan dijalankan oleh pihak agensi-agensi penguatkuasaan setiap Imigresen, RELA, pihak polis dan kerajaan telah juga mengarahkan supaya pihak polis dan tentera meletakkan lebih ramai anggota atau ahli-ahli mereka di pintu masuk yang dipastikan supaya mereka tidak masuk ke Malaysia. Jadi, tindakan-tindakan dan langkah-langkah pun telah diambil. Sekian, terima kasih.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: *Assalamualaikum warahmatullahi wabarakatuh* dan Salam Sejahtera. Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, soalan saya No.1.

1. Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading] minta Menteri Perdagangan Dalam Negeri Dan Hal Ehwal Pengguna menyatakan berapa banyak lambakan barang tiruan dalam negara dan sejauh mana tindakan penguatkuasaan kementerian dalam menangani masalah tersebut.

Timbalan Menteri Perdagangan Dalam Negeri Dan Hal Ehwal Pengguna [Dato' S. Veerasingam]: Tuan Yang di-Pertua, kementerian tidak mempunyai bilangan sebenar barang-barang tiruan yang diedarkan dalam negara. Namun begitu dengan komitmen untuk membanteras kegiatan pengedaran barang-barang tiruan di negara ini sama ada keluaran tempatan ataupun yang diimport, pelbagai langkah telah dan sedang diambil bagi menangani antaranya ialah:

- (i) mempertingkatkan penguatkuasaan undang-undang melalui tindakan-tindakan pro-aktif dan pada masa yang sama bertindak ke atas setiap aduan yang diterima;
- (ii) mengadakan kerjasama dan tindakan-tindakan bersepadu dengan agensi-agensi yang berkaitan seperti pihak polis, Kastam, SIRIM Berhad dan juga pihak industri melalui Pasukan Petugas Khas membanteras barang-barang tiruan yang telah ditubuhkan pada 18 Mac 2002;
- (iii) menggalakkan tuan punya cop dagangan untuk mengambil tindakan sivil di mahkamah terhadap mana-mana orang yang melakukan aktiviti-aktiviti peniruan barang-barang bagi mendapatkan ganti rugi *injunksi* dan sebagainya;

- (iv) melaksanakan program pendidikan bagi mempertingkatkan kesedaran dan kefahaman orang ramai mengenai undang-undang berkaitan kesan-kesan negatif yang berbangkit atau boleh berbangkit daripada pengedaran barang-barang tiruan dan peranan yang boleh dimainkan oleh setiap anggota masyarakat sama ada secara individu atau kolektif dalam membanteras aktiviti-aktiviti tersebut.

Bagi tempoh 1 Januari 2004 hingga 31 Julai 2004, kementerian telah mengambil 740 tindakan kes berhubung barang-barang tiruan dan penggunaan perihal dagangan palsu dan mengeluarkan di bawah Akta Perihal Dagangan 1972 dengan melibatkan penyitaan barang-barang bernilai RM3.74 juta. Terima kasih.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Terima kasih atas jawapan. Soalan tambahan saya, barang tiruan ini Tuan Yang di-Pertua, saya juga tidak ada angka macam kementerian, bagaimana seriusnya, *[Disampuk]* sama-sama tidak ada angka.

Tetapi kita maklum Tuan Yang di-Pertua, dia akan menjadi satu kemudaratan yang paling teruk kepada pengguna atau kepada rakyat. Tiruan ini daripada ubat-ubatan, barang-barang berjenama, barang-barang perhiasan, minyak wangi, barang-barang kenderaan dan macam-macam lagi. Boleh jadi kita di dalam Dewan ini banyak yang pakai barang tiruan termasuk tali leher-tali leher, jam dan sebagainya. *[Dewan riuh]* Tidak tahulah. Tuan Yang di-Pertua terkecualilah, di sebelah saya ini *Wallahuaklam. [Ketawa]*

Macam ubat – *panadol*, ada yang tiruan tetapi ubat-ubatan akan membahayakan dan memudaratkan rakyat kita. Saya berharaplah dengan kerjasama, *[Disampuk]* berharaplah, kadang-kadang saya keras dan kadang-kadang saya lembutlah. Pagi ini saya lembutlah, *[Ketawa]*

Kalau boleh, macam mana agaknya kita hendak membanterasnya? Saya difahamkan kadang-kadang ada satu jenama keluar di Barat, katalah pukul 8.00 pagi, pukul 8.00 malam ada satu negara sudah keluar jenama itu dan barang itu sekali. Jangan kita pula Malaysia nanti akan dicop oleh pelancong-pelancong umpamanya. Saya minta bagaimana agaknya kementerian ini. Terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Sila Yang Berhormat.

Dato' S. Veerasingam: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih kepada Yang Berhormat. Memang benar apa yang dikatakan oleh Yang Berhormat. Barang-barang tiruan boleh merosakkan imej negara kita dan juga ia menjadi satu perkara yang di mana kementerian saya dengan kerjasama dengan kementerian-kementerian lain yang sentiasa mengambil tindakan.

Kita tidak ada angka-angka kerana kalau kita ada angka-angka maknanya kita sudah mengambil tindakan. Tetapi tiap-tiap kali kita mengambil tindakan, kita tahu angka berkenaan. Dari tahun 1992 hingga 2003 sebanyak 18,094 kes telah dibawa ke mahkamah dan telah diambil tindakan. Barang-barang yang disita adalah sebanyak bernilai RM119.6 juta, begitu kita sentiasa mengambil tindakan.

Kita perlukan kerjasama dari orang ramai apabila membeli barang-barang menentukan ia bukan tiruan. Kadang-kadang kita beli jam *Rolex*, kadang-kadang kita berhenti di lebuhraya ada orang datang dia hendak jual jam *Rolex* kepada kita. Dia kata: "Ini saya baru jumpa di tandas, harganya saya jual cuma RM50 sahaja".

Kita perlu beritahu kepada pihak polis jangan beli daripada itu. Tetapi ada orang yang hendak beli barang itu. Apabila ada orang yang memberi galakan kepada orang yang meniru itu, maka perniagaan itu akan terus dijalankan. Jadi, setiap rakyat mesti bertanggungjawab dan mesti bekerjasama dan kementerian saya sentiasa mengadakan program-program pengguna untuk memberi tahu tentang hal-hal tiruan. Tahun dahulu sahaja kita telah menjalankan lebih 300 program. Tahun ini setakat ini sudah menjalankan lebih 300 program. Akhir tahun ini barangkali lagi 50 program supaya penduduk-penduduk tahu tentang barang-barang tiruan yang dijual.

Kita mahu negara kita menjadi satu negara yang mengadakan barang-barang tulen dan yang boleh dieksport dan pelancong-pelancong yang datang boleh percaya kepada barang-barang kita. Terima kasih Tuan Yang di-Pertua.

Dr. James Dawos Mamit [Mambong]: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Yang Berhormat Timbalan Menteri, di negeri Sarawak barang-barang tiruan ini diedarkan oleh rakyat asing khususnya rakyat Indonesia. Di pekan-pekan sempadan seperti Serikin dan Tebedu, rakyat asing menjual barang-barang mereka di situ, barang-barang tiruan. Kalau kita mahu kasut jenama, baju jenama dan sebagainya, di situlah kita boleh mendapatnya.

Persoalannya sekarang, bagaimanakah penguatkuasaan dijalankan oleh negara kita untuk rakyat asing ini supaya mereka boleh dibawa ke mahkamah dan

sebagainya. Tambah lagi sekarang ada satu sindiket, saya tidak tahulah di bandar-bandar lain di negara kita, tetapi di Kuching ada satu sindiket yang membawa wanita-wanita dari negara China untuk mengedar barang-barang tiruan ini sehinggalah mereka ini mengedar barang-barang tiruan ini di kawasan Parlimen Mambong. [*Dewan riuh*]

Ini sudah menjadi masalah kalau mereka masuk di kawasan luar bandar, jadi bagaimanakah penguatkuasaan dijalankan. Terima kasih.

Dato' S. Veerasingam: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih kepada Yang Berhormat. Jika ada maklumat-maklumat harap memberitahu kepada Jabatan Penguatkuasaan yang ada di daerah-daerah supaya tindakan boleh diambil dan saya juga akan minta Jabatan *Enforcement* yang ada di negeri supaya mencari gadis-gadis yang datang daripada luar negeri itu, [*Dewan riuh*] yang mengedarkan barang-barang.

Jika sesiapa yang bersabit, tindakan undang-undang yang akan diambil adalah di bawah Undang-undang Perihal Perdagangan 1972, *fine* atau denda yang dikenakan adalah RM100,000 kepada orang perseorangan, kalau korporat sehingga RM250,000 dan boleh dipenjarakan selama tiga tahun. Jadi, tindakan yang diambil itu adalah tegas dan kerjasama antara kita boleh menyelesaikan masalah ini ke satu tahap di mana kita boleh bendung. Sekian, terima kasih.

[Soalan No. 10 – Y.B Datuk Dr. Yee Moh Chai (Kota Kinabalu) tidak hadir]

11. **Tuan Muhamad Shahrom Bin Osman [Lipis]** minta Menteri Pembangunan Usahawan dan Koperasi menyatakan dalam usaha kerajaan menggalakkan para siswazah untuk menjalankan perniagaan sendiri, mengapa MARA telah mengeluarkan arahan bahawa para siswazah ini harus mempunyai sekurang-kurangnya 20% modal daripada pinjaman yang dipohon.

Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Usahawan dan Koperasi [Tuan Samsu Baharun bin Haji Abdul Rahman]: Tuan Yang di-Pertua, bagi menjawab soalan Ahli Yang Berhormat bagi Lipis, MARA mengenakan syarat kepada peminjam-peminjam termasuk dari kalangan siswazah untuk menyediakan modal sendiri sebanyak 10% daripada jumlah pinjaman dan bukannya 20%. Walau bagaimanapun, program-program pakej keusahawanan anjuran MARA seperti skim francais siswazah, peminjam-peminjam termasuk siswazah hanya perlu menyediakan modal sebanyak 5% sahaja daripada jumlah pinjaman. Terima kasih.

Tuan Mohamad Shahrudin bin Osman: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Kalau kita hendakkan siswazah terutamanya daripada golongan bumiputera sudah pastilah mereka ini hendak menyediakan modal ini tidak ada. Jadi, soalan saya, adakah kriteria lain yang membolehkan siswazah ini membuat pinjaman dengan MARA tanpa mengenakan modal 5%?

Tuan Samsu Baharun bin Haji Abdul Rahman: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pinjaman ataupun pendahuluan atau modalnya adalah merupakan sebahagian daripada syaratnya. Tentulah beberapa syarat kriterianya telah dikenal pasti. Antaranya ialah bidang-bidang perniagaan yang tersebut merupakan bidang perniagaan yang termasuk dalam skim dana pinjaman yang disediakan oleh MARA seperti skim pembiayaan khas, pembuatan dan francais yang merangkumi pembiayaan bagi projek yang menggunakan teknologi yang tinggi ialah dengan keutamaan diberi kepada projek-projek pembuatan, francais, teknologi maklumat, pelancongan secara pakej dan projek perkhidmatan serta profesional. Ianya hendaklah menepati syarat-syarat daripada pihak iaitu dari segi premis yang sedia ada untuk membolehkan perniagaan tersebut diadakan. Terima kasih.

12. **Tuan Haji Markiman bin Kobiran [Hulu Langat]** minta Menteri Pelajaran menyatakan polisi kementerian mengenai peluang mengambil pemilikan tapak-tapak sekolah yang telah diperuntukkan dan dirancang oleh pihak berkuasa tempatan di dalam Skim Perumahan yang diluluskan dan nyatakan bilangan tapak sekolah yang telah diambil semula oleh pemaju akibat kegagalan kementerian memenuhi syarat-syarat yang ditetapkan.

Timbalan Menteri Pelajaran [Dato' Hon Choon Kim]: Tuan Yang di-Pertua, amalan pihak Kementerian Pelajaran mengambil alih pemilikan tapak-tapak sekolah yang diperuntukkan oleh pihak berkuasa tempatan adalah selaras dengan garis panduan Perancangan Kemudahan Masyarakat yang dikeluarkan oleh Jabatan Perancangan Bandar dan Desa pada bulan Jun 1998.

Proses pengambilan milik tapak ini bergantung pada sejauh mana sesuainya sesuatu tapak itu dengan kepentingan pendidikan. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, sehingga kini sebanyak 311 tapak dengan keluasan 4,146 ekar telah pun menjadi hak milik Kementerian Pelajaran.

Berhubung dakwaan kegagalan kementerian memenuhi syarat-syarat yang telah ditetapkan menyebabkan tapak sekolah diambil semula oleh pemaju, perkara

tersebut tidak timbul kerana tapak-tapak tersebut memang tidak sesuai atau tidak diperlukan oleh kerajaan. Sekiranya ada kegunaan untuk jangka masa panjang tapak-tapak tersebut telah pun diambil walaupun sekolah belum lagi dibina pada masa ini. Sekian, terima kasih.

Tuan Markiman bin Kobiran: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, terima kasih pihak kementerian. Tuan Yang di-Pertua, kekurangan ruang atau tapak sekolah adalah suatu perkara yang cukup meruncing terutama sekali bagi sekolah-sekolah di kawasan bandar, kawasan taman perumahan ataupun kawasan-kawasan membangun. Saya ingin tahu sama ada pihak kementerian sedar atau tidak berkenaan dengan kurangnya tindakan oleh pihak kementerian terutama sekali jabatan-jabatan Pelajaran di peringkat negeri untukewartakan tapak-tapak sekolah yang sedia ada yang masih kekal sebagai tanah kerajaan negeri sebagai tapak sekolah, atau sekurang-kurangnya meneruskan permohonan bagi mendapat pemilikan tapak sekolah tersebut di bawah milik Pesuruhjaya Tanah Persekutuan kerana terdapat beberapa contoh di mana tapak-tapak sekolah terutama sekali kawasan-kawasan lapang yang digunakan untuk padang permainan atau padang sekolah telah diberi milik oleh kerajaan negeri kepada pihak swasta untuk dibangunkan memandangkan bahawa tanah-tanah tersebut masih kekal sebagai tanah kerajaan negeri ataupun tidak diwartakan sebagai tapak sekolah dan keadaan ini menimbulkan pertikaian undang-undang di antara pihak sekolah dan pihak yang telah diberi milik. Terima kasih.

Dato' Hon Choon Kim: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat yang begitu prihatin, yang telah membuat kajian terhadap tapak-tapak sekolah.

Saya ingin memaklumkan kepada Dewan yang mulia ini, kalau tapak tanah itu telah diserahkan kepada kerajaan dan telah dipindah milik kepada Pesuruhjaya Tanah Persekutuan, tanah itu tidak boleh sewenang-wenangnya digunakan untuk tujuan lain selain daripada pembinaan sekolah atau digunakan untuk Kementerian Pelajaran.

Jika terdapat sesuatu contoh yang disebut oleh Ahli Yang Berhormat, saya minta memberikannya kepada kementerian saya dan kita akan membuat satu siasatan. Mengikut kriteria yang telah ditetapkan sesuatu taman perumahan yang keluasannya lebih daripada 1,200 ekar, pemaju taman perumahan itu hendaklah serahkan tanah untuk kegunaan kemudahan awam. Di tapak-tapak tanah inilah

Kementerian Pelajaran akan membuat tinjauan sama ada perlu untuk membuat sekolah ataupun tidak. Itulah makluman yang ingin saya sampaikan dalam Dewan yang mulia ini.

Tuan Tan Kok Wai [Cheras]: Terima kasih. Mengenai tapak-tapak yang diwartakan sebagai tapak sekolah, saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri memandangkan soalan yang ditimbulkan oleh Ahli Yang Berhormat bagi Hulu Langat.

Di kawasan Parlimen Hulu Langat pula ada terdapat dua bidang tanah yang di *reservekan* sebagai tanah tapak bagi sekolah rendah tetapi tidak disebutkan untuk sekolah jenis apa sebab di situ Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina) adalah amat berkurangan dan mengapakah sehingga kini Kementerian Pelajaran belum lagi meluluskan pembinaan sebuah SRJK(C) walaupun masalah kekurangan Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina) semakin serius.

Tuan Yang di-Pertua, di Kuala Lumpur pula masalah kekurangan Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina) juga adalah sangat ketara tetapi tidak terdapat pun sebidang tanah yang diperuntukkan untuk Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina) yang baru di mana-mana kawasan Parlimen pun. Misalnya Sekolah Conought II yang dijanjikan oleh kerajaan pada Pilihan Raya 1999, walaupun Sekolah Conought II ini dibenarkan untuk dibina tetapi kerana kekurangan tapak di Kuala Lumpur – walaupun banyak tapak di *reservekan* untuk sekolah rendah tetapi tidak ada sebidang tanah pun dapat diperuntukkan untuk dijadikan tapak Sekolah Conought II itu dan akibatnya Sekolah Conought II ini dibina di negeri Selangor. *[Disampuk]*

Bagaimana kementerian dapat menjelaskan kedudukan ini yang membuktikan ketidakadilan terhadap bahasa ibunda bagi kaum masyarakat China. Bagaimana ketidakadilan ini dapat diatasi.

Dato' Hon Choon Kim: Soal ketidakadilan memang tidak timbul dan mengikut apa yang kita buat, apabila tapak itu *direserve* untuk kegunaan pendidikan memang tidak disebut untuk tujuan sama ada membina sekolah kebangsaan ataupun sekolah jenis kebangsaan. Lazimnya kita memberi keutamaan kepada pembinaan sekolah kebangsaan kerana sekolah kebangsaan adalah untuk semua kaum. Jadi, saya berharap Ahli Yang Berhormat jelas.

Soalan kedua yang ditimbulkan oleh Ahli Yang Berhormat bahawa kerajaan tidak memberikan tanah untuk dibina Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina)

memang tidak benar. Sebenarnya Sekolah Rendah Jenis Kebangsaan (Cina) II telah pun diberikan sekeping tanah kerajaan untuk membina sebuah sekolah yang baru. Desa Jaya pun telah diperuntukkan sekeping tanah untuk pembinaan sebuah sekolah yang baru untuk Sekolah Jenis Kebangsaan (Cina) Desa Jaya II.

Apa yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat bahawa kerajaan mengamalkan ketidakadilan terhadap sesuatu jenis sekolah adalah tidak benar.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masa untuk Pertanyaan Jawab Lisan telah selesai.

[Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Lisan telah tamat]

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERBEKALAN 2005

DAN

USUL ANGGARAN PEMBANGUNAN 2005

Jawatankuasa

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula pertimbangan atas “Rang Undang-undang Perbekalan 2005 dan Anggaran Pembangunan 2005 dalam Jawatankuasa sebuah-buah Majlis.” ***[Hari Kelima belas]***

Majlis bersidang dalam Jawatankuasa.

[Tuan Yang di-Pertua ***mempengerusikan Jawatankuasa***]

Maksud B. 45 [Jadual] -

Maksud P. 45 [Anggaran Pembangunan 2005] –

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timur]: Saya ingin mengambil bahagian di dalam.....

Tuan Pengerusi: Belum lagi. Yang Berhormat.

Tuan Lim Kit Siang: Hah? Belum?

Tuan Pengerusi: Bagi Kepala Bekalan B.45 dan Kepala Pembangunan P.45 di bawah Kementerian Belia dan Sukan. Perbahasan disambung semula. Saya minta Ahli Yang Berhormat bagi Sabak Bernam untuk menyambung ucapannya.

11.12 pagi

Dato' Haji Mat Yasir bin Haji Ikhsan [Sabak Bernam]: Terima kasih Tuan Pengerusi . Sabak Bernam ingin turut terlibat dalam perbahasan berkaitan dengan B.45 Butiran 020100, 020300, 020500 dan 02400.

Tuan Pengerusi, perkara yang pertama ialah kita berharap supaya Kementerian Belia dan Sukan menyediakan data dan statistik yang terkini berkaitan dengan belia mengikut kategori masing-masing. Kita telah meneliti daripada daerah-daerah khususnya, data dan statistik berkaitan dengan belia ini sebenarnya tidak tepat. Kita berharap supaya Kementerian Belia dan Sukan ini dapat menyediakan data ini umpamanya mereka yang menganggur, yang bekerja tetap ataupun bekerja sementara supaya kita boleh turut membantu pihak Kementerian Belia dan Sukan dalam program dan aktiviti.

Kita juga ingin bertanya kepada pihak Kementerian Belia dan Sukan berkenaan isu belia terjebak dalam gejala negatif. Berapa ramai belia yang terjebak dalam gejala negatif ini? Selain daripada mereka yang telah terjebak kita juga ingin bertanya berapa di kalangan mereka yang berisiko tinggi.

Tuan Pengerusi, data-data ini adalah sangat penting untuk kita menjuruskan program dan aktiviti belia ini supaya kita dapat mengatur program dan aktiviti mengikut naluri dan cita rasa mereka. Kita dapati daripada segi program ini, kita ingin menyarankan supaya Kementerian Belia dan Sukan menubuhkan satu jawatankuasa bersama dengan kementerian ataupun jabatan-jabatan yang lain.

Kita ingin mengambil contohnya umpamanya bila pihak belia ingin mengadakan kursus kemahiran ataupun ingin mewujudkan usahawan-usahawan pastinya kementerian ini akan terlibat dengan Kementerian Pembangunan Usahawan dan Koperasi, demikian juga dengan Kementerian Pelajaran, ini adalah satu gabungan kementerian yang sangat penting yang boleh membantu di antara satu dengan lain. Kemudian selain daripada itu Kementerian Pertanian dan Industri Asas Tani juga wajar berada dalam jawatankuasa bersama ini kerana pada ketika ini peruntukan yang besar diberikan untuk mewujudkan usahawan tani, usahawan penternak yang pastinya

peruntukan-peruntukan itu boleh datang daripada kementerian-kementerian yang berkenaan.

Perkara yang ketiganya Tuan Pengerusi, ialah kerjasama dengan pihak Majlis Tempatan dan Majlis Daerah. Silakan Tangga Batu, sahabat saya.

Tuan Haji Idris bin Haji Haron: Dengan izin, Tuan Pengerusi. Saya dapat lihat minat yang begitu tinggi daripada Sabak Bernam kepada apa yang berlaku kepada belia kita hari ini, daripada penglibatan belia di dalam gejala negatif yang disebut oleh Sabak Bernam sebentar tadi kalau hari ini kita dapat lihat dadah, lepak, *race* haram dan sebagainya. Dan Sabak Bernam juga menyebut tentang kerjasama yang rapat di antara beberapa kementerian seperti Kementerian Pelajaran, Pembangunan Usahawan, Pertanian dan sebagainya.

Saya pula melihat perkara ini dari sudut yang lebih besar, Sabak Bernam, kalau Sabak Bernam iaitu oleh kerana belia ini merupakan aset kepada negara sebelum ia menjadi suatu liable kepada kita, apakah Sabak Bernam bersetuju dengan saya jika setiap kementerian di negara kita ini menyediakan satu ruang pembangunan belia, setiap kementerian yang ada menyediakan satu ruang pembangunan belia supaya jelas kepada kita belia-belia ini akan benar-benar bersedia untuk mewarisi negara di masa akan datang. Terima kasih, Tuan Pengerusi.

Dato' Haji Mat Yasir bin Haji Ikhsan: Terima kasih sahabat saya dari Tangga Batu, saya sebenarnya sangat bersetuju tetapi kena diperingkatkan, sebagai contoh pembangunan sukan, kita dapati sekarang ini 16 kementerian telah dilibatkan. Jadi, saya ingat dari segi memberikan perhatian kepada belia ini memang saya sangat setuju supaya semua pihak mengambil peranan dan mengambil bahagian kerana ini adalah satu pengiktirafan bahawa golongan belia itu penting dan sangat penting kepada kita, saya bersetuju.

Saya ingin teruskan dari segi permuafakatan Kementerian Belia ataupun Jabatan Belia dengan pihak berkuasa tempatan. Kita dapati di kawasan majlis daerah, majlis perbandaran dan bandar raya banyak kawasan lapang ini telah digunakan untuk pembangunan kebanyakannya dan ini telah menyebabkan kawasan lapang ataupun ruang sukan permainan dan kawasan rekreasi bagi golongan muda ini sangat kurang. Ingin saya menyatakan bahawa kepada pihak Kementerian Belia dan sukan jika kita

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat masa cukuplah.

Dato' Haji Mat Yasir bin Haji Ikhsan: Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Masa cukup.

Dato' Haji Mat Yasir bin Haji Ikhsan: Saya akan gulung, sikit lagi. Jadi, kita harap kerjasama harus diberikan dalam jawatankuasa ini sendiri supaya perkara ini dapat tempat-tempat rekreasi dan sukan ini dapat diberikan dan yang akhir sekali kita ingin menegaskan tentang perlunya pegawai belia dan sukan itu turun padang. Kita dapati ramai di antara pegawai belia ini tidak turun padang dan tidak dikenali oleh belia-belie sendiri. Jadi, kita berharap selaku pegawai belia kerana ini golongan yang penting, janganlah bekerja antara pukul 8.00 hingga pukul 4.00, 4.30 sahaja. Minta maaf pak, minta maaf.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Masa sudah cukup.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Sikit Tok, fasal turun padang ini. Fasal turun padang saya bangun, tidak boleh sambung.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Tidak boleh turun, sudah cukup.

Dato' Haji Mat Yasir bin Haji Ikhsan: Sabak Bernam, menyokong. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Ahli- ahli Yang Berhormat, saya hanya dapat membenarkan dua, tiga orang berucap sahajalah. Ipoh Timur.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timur]: Tuan Pengerusi, saya sebut Maksud Pembangunan 0200 - Program Rakan Muda dan 00100 - Institut Kemahiran Belia Negara (IKBN) yang kita ada diminta peruntukan yang besar dan baru-baru ini kita tahu satu masalah yang kita tunggu akauntabiliti ialah mengenai dalam projek pembangunan ialah peranan yang dimainkan oleh *Project Management Consultant* atau PMC. Saya tahu bahawa untuk rakan muda di mana adalah penglibatan PMC dan kita mahu tahu apa kedudukan sekarang, apa kedudukan dalam perkara ini khasnya kalau tidak silap mengikut butiran-butiran di sini bahawa perbelanjaan sebenar untuk semenjak 2001 ialah RM1 bilion ialah termasuk tahun lalu RM1.2 bilion dan itu untuk IKBN dan untuk rakan muda ialah tambah RM362 juta dan kedua-dua ditambahkan ialah dekat RM1.5 bilion.

Dan apa kedudukan PMC dan saya harap bahawa Yang Berhormat Setiausaha Parlimen boleh menjelaskan sama ada benar bahawa bayaran PMC ialah 5% sehingga 10% kos projek itu. Dan kalau begitu RM1.6 bilion ialah bererti sekurang-kurangnya RM160 juta untuk IKBN dan untuk rakan muda dibayar kepada

PMC apabila kita tengok PMC nampaknya tidak begitu berkesan, tidak begitu berguna RM140 juta patut boleh digunakan untuk tujuan yang lebih *effective* dan saya harap boleh satu jawapan yang boleh diberi. IKBN sekurang-kurang ada tujuh. Tujuh buah IKBN, ada satu di Saba, Putatan dan saya dapati bahawa apabila siap tidak orang peserta-peserta, kosong sama sekali. Apa guna mengadakan satu IKBN apabila kosong, di Putatan di Sabah. Satu hantu, satu IKBN berhantu dan a phantom dan di sini saya mahu sebut mengenai peruntukan pembangunan sukan, baru-baru ini ada berita mengenai masalah yang dihadapi oleh relay diver Karamjit Singh dan Navigator Alen Oon yang selalu dengan izin, *danger of missing out – severally of Asian Pacific rally championship circuit* kenapa tidak bantuan kewangan yang diberi oleh kerana kita bahawa Yang Berhormat Menteri ada bertanggungjawab kumpulan wang amanah sukan negara. RM30 juta ada orang-orang yang dapat, segelintir orang yang dapat apa kriteria, mereka yang dapat beratus ribu ringgit untuk sama ada untuk go-cart lah, sama ada untuk jenis-jenis sukan yang lain supaya boleh dapat latihan di luar negeri untuk ambil bahagian dalam competition, kenapa Karamjit Singh tidak diberi sokongan kewangan dan jenis sokongan kewangan ialah melalui geran atau melalui pinjaman.

Apa kriteria, kenapa ada diskriminasi terhadap setengah orang apabila mereka tidak boleh dapat geran, mereka baru boleh dapat pinjaman yang perlu dibayar balik semacam Alex Young - *Formula One*, kenapa tidak beri dia geran, dia perlu pinjam RM300 ribu perlu dibayar balik dan itu caj akaun. Siapa yang peserta-peserta yang dapat itu geran atau pinjaman patut diisytiharkan supaya ada transparency, tidak ada penyalahgunaan wang dalam perkara ini dan saya harap bahawa 16 Menteri ada di lantik bertanggungjawab supaya kita boleh dapat *excellent* dalam sukan di dunia.

Adakah cara ini yang terbaik sekali supaya kita boleh memastikan sukan kita adalah bertaraf antarabangsa, kalau menteri-menteri boleh buat begitu, saya rasa sangat senang. Menteri pun tidak ada di sini, semalam dia tidak senang, hari ini dia pun tidak ada di sini kalau pun tidak boleh menjalankan tanggungjawab menteri sendiri bagaimana boleh dengan membuat, satisfaction boleh mengetuai negara kita di setiap bidang sukan dapatlah.....

Tuan Sa. Vigneswaran: Tuan Pengerusi.

Tuan Lim Kit Siang: Kalau begitu.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat sila duduk dahulu.

Tuan Sa. Vigneswaran: Tuan Pengerusi, semalam sudah beritahu Menteri ada di Singapura.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat nanti boleh jawab.

Tuan Lim Kit Siang: Semalam di Singapura, hari ini bukan.....

Tuan Sa. Vigneswaran: Apa yang dia cakap ini bukan dalam butiran.

Tuan Lim Kit Siang: *[Menyampuk]*

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat Setiausaha Parlimen boleh jawab nanti. Yang Berhormat.

Tuan Lim Kit Siang: Hari ini boleh datang ke sini.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat bagi Ipoh Timur, cukuplah.

Tuan Lim Kit Siang: Saya mahu tahu apa kriteria wang diberi sama ada melalui geran atau pinjaman. Bukankah pernah ada orang yang dapat RM1,000,000? Siapa dapat RM1,000,000 dan apakah kriterianya?. Bukankah ini satu.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, masa cukup.

Tuan Lim Kit Siang: cara yang begitu *opaque* dan tidak ada transparensi, yang tidak baik dan perlu ada satu *accountability* dalam Parlimen yang mulia ini. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Bentong.

11.25 pg.

Tuan Liow Tiong Lai [Bentong]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Kegagalan kita untuk mendapat sebarang pingat dalam Olimpik kali ini telah meningkatkan semangat kita untuk berlatih bersungguh-sungguh. Kesungguhan kerajaan untuk meningkatkan sukan negara adalah dialu-alukan. Saya hendak dapatkan pandangan daripada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, bahawa dalam persediaan atlet kita di peringkat antarabangsa kita mempunyai latihan-latihan yang khusus.

Pada satu ketika kita telah pun merancang untuk menghantar atlet kita untuk berlatih di tanah tinggi (*altitude training*) untuk memastikan bahawa atlet-atlet kita boleh mendapat stamina yang lebih baik. Apa yang terjadi pada projek kita di Terengganu?

Adakah kita akan meneruskan projek ini untuk latihan ataupun kita mempunyai rancangan yang lain?

Baru-baru ini saya dan Pemuda MCA ada pergi ke Kunming iaitu satu kawasan tanah tinggi di Negara China. Kita telah diberi taklimat dan difahamkan bahawa banyak negara lain termasuk Jepun, Korea, dan Real Madrid *football team* juga sampai ke Kunming untuk berlatih. Di Kunming ada satu kawasan tanah tinggi 6,000 kaki tinggi dari paras laut dan merupakan satu kawasan yang cukup baik telah mendapat kesan yang baik dari segi latihan. Kita nampak atlet-atlet Negara China juga ramai berlatih di Kunming. Adakah kementerian mempunyai rancangan untuk menghantar atlet kita ke Kun Ming untuk berlatih di paras tanah yang tinggi. Saya rasa ini satu perkara yang penting untuk memastikan bahawa atlet kita cukup bersedia menghadapi sukan di peringkat antarabangsa.

Tuan Pengerusi, perkara kedua yang ingin saya sentuh ialah berhubung dengan IKBN. Latihan IKBN ini adalah satu latihan yang penting untuk melahirkan generasi baru dalam bidang kemahiran. Kita tahu bahawa kerajaan telah pun memperuntukkan satu peruntukan yang cukup besar bukan sahaja dari segi menyediakan infrastruktur dan kemudahan asas latihan yang cukup baik tetapi kita juga menyediakan asrama, tempat tinggal yang cukup selesa bagi pelatih-pelatih kita.

Tetapi apa yang menyedihkan kita adalah apabila kita lihat disiplin belia dan anak-anak muda kita yang berlatih di IKBN ini. Kita dapat lihat banyak vandalisme yang berlaku di asrama, banyak kelengkapan dan kemudahan asas yang kita sediakan di IKBN rosak dan menyebabkan kos penyelenggaraan yang begitu tinggi. Saya hendak tahu daripada kementerian apakah langkah-langkah yang telah diambil.

Pada satu ketika dahulu di Dusun Tua, ketika itu saya masih muda lagi saya sudah tahu, saya buat lawatan, kita faham bahawa latihan IKBN kita mempunyai latihan disiplin yang ketat. Kita ada latihan kawat dan pelbagai latihan jenis ketenteraan untuk mendisiplinkan termasuk juga pada satu ketika rambut perlu dipotong pendek (*crew cut*). Itu semua pada satu ketika dahulu. Apa sudah jadi dengan latihan-latihan disiplin yang ada di IKBN dan adakah kementerian mempunyai rancangan kalau mereka tidak mahu tinggal di asrama, boleh minta mereka tinggal di luar. Biar mereka tidak bayar asrama asalkan mereka seperti di universiti.

Kebanyakan universiti yang ada sekarang memang tidak menyediakan asrama yang cukup. Yang tidak suka tinggal dalam asrama biarkan mereka tinggal di luar dan

cara ini saya rasa sedikit-sebanyak dapat mengurangkan masalah disiplin di IKBN ini. Kita juga merasa sedih apabila melihat minat belia kita dalam latihan kemahiran ini begitu kurang sekali. Saya dapati bahawa belia-belia Cina dan bukan Melayu atau bukan bumiputera ramai yang tidak menyertai latihan di IKBN. Apakah langkah yang telah diambil oleh kementerian untuk menarik pelajar-pelajar bukan bumiputera ini untuk menyertai latihan IKBN.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, masa cukup.

Tuan Liow Tiong Lai: Saya gulung Tuan Pengerusi. Saya harap satu rancangan yang konkrit dan satu langkah yang berkesan dapat diambil untuk meningkatkan bilangan bukan bumiputera dalam IKBN.

Akhirnya Tuan Pengerusi, berhubung dengan Menteri telah menyatakan bahawa Kementerian Belia dan Sukan akan mengadakan Program Pasca Khidmat Negara. Saya juga tahu bahawa peruntukan telah disediakan untuk program ini dan apakah rancangan atau program-program yang telah disediakan dalam Pasca Khidmat Negara kerana pada bulan 12 akan datang ini satu kumpulan baru akan masuk Program Latihan Khidmat Negara dan kita tidak mahu pada saat-saat akhir, baru kita hendak umumkan Program Pasca Khidmat Negara ini. Tolong jelaskan. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Padang Terap dan selepas itu pihak kementerian jawab.

11.31 pg.

Dato' Ghazali bin Ibrahim [Padang Terap]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya hendak menyentuh Maksud Bekalan 45 Butiran 020300, 020400 dan sekali gus 020500.

Tuan Pengerusi, kita dapati bahawa pihak kerajaan telah menubuhkan satu Jawatankuasa Kabinet mengenai sukan untuk memastikan sukan kita cemerlang di peringkat negara dan antarabangsa. Adakah kerajaan juga bercadang untuk menubuhkan Jawatankuasa Kabinet untuk mengatasi masalah belia di seluruh negara kita kerana kita dapati bahawa banyak persatuan belia telah dibatalkan pendaftaran iaitu hampir 600 persatuan telah dibatalkan pendaftaran dan kerajaan bercadang untuk menubuhkan Jawatankuasa Kabinet yang juga dipengerusikan oleh Yang Amat

Berhormat Timbalan Perdana Menteri dan dianggotai oleh Menteri yang kanan untuk menguruskan belia di seluruh negara kita.

Yang kedua, Tuan Pengerusi, kita tahu bahawa pihak kerajaan telah banyak menumpukan perhatian di bidang sukan, contohnya pada tahun lepas difahamkan bahawa RM100,000 diperuntukkan untuk memajukan sukan di tiap-tiap daerah. Adakah kerajaan juga bercadang untuk memberikan sedikit peruntukan kepada Majlis Belia Negeri, Majlis Belia Daerah dan juga memperuntukkan kursus kepada persatuan belia untuk diaktifkan semula persatuan belia di peringkat daerah masing-masing ataupun persatuan masing-masing. Kita juga dapati bahawa dahulu kita ada.....

Tuan Haji Ismail bin Haji Abd. Muttalib: *[Bangun]*

Dato' Ghazali bin Ibrahim: belia niaga atau belia tani.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat bagi Maran bangun.

Dato' Ghazali bin Ibrahim: Sila.

Tuan Haji Ismail bin Haji Abd. Muttalib: Terima kasih Tuan Pengerusi dan juga Yang Berhormat. Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat atas perhatian yang diberikan oleh kementerian lebih kepada sukan dan tidak kepada belia. Kita lihat belia adalah merupakan aset masa depan negara.

Adakah Yang Berhormat setuju dengan saya kalau saya ingin mencadangkan supaya sedikit peruntukan disalurkan kepada persatuan-persatuan belia terutama di kawasan-kawasan luar bandar ini supaya mereka diberikan sedikit habuan ataupun sara hidup elaun seperti yang diberikan kepada JKK bagi mereka aktif semula atau dapat menggerakkan persatuan-persatuan belia di peringkat kawasan ataupun daerah. Terima kasih.

Dato' Ghazali bin Ibrahim: Tuan Pengerusi, saya bersetuju sangat dengan saranan Yang Berhormat Maran tadi kerana kita lihat bahawa dalam Berita Perdana sekalipun kerajaan ada khaskan bidang sukan tetapi jarang sangat kita tengok RTMkah atau TV3kah ada slot tentang kegiatan ataupun perkembangan belia di seluruh negara kita. Jadi, kalau bolehlah sudah sampai masanya, tadi dan semalam rakan-rakan kita mencadangkan agar diasingkan belia dan sukan.

Kalau sudah sampai masanya, saya menyokong penuh rakan-rakan semalam dan kita haraplah pihak kerajaan, menerusi Kementerian Belia dan Sukan, supaya memastikan untuk menghidupkan seluruh aktiviti belia, bukan sahaja persatuan belia di

kampung-kampung tetapi juga Majlis Belia Negeri dan juga Majlis Belia Daerah dan semua persatuan belia.

Tuan Pengerusi, dulu kita telah wujudkan Belia Tani dan Belia Niaga. Adakah kerajaan bercadang untuk mewujudkan semula atau memberi peruntukan yang khusus untuk belia-belia di kampung mewujudkan ataupun memastikan belia tani dan belia niaga diwujudkan semula oleh pihak kerajaan untuk memastikan belia tani ini bergerak dengan lancarnya?

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat bagi Sri Gading bangun.

Datuk Haji Mohamed bin Haji Aziz: Terima kasih Tuan Pengerusi, terima kasih Yang Berhormat bagi Padang Terap. Banyak kita dengar, macam-macam belia ini – Belia Tanilah, Rakan Mudalah, tetapi semuanya akhirnya lenyap ataupun tidak berfungsi. Apakah sikap orang kita atau belia-belia kita ini “hangat-hangat tahi ayam”? Tuan Pengerusi fahamkah apa “hangat-hangat tahi ayam”? Apakah itu sikap belia-belia kita? Termasuk pegawai-pegawainya pun, mulanya itu bukan main hebat tetapi lama-kelamaannya habis. Apa pun yang saya tengok perkembangan dalam banyak perkara di negara ini pada mula-mulanya bukan main hebat tetapi selepas itu lenyap. Apakah agaknya sindrom “hangat-hangat tahi ayam” ini ada pada rakyat negara kita? Terima kasih.

Dato' Ghazali bin Ibrahim: Terima kasih Tuan Pengerusi, saya tidak terima sikap “hangat-hangat tahi ayam” itu. Bagi saya ialah bimbingan, sokongan dan juga bantuan kerajaan perlu diberikan. Kita ada minat, kita ada kesungguhan tetapi tidak ada kesungguhan, tidak ada peruntukan yang banyak dan tidak ada *follow-up* daripada kementerian sendiri.

Tuan Pengerusi: :Yang Berhormat, masa sudah cukup.

Dato' Ghazali bin Ibrahim: Sikit lagi Tuan Pengerusi. Dulu kita ada OGT tetapi sekarang tidak diteruskan oleh pihak kementerian. Jadi, saya harap supaya pihak Kementerian Belia dan Sukan memberi tumpuan sepenuhnya untuk mengaktifkan semula persatuan belia di semua peringkat dan juga memberikan sedikit peruntukan yang khusus kepada belia-belia daerah dan belia di peringkat kampung. Terima kasih Tuan Pengerusi, saya turut menyokong.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, sila.

11.38 pagi

Setiausaha Parlimen Kementerian Belia dan Sukan [Tuan Sa. Vigneswaran]: Tuan Pengerusi, saya ingin mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian di dalam perbahasan mengenai peruntukan Bajet 2005 Kementerian Belia dan Sukan.

Saya ingin terus menjawab dengan memulakan persoalan oleh Yang Berhormat bagi Larut yang telah membangkitkan berbagai isu berkenaan dengan Kementerian Belia dan Sukan. Pertamanya beliau bertanya mengenai kebajikan atlet-atlet dan keprihatinan Kementerian Belia dan Sukan terhadap atlet-atlet yang telah berjasa kepada negara. Untuk makluman Yang Berhormat dan Dewan yang mulia ini, Kementerian Belia dan Sukan sentiasa prihatin dengan kebajikan atlet-atlet negara semasa mereka mewakili negara dan dalam *career* mereka.

Majlis Sukan Negara sememangnya telah pun mempunyai Skim Insurans Kemalangan Berkelompok ahli-ahli sukan, yang bertujuan memberi perlindungan bukan sahaja kepada atlet malahan jurulatih dan pegawai dari segi kemalangan, kematian, kecederaan akibat dari bersukan. Skim ini juga telah dilaksanakan sejak tahun 1986 yang merupakan kerjasama antara kerajaan dengan separa kerajaan dan syarikat tajaan dari syarikat MCIS yang memberikan perlindungan sehingga RM60,000 dari segi kematian, RM50,000 dari segi rawatan kecederaan malahan turut menyediakan bantuan khairat kematian sehingga RM2,000 sekiranya ada kematian.

Selain dari skim insurans, Majlis Sukan Negara juga turut menyediakan skim kebajikan atlet kebangsaan yang memberi bantuan kebajikan, khususnya rawatan kecederaan yang memerlukan rawatan pakar baik dari hospital kerajaan mahupun hospital swasta. Skim ini juga menyediakan bantuan biasiswa pengajian yang membolehkan atlet-atlet belajar atau meneruskan pengajian sambil bersukan. Ini secara tidak langsung akan menyediakan *career* kepada

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat bagi Kuala Krai bangun.

Tuan Mohamed Razali bin Che Mamat: Terima kasih Setiausaha Parlimen, terima kasih Tuan Pengerusi. Saya tertarik bila mana Yang Berhormat Setiausaha Parlimen menyatakan dari segi latihan sukan kepada bakal-bakal peserta-peserta sukan. Kita sebagai sebuah negara yang maju, kita rasa dukacita oleh kerana kita bila sahaja ada perlawanan di mana-mana, asyik ada pertengkaran, umpamanya semasa

sukan SUKMA baru-baru ini di mana ada perbalahan, ada bertumbuk dan sebagainya. Satu-satu negara itu, imejnya adalah terletak kepada kesukanan ...

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat.

Tuan Mohamed Razali bin Che Mamat: Ya, pertanyaan saya, adakah pihak kementerian sedar bahawa suatu latihan perlu diadakan bagi menaik taraf peserta-peserta kita di peringkat kebangsaan supaya imej negara kita akan naik dan satu lagi kita lihat negara-negara maju kebanyakan peserta-pesertanya adalah terdiri daripada peserta yang tinggi mutunya dari segi pembelajaran dan dari segi kelulusan, tetapi kita di Malaysia ini tidak begitu. Umpamanya daripada sekolah rendah ataupun tidak sampai ke universiti tetapi latihan-latihan kemahiran sukan diteruskan. Inilah yang menyebabkan mutu sukan kita tidak ke tahap yang lebih meningkatkan. Kita seharusnya bangga bila mempunyai....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, cukuplah

Tuan Mohamed Razali bin Che Mamat: kemahiran ini sendiri dan saya berharap pihak kementerian dapat mengatasi dari segi peruntukan latihan ini. Terima kasih.

Tuan Sa. Vigneswaran: Terima kasih Yang Berhormat bagi Kuala Krai. Kementerian sentiasa memantau isu-isu yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat tadi, dan ini bukan sahaja berlaku di negara kita, Yang Berhormat. Ia berlaku di seluruh dunia di mana pemain-pemain ataupun atlet-atlet ada menghadapi masalah sebegini tetapi cadangan yang diberikan oleh Yang Berhormat telah pun di tahap pelaksanaan dan Kementerian Belia dan Sukan akan sentiasa memantau kegiatan-kegiatan yang diwujudkan.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat bagi Larut bangun.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Terima kasih Yang Berhormat, saya ingat mungkin Yang Berhormat mendapat maklumat daripada pegawai-pegawai. Saya tidak menyalahkan Yang Berhormat. Cadangan yang saya bangkitkan semalam ialah satu insurans sukan yang menyeluruh. Saya tidak menidakkan apa yang telah dibuat oleh kementerian semasa latihan, semasa berkhidmat, tetapi satu jaminan semasa dan selepas. Maknanya, sebaik sahaja dia terlibat dengan sukan, terjadi sesuatu pada dirinya maka ada perlindungan, dan dicarum lebih awal. Barulah ibu bapa dan keluarga tertarik.

Saya hendak sebut di sini, Yang Berhormat, anak seorang bekas Menteri, contoh saya bagi, anaknya berkemahiran, status tinggi untuk bermain bola tetapi tidak tertarik untuk membenarkan anaknya bermain bola sepak mungkin disebabkan beliau melihat satu masa depan yang tidak terjamin. Saya tidak menafikan kementerian membayar caruman insurans tetapi itu dalam perkhidmatan. Apa yang saya cakap ini ialah secara keseluruhannya. Inilah menjadi salah satu pendekatan untuk kita menggalakkan lebih ramai lagi yang tertarik dengan insentif-insentif yang disediakan. Kalau tidak, selepas dia menghadapi kemalangan, sama ada meninggal ataupun tidak, khidmatnya tidak diperlukan lagi, apakah jadi kepada mereka? Terlantar? Hendak beri rawatan? Kalau katakan hospital kerajaan tidak mampu untuk menyediakan segala kemudahan, dia kena pergi kepada pakar-pakar swasta.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Cukup, Yang Berhormat.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Kosnya begitu tinggi. Pusat-pusat pakar swasta sekarang ini

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, cukuplah!

Seorang Ahli: Cukup, cukuplah!

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Yang Berhormat, untuk makluman, sebab saya hendak cakap ini sebab

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Semalam Yang Berhormat sudah cakap. Cukuplah.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Betul, sikit, benda ini serius sebab kalau kena batang hidung kita, baru kita sedar, kalau tidak kena mungkin tidak sedar. Jadi saya minta, satu -bukan kajian - saya rasa ini boleh diterima untuk diwujudkan satu insurans sukan

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Cukuplah, Yang Berhormat.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: untuk masa depan atlet-atlet kerana Ahli Parlimen-Ahli Parlimen pun ramai yang pegang ...

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat, cukuplah.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: jawatan sukan. Yang Berhormat bagi Kinabatangan pegang bowling ...

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, ini bukan masa untuk berucap.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Yang Berhormat bagi Sri Gading pegang sepak takraw dan ramai lagi.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Cukuplah, Yang Berhormat!

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Jadi, itulah pandangan saya, terima kasih.

Tuan Sa. Vigneswaran: Cadangan Yang Berhormat Larut mengenai cadangan wujudnya skim insurans yang akan menjamin karier kepada atlet negara apabila bersara adalah baik. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pihak Majlis Sukan Negara telah menyediakan kertas dasar untuk mewujudkan satu ruang di mana akan wujud karier kepada atlet-atlet negara dan kertas ini akan dibentangkan di Jawatankuasa Kabinet yang telah diwujudkan. Di antara cadangan kertas ini,...

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Sedikit. Terima kasih Yang Berhormat, macam itulah yang kita hendak, Yang Berhormat.

Tuan Sa. Vigneswaran: Tidak, tidak, I belum jawab lagi...

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Tidak apalah Yang Berhormat, sabarlah sedikit. *[Ketawa]* Jangan emosi, Yang Berhormat. Saya nak ucap terima kasih sahaja.

Tuan Sa. Vigneswaran: Okey, okey.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Cukuplah Yang Berhormat, duduklah.

Tuan Sa. Vigneswaran: Di antara cadangan kertas ini...

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, sebelum melanjutkan jawapan saya nak tahu berapa lama Yang Berhormat perlu untuk menjawab? Setengah jam?

Tuan Sa. Vigneswaran: Saya ingat lama sedikitlah, Yang Berhormat.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Berapa lama? 2 jam? 3 jam?

Tuan Sa. Vigneswaran: Kalau sudah tiada gangguan...

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Ini Yang Berhormat kena pandailah.

Tuan Sa. Vigneswaran: Jangan beri laluan

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat kena pandai.

Tuan Sa. Vigneswaran: *[Ketawa]* Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Saya berharap Yang Berhormat kena ambil kira juga. Kita ada kementerian lain untuk kita selesaikan pada hari ini juga. Ya, sila jawab.

Tuan Sa. Vigneswaran: Terima kasih Tuan Pengerusi. Di antara cadangan kertas ini ialah organisasi-organisasi kerajaan dan syarikat-syarikat kepentingan kerajaan diminta menyediakan sejumlah jawatan yang khusus ditawarkan kepada atlet-atlet negara, baik semasa mereka masih aktif, mahupun selepas bersara. Walau bagaimanapun kementerian akan mengkaji bagaimana akan diwujudkan skim insurans yang akan memberi ruang kepada atlet untuk mempunyai karier apabila mereka bersara nanti. Saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Yang Berhormat bagi Larut kerana membangkitkan isu insurans tadi.

Soalan mengenai Menteri Belia dan Sukan melawat Australia dan bukan *3rd world country*, dengan ini, Kementerian Belia dan Sukan telah mendapat taklimat pembangunan sukan dengan mencontohi Australia Barat. Oleh kerana Australia merupakan satu gergasi di bidang sukan di peringkat antarabangsa khasnya Olimpik, sedangkan jumlah penduduk hampir sama dengan Malaysia.

Berdasarkan pemerhatian kementerian, kepakaran mereka boleh dijadikan contoh. Dalam hal ini, kementerian telah mendapatkan khidmat pakar runding sukan Australia Barat iaitu Mr. Hallam Pereira dan beliau diundang untuk memberikan taklimat termasuk kepada Jawatankuasa Kabinet Pembangunan Sukan baru-baru ini. Untuk makluman Yang Berhormat ini bukan bermaksud kita tidak akan melawat Kementerian Belia dan Sukan atau pegawai-pegawainya, kita akan melawat negara-negara tersebut seperti mana di bangkitkan oleh Yang Berhormat dari Kinabatangan. Walau bagaimanapun walaupun mereka ini susah makan tetapi dapat juga pingat di sukan-sukan antarabangsa.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat bagi Beluran.

Datuk Ronald Kiandee: Saya banyak membaca tulisan-tulisan pengkritik sukan di akhbar kita dan kalau kita lihat sebahagian besar daripada teguran-teguran yang dikemukakan oleh pengkritik sukan terhadap kebajikan atlet, kemudahan sukan, kemudahan selepas persaraan sukan dan sebagainya, sebahagian daripada ini merupakan perkara-perkara yang juga disentuh oleh pakar sukan dari Australia.

Jadi bererti kita sudah mengetahui masalah kita. Pada peringkat negara sendiri pun, pengkritik sukan, Ahli-ahli Parlimen sudah mengetahui masalah yang kita

hadapi. Apa rasional Menteri melantik seorang daripada Australia yang dikatakan pakar dalam sukan ini untuk menasihati Menteri, sedangkan kritikan, teguran yang dibuat di dalam negara ini cukup dijadikan bahan untuk mengolah satu dasar untuk kementerian pada peringkat yang lebih tinggi, pencapaian sukan yang lebih tinggi.

Saya inginkan penjelasan dalam perkara ini. Apa rasional Menteri? Kenapa pengkritik negara kita tidak diambil? Kenapa cadangan-cadangan Ahli Parlimen yang banyak memberi teguran, cadangan kepada pengiktirafan pencapaian sebuah negara tidak diambil kira. Selepas itu Menteri mendengar orang yang datang dari Australia yang tidak tahu pun keadaan kita di Malaysia. Minta penjelasan Setiausaha Parlimen.

Tuan Sa. Vigneswaran: Terima kasih Yang Berhormat bagi Beluran. Kementerian Belia dan Sukan sentiasa menerima teguran dan apabila Yang Berhormat dan Ahli-ahli Parlimen memberi cadangan, kementerian sentiasa meneliti cadangan dan apabila cadangan itu boleh diambil kira, kementerian sentiasa membuat apa yang dicadangkan oleh Ahli-ahli Parlimen berkenaan dengan ahli pakar dari luar negara.

Untuk makluman Yang Berhormat, kita memang sudah banyak kritikan di negara ini sampai ke tahap ini. Sekarang kita duduk di Parlimen membincangkan isu Kementerian Belia dan Sukan kerana kemerosotan sukan dan beliadi negara ini.

Ini bermakna walaupun kita ada kritikan, kritikan itu pada satu tahap tetapi apabila kita bawa pakar dari sesebuah negara yang telah maju dalam sukan, seperti di Athens ataupun sesebuah negara yang tahap sukan yang tinggi berbanding dengan negara-negara kita di sini, cadangan...

Datuk Bung Moktar bin Radin: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat bagi Kinabatangan bangun.

Tuan Sa. Vigneswaran: Ya, sekejap, duduk sekejap. Cadangan yang diberi oleh pakar-pakar seperti ini diambil kira bukan untuk sepanjang setahun atau *every time*, dengan izin, tetapi pada satu masa yang singkat. Kita memerlukan *new vision* supaya kita boleh meningkatkan hasil sukan kita. Ini bukan bermakna kita membawa orang-orang yang tidak faham budaya kita. Kita hendak mereka punya konsep. Kalau konsep yang kita bawa ini, kalau ada kebaikan kita mesti menerima, Yang Berhormat. Kalau kita tidak terima konsep-konsep yang baru, perkembangan sukan di negara kita pun tidak dapat diwujudkan.

Datuk Bung Moktar bin Radin: Terima kasih Yang Berhormat Setiausaha Parlimen. Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya tidak menghalang usaha kementerian untuk membawa mana-mana pakar. Kalau inilah ubat yang paling mujarab, kalau dapat 1000 pakar luar negara kita import ke negara kita ini, asalkan hasilnya ada. Jadi saya melihat dalam Sukan Asia akan datang atau Olimpik akan datang, kita bagi tempoh paling panjang, sekurang-kurangnya pakar-pakar datang, sudah ada pingat yang kita perolehi.

Sebab kita melihat negara kita ini sukan kita tidak berjaya, tetapi belia kita banyak kejayaan. Kejayaan apa? Dahulu kita ada 3 pusat serenti, sekarang 48 buah pusat serenti. *[Ketawa]* Kita sudah berjaya.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat

Datuk Bung Moktar bin Radin: ...ke arah kecemerlangan belia sehingga kita boleh mewujudkan pusat-pusat serenti yang banyak.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Apakah yang Yang Berhormat hendak tanya kepada Yang Berhormat Setiausaha Parlimen?

Datuk Bung Moktar bin Radin: Hendak tanya apa jaminan dengan pakar-pakar luar ini sebab saya sudah 5 tahun, saya bercakap soal sukan, saya bagi input, saya bagi pandangan tetapi saya tengok macam melepas batuk di tangga. Tidak ada yang diambil kira. Terima kasih.

Tuan Sa. Vigneswaran: Kalau Yang Berhormat hendak jaminan daripada Kementerian Belia dan Sukan, jaminan yang boleh saya beri ialah mudah-mudahanlah, Yang Berhormat. Pasal kita sudah berapa tahun dalam belia dan sukan ini, kita hendak prestasi sukan di negara kita ini bertambah baik. Tetapi oleh kerana kita bawa penasihat dari luar negeri ini, Yang Berhormat hendak jaminan supaya ini akan meningkatkan prestasi sukan, jaminan yang saya beri ini mudah-mudahanlah. Pasal yang kita harap ini, kita bawa *new concept* bukan untuk glamor Kementerian Belia dan Sukan, tetapi untuk meningkatkan prestasi belia dan sukan.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, bilakah hendak masuk kepada tajuk yang lain?

Tuan Sa. Vigneswaran: Tajuk apa Tuan Pengerusi?

Beberapa Ahli: *[Ketawa]*

Tuan Sa. Vigneswaran: Sekejap, Tuan Pengerusi, saya hendak, sekejap, Tuan Pengerusi, sekejap.

Yang Berhormat tadi ada yang disentuh semalam berkenaan dengan isu pusat serenti. Pusat serenti ini memang merunsingkan. Apa yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat bagi Tangga Batu semalam dan daripada Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain mengenai dengan kewujudan tiga pusat serenti pada permulaan 80-an dan 48 pusat serenti pada masa kini memang mengecewakan. Tetapi baru-baru ini satu Jawatankuasa Dadah yang ditubuhkan, yang dipengerusikan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah melantik Menteri Belia dan Sukan sebagai satu anggota. Selepas Menteri dilantik, Yang Berhormat Menteri telah memberi arahan kepada Institut Penyelidikan Belia Negara supaya mengadakan satu *database*. *Database* di mana berapakah jumlah belia yang dihantar ke pusat-pusat serenti ini dan berapakah mereka yang keluar dan masuk balik. Sampai hari ini memang kita tidak ada *database*.

Tetapi kejutan baru-baru ini mengenai dengan Jawatankuasa Kabinet Dadah membolehkan Kementerian Belia dan Sukan mengambil satu *step* yang aktif dalam hal dadah dan pada masa ini selepas kita mengadakan satu *database* mengenai belia-belia yang membabitkan diri dalam dadah yang masuk dan keluar dan yang sentiasa masuk, bolehlah kita mengadakan program-program untuk membolehkan mereka supaya tidak membabitkan lagi dalam masalah dadah.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: [Bangun]

Dr. Junaidy bin Abdul Wahab: [Bangun]

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, yang mana satu?

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Sri Gading

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat bagi Sri Gading.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Tuan Pengerusi, terima kasih. Terima kasih Setiausaha Parlimen. Berbalik semula kepada pengimportan pakar daripada luar, kita hendak bertanya kenapa Australia? Apakah kelebihan Australia ini, Astaghfirullah halazim, apa lebih dia kalau dibandingkan dengan pakar-pakar tempatan, apakah kita kurang pakar-pakar tempatan yang boleh bercakap tentang sukan, yang boleh memberikan idea untuk sukan, yang boleh memberikan....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat kawasan Sri Gading adakah?

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Ada, ooh, antara ahli-ahli sukan yang terkemuka di peringkat dunia ada di Sri Gading, *heavyweight* - Malek Noor. [Disampuk]

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Sazali.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Sazali, di Batu Pahat.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Samalah itu, Johor juga.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Apakah lebih Australia? Inilah pemikiran kalau ada kepada menteri pemikiran-pemikiran yang masih dalam belenggu dijajah. Kita sudah merdekalah, menteri hendaklah menunjukkan contoh bahawa kita merdeka, kita mampu berdikari, kita gunakan orang kita sendiri, kenapa import dari luar dan Australia bukan satu contoh yang baik dari segi sukan, apa rekod-rekod Australia dalam sukan, tidak ada apa-apa. Yang Berhormat bagi Ipoh Barat bersetuju tidak dengan saya. *[Ketawa]*

Tuan M. Kula Segaran: Terima kasih Datuk.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Kadang-kadang saya tengok dalam membuat kompleks sukan ini, betul-betul segi empat macam reban ayam. Apa benda hendak panggil dari Australia, saya pun boleh buat model macam itu, apa bendanya?

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, sabar.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Jawapan jangan sebarang jawapan Tuan Pengerusi, ini Parlimen, jangan temberang begitu sahaja, tidak boleh *[Ketawa]* dan kita tidak hendak terima. Macam Yang Berhormat bagi Kinabatangan minta jaminan, kita memanggil dari luar negara, apa jaminan? Kalau kita punya sukan boleh meningkat, apa jaminan, kalau ada jaminan wallahualam jugalah, ini siapa yang boleh memberi jaminan, tidak ada. Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Sa. Vigneswaran: Jawapan berkenaan dengan pakar dari Australia saya sudah jawab, saya hendak menjawab lagi sekaliakah?

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, kalau Yang Berhormat fikir sudah jawab, tukar tajuklah dan balik kepada perkara yang lain.

Tuan Sa. Vigneswaran: Ya.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Terima kasih Yang Berhormat. Memanglah dalam keadaan kita merosot, macam-macam akan timbul. Sepatutnya Yang Berhormat beritahu, tujuan pergi ke Australia Barat kerana hari ini kita tahu sebilangan besar pemain-pemain bola sepak Australia berada dalam Liga Inggeris, saya tidak perlu senaraikan lebih kurang 100 ke 200 orang, mungkin ragbi, mungkin hoki tetapi yang kita bangkitkan semacam mana yang dikatakan oleh Yang

Berhormat bagi Sri Gading tadi mungkin Yang Berhormat tidak boleh memberikan satu jaminan.

Sebaliknya kenapa kita tidak melihat dengan secara dekat kejayaan-kejayaan yang telah dicapai oleh negara-negara mundur seperti Morocco *a long distance runner* berapa lama sudah? Algeria, Zinedine Zidane, seorang pemain profesional yang terkenal adalah pelarian daripada Algeria.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Cukuplah Yang Berhormat.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Jadi, inilah yang kita hendak tunggu gambaran, apakah yang timbul di *Western Australia* yang kita bawa perunding masuk, mesti ada sebab. Ini yang kita hendak tahu, jadi bersetujukah Yang Berhormat pandangan yang saya beri tadi adalah di antara fakta yang menyebabkan *Western Australia* ini menjadi sasaran kita.

Datuk Bung Moktar bin Radin: Tunggu Yang Berhormat menjadi Menteriilah.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Baiklah Yang Berhormat bagi Larut, cukuplah Yang Berhormat.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Tidak perlulah saya sebut pelari jarak jauh, saya sudah lupa namanya pernah memang *gold medal* tetapi menang di sini, kampung halamannya sendiri, itu di antaranya. Jadi, minta sedikit sambungan daripada jawapan Yang Berhormat, Tuan Pengerusi pun bersetuju, terima kasih.

Seorang Ahli: Cukuplah, cukup. *[Ketawa]*

Tuan Sa. Vigneswaran: Terima kasih Yang Berhormat bagi Larut. Saya ingat Tuan Pengerusi, Yang Berhormat bagi Larut telah pun menjawabnya tadi, saya tidak payah sambung.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, saya minta Yang Berhormat masuk ke tajuk yang lain. Kalau tidak ada boleh duduklah, kalau jawapan sudah habis cukuplah. Kita boleh masuk ke kementerian yang lain. Cukuplah Yang Berhormat.

Tuan Sa. Vigneswaran: Yang Berhormat bagi Rembau meminta Kementerian Belia dan Sukan selaraskan peruntukan dan melebihi kepada program pembangunan keusahawanan, meminta agar kursus keusahawanan diperhebatkan lagi dengan memberi tumpuan kepada belia lepasan SPM. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Kementerian Belia dan Sukan memang menyedari kepentingan

program keusahawanan di kalangan belia. Sehubungan itu, Kementerian Belia dan Sukan melalui cawangan Pembangunan Ekonomi Belia dan Institut Keusahawanan Belia telah melaksanakan pelbagai program bagi melahirkan usahawan yang berdaya maju di kalangan belia.

Program Keusahawanan yang telah dilaksanakan adalah seperti berikut:-

Program Latihan Keusahawanan Belia - Program yang dijalankan adalah kursus asas keusahawanan dan seminar kerjaya keusahawanan di peringkat negeri dan daerah. Dari tahun 2000 hingga 2004 seramai 30,000 belia telah mengikuti program ini. Program Latihan Keusahawanan di Institut Keusahawanan Belia (INSKEB). Kursus-kursus yang telah dijalankan di institut ini adalah program asas dan pemantapan. Antara program keusahawanan yang dijalankan adalah kursus perancangan perniagaan, kursus pengurusan pemasaran, kursus pengurusan kewangan, kursus komunikasi perniagaan. Seramai 2,000 belia dapat dilatih menerusi institut di dalam tempoh satu tahun.

Tuan Wilfred Madius Tangau: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat bagi Tuan bangun.

Tuan Sa. Vigneswaran: Sekejap Yang Berhormat.

Program Pembangunan Keusahawanan Belia - Di bawah program ini, Kementerian Belia dan Sukan telah berjaya melahirkan seramai 2,500 orang usahawan belia dalam tempoh 10 tahun, yang terlibat di dalam pelbagai bidang perniagaan termasuklah peruncitan, pemborongan, ICT, bengkel motor, penyediaan makanan, salun kecantikan dan pertanian. Kesimpulannya Yang Berhormat, Kementerian Belia dan Sukan memang sentiasa memantapkan lagi program keusahawanan di kalangan belia.

Ke arah usaha ini Kementerian Belia dan Sukan telah memberi fokus utama kepada teras pembangunan ekonomi Kementerian Belia dan Sukan. Dalam menyediakan Pelan Tindakan Pembangunan Belia Nasional dalam Rancangan Malaysia Kesembilan. Di samping itu juga Kementerian Belia dan Sukan menyediakan kampus induk Institut Keusahawanan Belia (INSKEB) pada tahun 2005.

Program latihan keusahawanan akan diperhebatkan kerana boleh menampung lebih ramai peserta. Kementerian Belia dan Sukan juga mengambil inisiatif melaksanakan Program Belia Tani dengan kerjasama Kementerian Pertanian

dan Industri Tani mulai tahun 2005. Ini untuk makluman Ahli Yang Berhormat bagi Padang Terap juga, Yang Berhormat ada mengatakan

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat bagi Tuaran dan Yang Berhormat bagi Batu Pahat bangun.

Tuan Sa. Vigneswaran: Ya, Tuaran.

Tuan Wilfred Madius Tangau: Terima kasih Tuan Pengerusi, terima kasih Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, cantik cerita tadi tentang pembangunan belia dan ekonomi belia. Tetapi dalam Bajet ini diberikan peruntukan hanya RM2 juta. Tahun lepas prestasinya yang diberikan pinjaman hanya 20 orang. Yang mengikuti kursus betullah 3,000 lebih tetapi apa cerita ini? Cantik, banyak program ini, keusahawanan ada apa semua tetapi yang diberi pinjaman hanya 20 orang. Ini seluruh negara Malaysia bukan negeri. Jadi, ini apa cerita, pandangan saya kalau begitu program berikan kepada Kementerian Keusahawanan sahajalah program ini, beri sahajalah. Beri sahaja kepada Kementerian Keusahawanan, sebab cerita panjang tetapi peruntukan yang diberikan hanya RM2 juta, tahun ini pun RM2 juta lebih sahaja. Jadi, apa cerita ini?

Pembangunan Ekonomi Belia, seluruh Malaysia cuba cerita betul apakah program untuk tahun hadapan dan seterusnya adakah Yang Berhormat betul-betul bersetuju dengan apa yang

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat kata apakah cerita, hendak minta orang ceritakah?

Tuan Wilfred Madius Tangau: Inilah hendak minta penjelasan, minta cerita adakah Yang Berhormat berpuas hati dengan prestasi yang lama, bagaimana untuk mempertingkatkan, tidak ada perubahan. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Baiklah, cukuplah Yang Berhormat.

Tuan Sa. Vigneswaran: Terima kasih Yang Berhormat. Berkenaan dengan perkara tadi yang mengatakan bajetnya kurang. Dahulu kita ada tabung belia, saya ingat Yang Berhormat faham, tetapi tabung belia itu masa sekarang kita sudah berhenti. Oleh kerana itu yang tadi saya katakan 30 ribu orang, yang mengambil kursus ini masa itu dari tahun 2000 hingga 2004, bukan hanya untuk bajet ini. Kita telah menjalankan banyak kursus yang melibatkan ramai belia. Berkenaan dengan tabung ini kita menunggu peruntukan khas dari Kementerian Kewangan berkenaan

dengan kalau permohonan telah dibuat, itu saya kena merujuk balik kepada kementerian.

Soalan yang dikemukakan oleh Yang Berhormat bagi Ledang berkenaan dengan Kompleks Sukan Negeri dan Daerah seperti Stadium Muar. Untuk makluman Yang Berhormat

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Tuan Pengerusi, saya hendak masuk sedikit tentang Setiausaha Parlimen ini, soal bajet ini. Apakah menteri benar-benar faham bajet kementerian dia ini atau

Tuan Sa. Vigneswaran: Kompleks Sukan Negeri dan Daerah, seperti Stadium Muar adalah milik kerajaan negeri. Ianya diuruskan oleh Majlis Perbandaran atau Majlis Daerah Negeri. Oleh itu peruntukan kewangan disalurkan oleh kerajaan terus kepada kerajaan-kerajaan negeri. .

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat bagi Sri Gading, tunggu, tunggu dahulu Yang Berhormat.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Ini serius Tuan Pengerusi, atau pegawai-pegawainya sahaja main 'tenyeh' tulis, menteri terima? RM2 juta, tahun lepas

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, sabar, sabar. Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, Yang Berhormat bagi Sri Gading bangun.

Tuan Sa. Vigneswaran: Tidak bagi, tidak bagi laluan.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Tidak bagi.

Tuan Sa. Vigneswaran: Duduk, duduk sekejap, sudah hendak habis ni.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: *[Bercakap tanpa pembesar suara]*
Kenapa tidak bagi?

Tuan Sa. Vigneswaran: Sungguhpun demikian, Kementerian Belia dan Sukan
.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, dia tidak bagi.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Tuan Pengerusi, kenapa dia tidak bagi?

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Itu Yang Berhormat, saya tidak tahu.

Tuan Sa. Vigneswaran: adalah bertanggungjawab untuk mengurus, saya hendak habiskan ini.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: *[Bercakap tanpa pembesar suara]*

Tuan Sa. Vigneswaran: Boleh, duduk sekejap, nanti saya bagilah.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Selepas jawapan ini.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Jangan tinggikan suara tahu!

Tuan Sa. Vigneswaran: Itu sudah lama tunggu.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: *[Bercakap tanpa pembesar suara]*

Tuan Sa. Vigneswaran: Sungguhpun begitu,....

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Jangan tinggi suara, siapa you? Oh, lu siapa? Ha, jangan besar kepala.

Tuan Sa. Vigneswaran: Sekejaplah, saya hendak habiskan ini, Datuk, banyak.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Setiausaha Parlimen jangan tinggikan suara dengan Ahli Parlimen tahu, lu siapa? Oh, oh, kau belum tahu kita punya tinggi suara tahu?

Tuan Sa. Vigneswaran: Tidak apalah, tidak apa.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat, ada Peraturan Mesyuarat. Jika Setiausaha Parlimen tidak beri laluan, Yang Berhormat kena duduk.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Kena ajar Setiausaha Parlimen ini Datuk.

Tuan Haji Idris bin Haji Haron: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Tidak apa, tidak apa, nanti cuba lagi, cuba lagi, nanti Yang Berhormat, cuba lagi, nanti boleh cuba. Yang Berhormat, Yang Berhormat bagi Tangga Batu bangun.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Eh, kenapa pula Yang Berhormat bagi Tangga Batu? *[Dewan riuh seketika] [Ketawa]*

Tuan Sa. Vigneswaran: Sri Gading.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Ha, Sri Gading dahulu, Sri Gading dahulu.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Terima kasih Tuan Pengerusi, terima kasih Setiausaha Parlimen, inilah dia Parlimen, kita boleh bersoal jawab. Saya hendak tanya, bajet ini, apakah Menteri faham, tahu, jelas, memang dia maklum, bajet yang dibuat dalam kementerian dia itu, dia benar-benar faham atau Menteri tidak tahu? Yang buat ini pegawai-pegawai, main tenyeh pen, main tenyeh kertas dia, main tenyeh pensel dia, selepas itu menteri kata, okay, ini kita punya bajet.

Itu sebabnya kadang-kadang bajet yang ada dalam bajet kementerian tidak seimbang, tidak bertambah, makin kecil. Benda yang penting, tidak ada peruntukan, ini sebabnya. 20 orang pergi kursus, dapat pinjaman? Satu negara..

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, apakah soalnya sekarang?

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Soalan inilah yang saya tanya, apakah Menteri faham benar-benar bajet kementerian itu, dari fikiran dia, hasrat dia, hati dia, baru dia faham, duit inilah yang akan memajukan kementerian dia.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Baik, baik, cukup.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Kalau tidak ada duit, tidak boleh bergerak, tidak ada duit, tidak boleh quick...

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Cukuplah Yang Berhormat, Yang Berhormat Setiausaha Parlimen.....

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Tidak payah pergi ke Australia, panggil orang pun tidak senonoh, terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Setiausaha Parlimen, sila jawab.

Tuan Sa. Vigneswaran: Terima kasih Yang Berhormat bagi Sri Gading. Betul apa yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat, tetapi saya ini tidak berapa jelas kerana niat saya bukan untuk mengelirukan Dewan yang mulia ini *[Ketawa]* Saya belum jawab lagi *[Disampuk]* So, bajet ini saya kurang pasti, saya tidak ingin mengelirukan Dewan yang mulia ini. Saya ingat bajet ini dari hujung tahun lepas, menteri pun baru. Saya ini tidak pasti tetapi oleh kerana saya kenal menteri, mesti dia tidak teliti tentang bajet tetapi apa yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat bagi Sri Gading pun betul juga sebab bajet kita tahun ini kurang.

So, saya akan memberi penjelasan yang lebih kepada Yang Berhormat bagi Sri Gading selepas saya dapat jawapan dari kementerian.

Tuan Haji Idris bin Haji Haron: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Ya, Yang Berhormat bagi Tangga Batu bangun Yang Berhormat.

Tuan Haji Idris bin Haji Haron: Terima kasih Tuan Pengerusi, terima kasih Yang Berhormat Setiausaha Parlimen. Memandangkan Yang Berhormat Setiausaha Parlimen sudah jawab sampai ke Rembau, saya ingat semalam, saya antara yang

awal berucap dan saya pohon sedikit penjelasan tentang penggubalan akta, tetapi tidak apa, saya tunggu.

Pertama sekali, saya hendak tanya kepada Yang Berhormat. Dari pelbagai program yang telah diaturkan oleh pihak kementerian, yang melibatkan berpuluh-puluh ribu jumlah belia yang terlibat dalam program keusahawanan, program kemahiran dan sebagainya, 2,500 belia sepanjang sepuluh tahun yang lepas telah pun graduate daripada program keusahawanan ini telah pun menjadi usahawan yang berjaya daripada jumlah 35 ribu adalah satu pencapaian yang begitu mengecewakan, itu yang pertama.

Jadi, saya minta, adakah kementerian menyediakan sedikit peruntukan untuk satu mekanisme bagi menyemak keberkesanan dan kecekapan sistem kementerian. Contohnya ada dibuat berbagai-bagai program tetapi hasilnya tidak ada. Yang nampak, 90% daripada belia kita memenuhi pusat serenti dan pusat-pusat pemulihan dadah ini.

Jadi, kegagalan ini, apakah mekanisme yang ada di kementerian supaya dapat satu tindakan *remedy*, memulihkan keadaan ini sebelum ia terlalu lewat. Ada tidak peruntukan disediakan untuk pengukuran, mekanisme mengukur sejauh manakah kejayaan, keberkesanan dan kecekapan sistem-sistem yang ada di kementerian? Terima kasih.

Tuan Sa. Vigneswaran: Terima kasih Yang Berhormat. Izinkan saya menjawab soalan itu kemudian. Biar saya habiskan Yang Berhormat bagi Ledang.

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: Penjelasan Yang Berhormat, vannakam [*Ketawa*] Dalam hidup, kadang-kadang angin kuat, kadang-kadang angin perlahan, ini biasa, kita jaga elok-elok angin itu supaya ia tidak berangin. Cuma satu Yang Berhormat, saya pun melihat Yang Berhormat bagi Sri Gading, saya lihat balik bajet ini dan saya hendak mencadangkan. Kalau boleh Yang Berhormat cadangkan kepada menteri, saya faham menteri ada komitmen di tempat lain supaya sebelum hendak buat bajet, hendak dihantar ke Kementerian Kewangan dan sebagainya, adalah wajar sebagai pegawai-pegawai kerajaan yang bertanggungjawab memanggil kami yang hina ini, Ahli-ahli Parlimen yang menjadi kuli kepada rakyat ini supaya dapat kami memberi pandangan. Ini memudahkan juga pegawai-pegawai untuk menjalankan tugas. Kalau tidak, masuk dalam Parlimen, kita luluskan satu belanjawan, akhirnya tidak kesampaian, rakyat akan menuduh. Dia tidak akan

menuduh pegawai kerajaan, dia tidak akan menuduh, yang dia tuduh ialah parti politik, kerajaan tidak bertanggungjawab kerana tidak dapat menjalankan tugas. Ini tuduhan rakyat kepada kerajaan.

Apabila dia cakap kerajaan, dia bukan kata pegawai kerajaan, dia kata orang politik dan kami inilah, kuli-kuli kerajaan inilah yang menanggung beban dan juga kata nista di kampung dan di bandar. Jadi, benda ini kena serius, jangan pegawai buat ikut kehendak dia sahaja, tidak ambil langsung pandangan kami yang dipilih oleh rakyat, pegawai dilantik oleh kerajaan. Kami yang meluluskan belanjawan tetapi kadang-kadang kami ini.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Baiklah Yang Berhormat, ceramah ini cukup panjang.

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: Tuan Pengerusi, kami ini dianggap macam daun karapolle, Datuk pernah dengar daun karapolle? Apabila mahu masak kari itu, kita pakai daun itu, bagi wangi kari itu tetapi apabila kari itu sudah masak, mahu makan punya time, itu karapolle bubuh tepi, takdak makan, *[Ketawa]* adakah patut Tuan Pengerusi? Jadi, jangan kecil hati, jangan jauh hati, ini pandangan kami, ikhlas.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat, sekarang apakah soalan Yang Berhormat?

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: Penjelasan Yang Berhormat, vannakam, vannakam.

Tuan Sa. Vigneswaran: Terima kasih Yang Berhormat bagi Jerai. Ini saya ingat sudah salah faham sedikit. Ini bukan hasrat kita. Kita di kementerian ini, Setiausaha Parlimen, Timbalan Menteri dan Menteri adalah mulut Parlimen. Apa yang dibincangkan, apa yang diluluskan oleh Parlimen yang mulia ini, kerja kita untuk melaksanakan di kementerian, bukan di sebaliknya.

So, apa yang dikemukakan oleh Yang Berhormat mengatakan apa saranan yang diberi ataupun cadangan yang diberi oleh Yang Berhormat ini tidak diambil kira, itu bukan betullah. Apa sahaja yang dibangkitkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat di Dewan yang mulia ini

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, banyak lagi?

Tuan Sa. Vigneswaran: Banyak lagi Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, saya haraplah selesaikanlah sebelum pukul satu.

Tuan Sa. Vigneswaran: Terima kasih Tuan Pengerusi.

Dato' Ghazali bin Ibrahim: Tuan Pengerusi.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat bagi Padang Terap bangun.

Dato' Ghazali bin Ibrahim: Sedikit sahaja Tuan Pengerusi. Berapa jumlah sebenar yang dipohon oleh Kementerian Belia dan Sukan dan berapa jumlah yang dipotong oleh pihak kerajaan? Bajet sebelum ini yang diperolehi oleh Kementerian Belia dan Sukan.

Tuan Sa. Vigneswaran: Tunggu sekejap, saya akan kemukakan. Ini dari kementerian saya, saya banyak lagi dengan jawapan-jawapan ini. Apa yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat ini, kena tunggu dari kementerian sekejap lagi.

So, biar saya meneruskan apa yang dibincangkan oleh Yang Berhormat bagi Ledang. Untuk makluman Yang Berhormat, Stadium Muar adalah milik kerajaan negeri. Itu bukan bermakna kita di Kementerian Belia dan Sukan bukan tidak mahu menolong, tetapi Yang Berhormat, macam ada satu contoh di Negeri Sembilan, kita buat Stadium Nilai dan kita bagi bantuan RM75 juta dicampur dengan penyelenggaraan stadium-stadium lain. Tetapi apabila SUKMA selesai, kerajaan negeri hendak memberi balik kepada Kerajaan Pusat, ke Kementerian Belia dan Sukan. So, sudahlah macam jadi gajah putih pasal tidak ada orang hendak gunakan stadium.

So, semua kalau di bawah Kementerian Belia dan Sukan buat apa kita hendak buat. Kita sudah adalah Bukit Jalil semua, kita bagi peruntukan yang RM30 juta kepada Kerajaan Negeri Sembilan untuk membina stadium tetapi akhirnya mereka tidak boleh *carry on*, dengan izin, dia hendak beri balik kepada Kementerian Belia dan Sukan. Hasrat Kementerian Belia dan Sukan pada masa sekarang ini ialah supaya tidak membina stadium-stadium yang besar, itu fasal kita ada pusat komuniti, di mana Kementerian Belia dan Sukan telah merancang dan keputusan setakat ini kelulusan diambil supaya Pusat Komuniti Kecil di bina di semua daerah.

So, saya meminta Yang Berhormat bagi Ledang ini, Pusat Komuniti Sukan yang kecil ini akan menampung 8 jenis sukan. Kalau bangunannya kecil, ini bermakna

banyak lagi program boleh dijalankan. Kalau besar sangat, menampung stadium yang besar, walaupun program kecil, dia hendak ramai orang, bilangannya banyak. Tetapi apa yang dicadangkan oleh Yang Berhormat bagi Ledang akan dibawa kepada kementerian dan mudah-mudahan dapat jugalah kita menolong stadium yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat.

Untuk makluman Yang Berhormat bagi Kinabatangan, yang menyentuh tentang pencapaian sukan negara, yang dianggap merosot kebelakangan ini.....

Tuan Haji Ismail bin Haji Abd. Muttalib: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat bagi Maran.

Tuan Haji Ismail bin Haji Abd. Muttalib: Terima kasih Tuan Pengerusi, terima kasih Setiausaha Parlimen. Saya hendak sentuh balik ke belakang tentang kompleks sukan ini. Kompleks Sukan ini banyak dibina oleh kerajaan di bawah Kementerian Belia dan Sukan. Cuma saya hendak tarik ke Pahang ini, khususnya Parlimen Pahang dan Kuala Krau, kita ada satu kompleks sukan di Jengka. Kompleks ini telah dibina tahun 1998 dan sehingga ini terbiar.

Saya sebenarnya kesian Tuan Pengerusi kepada Setiausaha Parlimen, patut ada Menteri atau Timbalan Menteri bersama mempertahankan kementerian ini kerana kita sayang kepada belia, kita kesian kepada kementerian kerana belia ini adalah aset negara dan masa depan negara. Kita semua esok akan pergi, belia akan ambil balik tetapi kalau tidak jaga mereka ini, negara akan hancur, habis. Itu yang pertama.

Yang kedua saya hendak tambah ialah dari segi kompleks-kompleks sukan yang telah dibina di banyak negeri ini, kadang-kadang kompleks ini kebanyakannya terbiar. Saya di negeri Pahang, saya merupakan Naib Presiden Majlis Belia Negeri, bercadang untuk mengambil kompleks belia di Kuantan itu untuk kita *manage* tetapi kita tidak mampu. Sebab itu saya ingin mencadangkan kepada Kementerian Belia dan Sukan supaya kompleks-kompleks belia ini dan jabatan-jabatan kerajaan kalau boleh program-program yang hendak diadakan, gunakan kompleks-kompleks ini supaya dapat membayar sewa kepada kompleks belia dan sebagainya dan ini merupakan *income* kepada kompleks ini.

Tetapi kadang-kadang kita, jabatan tidak menggunakan kompleks-kompleks yang dibina ini untuk kita mengadakan program. Sebaliknya kita menggunakan hotel-

hotel yang kita bayar mahal, sedangkan bangunan yang telah kita bina ini membazir begitu sahaja. Saya harap, minta kementerian ambil perhatian. Terima kasih.

Tuan Sa. Vigneswaran: Terima kasih, Yang Berhormat bagi Maran. Untuk makluman Yang Berhormat, di kawasan Yang Berhormat pun ada Kompleks Rakan Muda yang telah siap dibina. Dan, setelah setiap Kompleks Rakan Muda di bina, pejabat daerah Kementerian Belia dan Sukan pun dialihkan kepada kompleks tersebut. Ini adalah cadangan baru yang dibuat oleh kementerian supaya semua kompleks di bawah Kementerian Belia dan Sukan dipenuhi oleh persatuan-persatuan belia ataupun pejabat-pejabat belia dan sukan daerah. Ini akan meningkatkan aktiviti di kalangan kompleks-kompleks yang dibangkitkan.

Berkenaan dengan kompleks di Jengka. Jengka ini saya tidak ada maklumat berkenaan dengan Jengka tetapi saya akan memberi jawapan kepada Yang Berhormat selepas ini.

Berkenaan dengan Menteri dan Timbalan Menteri yang sering dibangkitkan lagi. Saya hendak memberitahu kepada Dewan yang mulia ini, Menteri datang ke Parlimen kerana Kementerian Belia dan Sukan, penggulangannya minggu yang terakhir – Menteri datang ke Parlimen tetapi ada satu kementerian lain yang naik, so kementerian kita pula ditolak ke belakang, oleh kerana itu Menteri saya yang ada jadual yang lebih awal di Singapura – dua hala dengan Kerajaan Singapura terpaksa pergi ke Singapura.

Berkenaan dengan Timbalan Menteri ini Yang Berhormat, Timbalan Menteri ini ada juga program kementerian di Loas, saya minta maaf kerana hal kedua-dua pun tidak ada. Tetapi ini adalah di atas – bukan dia orang pergi *holiday* atau apa, atau tidak hendak datang ke Dewan yang mulia ini untuk berhadapan dengan Yang Berhormat-Yang Berhormat tetapi oleh kerana urusan kerajaan. Terima kasih.

Yang Berhormat bagi Kinabatangan.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, tadi sudah jawab soalan daripada Kinabatangan, sekarang hendak balik semula.

Tuan Sa. Vigneswaran: Tidak ada, belum jawab lagi, itu baru *start* Tuan Pengerusi. Kalau Tuan Pengerusi buat *ruling* saya tidak payah jawab, saya tidak jawablah.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Bukan buat *ruling*, ini terpulang kepada Yang Berhormat. Tidak apa, tidak apa, sila teruskan.

Tuan Sa. Vigneswaran: Kalau saya tidak jawab dia masuk balik.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Baik, baik, teruskan. Yang Berhormat, walau bagaimanapun, saya sekali lagi ingatkan Yang Berhormat, jawapan Yang Berhormat perlu selesaikan sebelum pukul 1.

Tuan Sa. Vigneswaran: Terima kasih, Tuan Pengerusi. Untuk pengetahuan Yang Berhormat, bahawa pencapaian sukan negara secara amnya tidaklah seburuk seperti yang ditawarkan oleh pihak akhbar. Hakikatnya sememangnya kita gagal dalam beberapa jenis sukan seperti badminton, bola sepak, hoki, olahraga tetapi pada masa yang sama kita juga berjaya meningkatkan mutu sukan dalam jenis-jenis sukan yang lain seperti berbasikal, gimnastik, terjun dan sukan-sukan kombat.

Dalam kejohanan-kejohanan temasya juga kita masih dapat mengekalkan pencapaian kita seperti di Sukan Komanwel 2002 dan Sukan Asia 2002 yang lalu. Temasya Sukan Olimpik 2004 yang lalu juga, kita telah berjaya melayakkan 11 jenis sukan bertanding, 9 jenis sukan temasya Olimpik Sydney 2000 yang lalu. Kementerian sememangnya sedar dan sentiasa mengawasi kemajuan organisasi sukan yang menerajui sukan masing-masing.

Melalui pejabat suruhanjaya sukan proses pemantauan yang lebih rapi dilakukan terhadap persatuan-persatuan sukan kebangsaan. Melalui program baru yang diperkenalkan iaitu Program Sukan Teras Berprestasi Tinggi yang memilih 8 jenis sukan yang akan diberi tumpuan, di mana pengurusan persatuan-persatuan ini akan digerakkan secara sepenuh masa dengan memberi empat pegawai bagi menguruskan persatuan-persatuan berkenaan.

Melalui program ini maka diharapkan lapan jenis sukan ini yang dipilih bagi fasal pertama pelaksanaan program tersebut akan dapat menjalankan program-programnya dengan lebih profesional dan sistematik, dan seterusnya akan meningkatkan mutu sukan masing-masing di peringkat antarabangsa nanti.

Yang Berhormat bagi Tangga Batu, sambungan saya dari apa yang dibincangkan – *data base* berkenaan dengan pusat-pusat serenti. Kementerian Belia dan Sukan, sering bekerjasama dalam membantu belia-belia yang bermasalah untuk

mengatasi masalah mereka. Sebagai contoh antara tujuan asal kewujudan IKBN ia adalah untuk membantu belia-belia yang keciciran, yang telah tidak diterima oleh agensi pendidikan yang lain dengan melatih mereka dalam bidang kemahiran, sama ada dalam bentuk formal ataupun tidak formal. Hasilnya ramai belia yang keciciran pada peringkat awal telah dapat berdikari. Untuk belia yang keluar dari pusat serenti, kementerian sedang merancang program yang saya telah bincang tadi.

Berkenaan dengan Akta Belia, Kementerian Belia dan Sukan telah mula berbincang tentang penggubalan Akta Pertubuhan Belia, bukan Akta Belia seperti yang dimaksudkan di dalam[*Sambil menyelak dokumen*] Minta maafah ya, salah sedikit. Okey!

Untuk makluman Yang Berhormat, usaha mewujudkan draf akta Pertubuhan Belia hanya dilaksanakan pada awal tahun 2003. Setelah draf ini disediakan, kementerian telah mengambil keputusan supaya ia dikemukakan terlebih dahulu untuk mendapatkan *respond* dan pandangan belia dari pelbagai peringkat. Ini saya ingat Yang Berhormat yang mewakili pertubuhan belia memang faham.

Berkenaan dengan bilakah ia akan dibawa kepada Dewan yang mulia ini. Selepas semua

Tuan Haji Idris bin Haji Haron: Terima kasih Tuan Pengerusi dan terima kasih Yang Berhormat Setiausaha Parlimen. Saya berdiri di sini adalah bertujuan untuk membantu Yang Berhormat Setiausaha. Apa yang didapati hasil daripada perbincangan dua hala di antara kementerian dan juga pemimpin-pemimpin pertubuhan belia menampakkan seolah-olah penggubalan akta ini tidak dipersetujui.

Pertama sekali kerana pemimpin-pemimpin belia yang dipanggil untuk menyertai perbincangan tersebut adalah rata-rata melebihi umur 40 tahun. Adakah pihak kementerian mempunyai database atau pangkalan data tentang pemimpin-pemimpin belia di peringkat negeri, di peringkat daerah dan di peringkat kawasan? Apabila perbincangan dengan pemimpin belia yang sudah lanjut usia mereka, maka hasilnya mungkin ke arah tidak menggubal akta yang baru.

Jadi cadangan saya kepada Yang Berhormat ialah supaya pihak kementerian menyediakan satu forum perbincangan pemimpin-pemimpin belia yang benar-benar belia dan muda, di bawah 40 tahun dan minta pendapat mereka bagaimana penggubalan akta ini harus diteruskan. Pangkalan data atau database di pihak

kementerian perlu lengkap dan perlu dikemaskinikan pada setiap masa. Hari ini 95% daripada pemimpin-pemimpin belia di negeri-negeri dan kawasan-kawasan melebihi 40 tahun. Bagaimanakah kita ingin menggubal akta yang baru sedangkan kita masih lagi berdegil dengan pendirian kita? Terima kasih.

Tuan Sa. Vigneswaran: Terima kasih Yang Berhormat. Saya ingat jawapan saya kepada Yang Berhormat bagi Rantau Panjang akan memberi satu indent kepada Yang Berhormat.

Berkaitan dengan pertubuhan belia, beliau meminta kementerian mengambil perhatian kerana terlalu banyak persatuan belia yang dipimpin oleh pemimpin-pemimpin politik dan yang berumur lebih. Berhubung dengan pemimpin persatuan belia memang diakui bahawa ramai di kalangan pemimpin belia terdiri daripada kalangan pemimpin politik. Secara positifnya ini memperlihatkan kejayaan pertubuhan belia dalam melahirkan pemimpin-pemimpin di negara ini. Perlu dimaklumkan bahawa kebanyakan pemimpin yang dimaksudkan telah pun terlibat dalam persatuan belia lebih awal lagi sebelum mereka terlibat dan menjadi pemimpin politik.

Mereka telah menjadi ahli dan kemudiannya menjadi pemimpin dalam pertubuhan belia sekian lama. Hasil dari kepimpinan mereka yang menyerlah dalam pertubuhan belia, maka mereka dipilih oleh masyarakat dan parti untuk menjadi pemimpin politik di kawasan mereka. Walau bagaimanapun kementerian sentiasa memantau supaya semua pemimpin belia termasuk mereka dari kalangan pemimpin politik yang memimpin persatuan belia bertindak mengikut luan-luan dan semangat yang telah digariskan dalam Dasar Belia Negara. Dengan kata lain, sebagai pemimpin belia mereka perlu bergerak untuk mengumumkan dan membela nasib belia.

Yang Berhormat bagi Tangga Batu, Majlis Belia Negeri-Negeri yang terdiri daripada gabungan Majlis Belia Melaka, Majlis Belia Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur dan Majlis Belia Wilayah Persekutuan Labuan dan kesemuanya 15 majlis hanya tiga dipimpin oleh pemimpin di bawah umur 45 tahun. Sebanyak 87 buah majlis daerah dipimpin oleh pemimpin yang melebihi umur 45 tahun.

Ini bermakna, Yang Berhormat, bahawa it is a very big task, dengan izin, untuk menukar akta tetapi Parlimen yang mulia ini boleh membuat apabila Kementerian Belia dan Sukan membawa akta tersebut kepada perhatian Dewan yang mulia ini, kami di Kementerian Belia dan Sukan berharap supaya semua Ahli Yang Berhormat akan memberi kerjasama dan persetujuan dalam menggubalkan akta. Tidak guna kita

membincangkan yang sudah habis dan bercakap yang sudah lama-lama mereka tinggal sebabnya walaupun Yang Berhormat dari pertubuhan, Yang Berhormat pun faham bahawa dalam walaupun Yang Berhormat hendak tukar tetapi dalam pertubuhan Yang Berhormat pun susah sebabnya banyak yang menjadi ketua macam Yang Berhormat bagi Tangga Batu persatuan, pengerusi dan timbalan saya ingat boleh lebih daripada 40 tahun. So...

Tuan Haji Idris bin Haji Haron: Oleh kerana pertanyaan itu daripada Setiausaha Parlimen, saya jawablah. [*Dewan riuh dengan ketawa*] Satu-satunya Majlis Belia Negeri, Yang Berhormat Setiausaha Parlimen sebut bawah 45 tahun, satu-satunya Majlis Belia Negeri yang mempunyai pengerusinya bawah 40 tahun adalah Majlis Belia Melaka iaitu saya sendiri dan setiausahanya adalah berumur 23 tahun.

Jadi ini adalah sifat kita untuk membawa belia-belia ini supaya mereka bersedia menghadapi masa hadapan. Jadi kalau bawah 45 tahun ada tiga, kalau bawah 41 tahun ada satu sahaja. Itu sebab saya kata 95% daripada persatuan belia diketuai oleh mereka yang lebih daripada 40 tahun.

Tuan Sa. Vigneswaran: Saya ucapkan tahniah kepada Yang Berhormat kerana Setiausaha Yang Berhormat pun berumur 23 tahun. So, apa yang kementerian sedang mengkaji adalah mendapat nasihat daripada semua kepimpinan belia dan persatuan-persatuan belia supaya mendapat satu persetujuan supaya tidak melanggar mana-mana persatuan ataupun mengadakan satu isu yang boleh menjejaskan, bukan sahaja satu perbuatan yang murni tetapi Akta Belia. Terima kasih.

Yang Berhormat bagi Petra Jaya mengatakan tentang latihan dan peluang pekerjaan. Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, bentuk latihan yang dijalankan oleh IKBN adalah dalam bentuk latihan secara sepadu yang merangkumi aspek latihan kemahiran dan aspek bina insan, pembentukan sahsiah, disiplin, kepimpinan, keagamaan dan kemasyarakatan.

Ini juga saya ingin menjawab kepada Yang Berhormat bagi Bentong yang mengatakan banyak peralatan di IKBN-IKBN ini rosak akibat perbuatan-perbuatan pelajar-pelajar. Untuk makluman Yang Berhormat, memang kita ada latihan yang saya bincang sebentar tadi dan sebagai latihan kemahiran, bina insan, pembentukan sahsiah, disiplin, keagamaan dan kemasyarakatan, tetapi untuk makluman Yang Berhormat belia-belia yang belajar di IKBN-IKBN ini adalah bukan seperti belia-belia di universiti. Ini adalah pelajar yang bukan tinggi tahap pendidikan, so memang ada

masalah-masalah begini dan kementerian melalui IKBN-IKBN sentiasa memantau perkara-perkara begini.

Kementerian sentiasa berusaha meningkatkan kapasiti IKBN dengan membina IKBN baru dan menaik taraf IKBN yang sedia ada. Setelah kesemua lapan IKBN baru beroperasi sepenuhnya, kapasiti pengambilan dapat ditingkatkan kepada 12,000. Selain itu kementerian juga menjalankan latihan kemahiran secara tidak formal iaitu melalui program-program seperti pembiayaan tempat latihan hujung minggu di Kompleks Belia dan Sukan dan IKBN serta program perintisan.

Cadangan yang dikemukakan oleh Yang Berhormat bagi Bentong tadi di mana kita boleh menambahkan kapasiti IKBN-IKBN ini kalau kita adakan kelas seperti night class and then tidak tinggal di IKBN ini memang dicadangkan oleh Menteri supaya kos untuk membina IKBN-IKBN ini terlalu tinggi. So, untuk mendapatkan hasil yang lebih dari IKBN-IKBN ini, Menteri telah mencadangkan kepada IKBN-IKBN tersebut supaya mengadakan lebih part-time course atau kursus-kursus malam supaya ia dapat menampung lebih banyak pelajar.

Berhubung dengan peluang pekerjaan, berdasarkan dengan kajian yang dijalankan, kementerian mendapati sebahagian besar IKBN tidak menghadapi masalah dalam mendapatkan pekerjaan. Sebahagiannya bekerja di sektor perindustrian dan pembuatan manakala ada juga yang menjadi usahawan.

Yang Berhormat bagi Rembau meminta supaya peruntukan bantuan diberikan. Kementerian Belia dan Sukan memang sentiasa prihatin terhadap persatuan-persatuan belia dari semasa ke semasa. Sebahagian besar pertubuhan dari peringkat Majlis Belia Malaysia hinggalah ke peringkat persatuan belia sering diberikan bantuan kewangan dalam pelbagai bentuk aktiviti. Untuk makluman Yang Berhormat terdapat dua bentuk kewangan yang diberikan kepada persatuan belia.

Pertama, bantuan pentadbiran yang diberikan untuk membantu pertubuhan dalam mengurus pengurusan dan pentadbiran harian pejabat. Bantuan ini diberikan kepada Majlis Belia Malaysia, semua pertubuhan belia peringkat kebangsaan, semua Majlis Belia Negeri dan semua Majlis Belia Daerah. Kementerian sedang berusaha untuk memohon peruntukan untuk persatuan belia peringkat negeri dan daerah tetapi setakat ini masih belum diluluskan.

Kedua, bantuan aktiviti diberikan untuk membantu sebahagian perbelanjaan yang diperlukan oleh persatuan untuk mengadakan dan melaksanakan aktiviti mereka.

Bantuan ini terbuka kepada semua persatuan belia. Semua persatuan belia dari pelbagai peringkat boleh memohon bantuan tersebut dengan mengangkat permohonan kepada Jabatan Belia Sukan Negeri atau terus kepada Jabatan Belia dan Sukan Negara. Yang penting, persatuan hendaklah mengemukakan permohonan melalui Borang PB1 dan melampirkan kertas kerja ringkas berkaitan dengan aktiviti yang akan dijalankan. Pegawai Belia di daerah hendaklah dari kalangan pegawai yang berpengalaman. Yang Berhormat bagi Rembau telah menyebut perkara ini. Memang menjadi matlamat dan cita-cita kementerian untuk memberikan perkhidmatan yang terbaik kepada para belia khususnya dan juga masyarakat di seluruh negara. Untuk itu, kementerian sentiasa memberikan latihan kepada pegawai-pegawai supaya dapat memberikan khidmat yang terbaik dan sebahagian daripada pegawai yang berpengalaman ditempatkan di daerah supaya dapat membantu belia-belia dan persatuan belia. Sekiranya terdapat pegawai baru yang kurang berpengalaman ditempatkan di daerah ini, adalah proses pentadbiran yang perlu dilaksanakan. Walau bagaimanapun, dalam tempoh yang singkat, pegawai berkenaan akan dilatih dan mereka mampu melaksanakan tugas dengan baik dan berkesan.

Yang Berhormat bagi Ayer Hitam, berkenaan dengan pertindihan kursus. Yang Berhormat bagi Ayer Hitam telah membangkitkan isu pertindihan kursus di IKBN dan Institut Latihan Perindustrian. Untuk makluman, semua kursus kemahiran yang ditawarkan di IKBN adalah di bawah persetujuan Unit Perancang Ekonomi (EPU). Pertindihan kursus bukanlah merupakan satu isu memandangkan kursus-kursus yang sama dijalankan di IKBN dan Institut Latihan Perindustrian merupakan kursus-kursus yang mendapat permintaan yang tinggi serta bagi memenuhi keperluan tenaga mahir dalam bidang industri negara.

Antara kelebihan kursus di IKBN adalah dari aspek pembinaan insan dan jati diri yang tidak ada dalam institusi-institusi yang lain.

Yang Berhormat bagi Ayer Hitam telah menyentuh tentang kehilangan peralatan di Miri. Untuk makluman Yang Berhormat, perkara ini masih lagi dalam penyiasatan polis dan kementerian telah selepas berlaku insiden ini, Yang Berhormat Menteri telah mengarahkan kementerian supaya mengadakan lebih banyak *security guard* di tempat-tempat IKBN baru supaya kejadian yang berlaku di Miri ini tidak diulang.

Yang Berhormat bagi Sabak Bernam, Kementerian Belia dan Sukan menyedari pentingnya mempunyai data yang komprehensif mengenai golongan belia, khususnya yang menyentuh statistik belia yang bekerja dan belia yang menganggur serta statistik belia yang terlibat dalam gejala negatif. Saya ingin merakamkan ribuan terima kasih kepada Yang Berhormat kerana sentiasa prihatin kepada hal-hal Kementerian Belia dan Sukan. Sehubungan itu, kementerian sedang dan dalam proses mengukuhkan data dan statistik yang lebih komprehensif dengan kerjasama beberapa agensi yang terlibat seperti Pejabat Pendaftaran Pertubuhan, Jabatan Perangkaan dan lain-lain jabatan lagi.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Sabak Bernam.

Dato' Haji Mat Yasir bin Haji Ikhsan: Terima kasih Tuan Pengerusi dan Yang Berhormat Setiausaha Parlimen. Data ini sebenarnya sangat penting untuk kita merancang sesuatu. Saya tadi ada menyebut mengenai kursus. Data belia yang berisiko tinggi, ini macam mana hendak cari ini? Jadi, saya sangat berharap kerana kalau kita balik kepada isu gejala sosial, sebenarnya kita sudah jelas. Kita boleh dapat datanya seperti kata Yang Berhormat Setiausaha Parlimen, yang keluar masuk pusat serenti, yang menagih pun kita boleh cari. Tetapi, yang lebih penting sebenarnya ialah yang berisiko tinggi kerana yang berisiko tinggi ini majoriti. Kalau saya hendak ambil yang berisiko tinggilah di kawasan Sabak Bernam umpamanya, kita dimaklumkan ada 10,000 belia.

Tetapi, apabila saya tanya mengenai *detail* yang lain, minat mereka kemudian apa kelayakan mereka, kemahiran yang ada, keistimewaan mereka, tidak ada data itu. Jadi, ini sangat penting untuk kita turut membantu. Kaitannya tadi ialah apabila hendak bekerjasama. Saya mencadangkan ditubuhkan satu jawatankuasa bersama dengan kementerian-kementerian lain yang relevan supaya data-data ini dapat dimanfaatkan dan tindakan yang khusus diberikan kepada kumpulan belia ini. Apakah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen bersetuju tentang penubuhan jawatankuasa bersama ini sama ada di peringkat kementerian, peringkat negeri ataupun di peringkat daerah. Terima kasih.

Tuan Sa. Vigneswaran: Terima kasih Yang Berhormat. Berkenaan dengan kursus yang dijalankan, kita kena pertamanya mengidentifikasikan belia-belia yang bermasalah. Untuk ini, yang tadi saya telah memberitahu Yang Berhormat bagi Tangga Batu, atas arahan Yang Berhormat Menteri, Institut Belia Negara sedang

mengemaskinikan data, macam belia-belia yang masuk ke pusat serenti, yang membabitkan diri dalam gejala sosial seperti dadah dan data-data lain. Selepas data-data ini dikemaskinikan, baru Kementerian Belia dan Sukan akan menjalankan kursus-kursus yang sewajarnya yang akan meliputi modul supaya belia-belia yang bermasalah ini tidak mengulang balik perbuatan mereka. Terima kasih.

Yang Berhormat bagi Jerai meminta maklumat berapakah jumlah.....

Dato' Haji Mat Yasir bin Haji Ikhsan: Terima kasih Tuan Pengerusi dan Setiausaha Parlimen. Saya, ada dua yang tidak dijawab secara khusus. Pembentukan jawatankuasa bersama antara jabatan-jabatan ini supaya isu salah guna ataupun isu belia ini dapat dipertanggungjawabkan bersama sampai kalau boleh, kalau seseorang belia itu berjaya dijadikan seorang usahawan, seorang pemimpin, maka kita boleh akui bersama. Kalau gagal pun, kita akui bersama, begitu. Tetapi, mestilah ada prasyaratnya. Umpamanya tadi, ada satu permohonan ataupun pandangan supaya Ahli Parlimen ini khususnya juga turut diberikan peruntukan untuk membantu mengaktifkan kegiatan belia. Baru, kita boleh pertanggungjawaban bersama, itu yang pertama.

Yang kedua, mengenai pegawai belia ini. Saya ingat Tuan Pengerusi dan Setiausaha Parlimen, Pegawai Belia Daerah ini ialah pemimpin di peringkat daerah. Mereka ini sebenarnya sentiasa diperhatikan oleh belia-belia kita. Jadi, oleh kerana itu mereka ini bukan sahaja seorang yang berkeelayakan tinggi tetapi, mestilah mempunyai kepimpinan yang jitu. Mereka ini bukan sahaja bekerja antara pukul 8.00 hingga pukul 4.30 petang, tetapi kalau boleh sepanjang hari. Umpamanya, kalau di kawasan Sabak Bernam yang popular ialah pertubuhan silat yang dilaksanakan pada waktu malam.

Alangkah baiknya kalau pegawai belia ini boleh meninjau pada waktu malam kegiatan ini. Tetapi sedihnya, kita jemput pun mereka tidak boleh datang kerana di luar waktu. Oleh kerana itulah kita harap, pihak Setiausaha Parlimen boleh memastikan bahawa pegawai belia ini seseorang yang cukup istimewa dan kalau boleh, dipandang menjadi idola kepada belia itu sendiri. Terima kasih.

Tuan Sa. Vigneswaran: Terima kasih Yang Berhormat. Memang, bukan sahaja kita ada mesyuarat bersama tetapi, ada satu jawatankuasa tadi Yang Berhormat telah membangkitkan dengan Kementerian Pendidikan. Memang kita ada satu jawatankuasa di mana Kementerian Pelajaran dan Kementerian Belia dan Sukan memang ada satu jawatankuasa. Ini, telah *diintroduce* baru-baru ini. Dalam

jawatankuasa ini, memang sukan pada masa ini, mereka tengah berbincang fasal sukan di sekolah-sekolah oleh Kementerian Pelajaran dan Kementerian Belia dan Sukan. Cadangan yang dikemukakan oleh Yang Berhormat ini sentiasa diberikan perhatian dan cadangan baru-baru ini pun akan dibawa kepada perhatian Yang Berhormat Menteri.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Terima kasih Yang Berhormat. *"Bapa borek, anak rintik", "Jauh perjalanan, banyak pengalaman"*. Saya akui Yang Berhormat, banyak pegawai belia terutamanya di kawasan-kawasan daerah. Bukan kita hendak memandang rendah. Mereka ini juga memerlukan banyak lagi pengetahuan. Apa salahnya mereka ini dihantar ke luar negara, mengikuti kursus-kursus di pusat-pusat, biar mereka melihat lebih jauh lagi. Kalau tidak, kita ini ibarat *"Katak di bawah tempurung"*, tidak nampak apa yang berlaku di dunia luar, yang boleh kita bawa kembali untuk kebaikan-kebaikan.

Setujukah Yang Berhormat, supaya perkara ini Yang Berhormat, kementerian lakukan supaya pegawai-pegawai belia ini berimej sebagai *"Bapa borek anak rintik"*, supaya tidak berjalan seperti ketam. Setujukah Yang Berhormat, supaya mereka dihantar ke luar negara? Apa salahnya, dihantar ke luar negara mengikuti kursus-kursus jangka pendek dan jangka panjang supaya memberi imej yang lebih tinggi. Sekian, terima kasih.

Tuan Sa. Vigneswaran: Terima kasih Yang Berhormat. Cadangan Yang Berhormat itu memang baik tetapi kalau saya ataupun kementerian mengikut cadangan Yang Berhormat, ada Ahli-ahli Yang Berhormat cakap fasal apa hantar luar negeri? Kita bawa penasihat pun dia orang bising. So, kalau kita hantar luar negeri, bila dia cakap fasal apa tidak hantar ke Sabahkah atau Sarawak, so cadangan, walau bagaimanapun.....

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Saya jelas sedikit.....

Tuan Sa. Vigneswaran: Sekejap, sekejap Yang Berhormat.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat....

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Yang tadi Yang Berhormat berbeza. Yang tadi, mereka hendak tahu kenapa pilih Australia.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat.....

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Saya sudah cuba bantu tadi. Yang ini.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Cukuplah Yang Berhormat.....

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: kalau Yang Berhormat hantar ke luar negara, mustahil mereka yang akan membantah, sebab kalau mereka pergi ke negara-negara lebih maju, siapa hendak bantah? Ini kerana, dia pergi sana hendak melihat keadaan belia di sana.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Cukuplah Yang Berhormat, Yang Berhormat, cukup.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Ya? Yang Berhormat Tuan Pengerusi bersetuju saya ingat. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Cukuplah, cukup.

Tuan Sa. Vigneswaran: Terima kasih Yang Berhormat. Tetapi.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat, ada banyak lagi?

Tuan Sa. Vigneswaran: Saya.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Sudah habis?

Tuan Sa. Vigneswaran: Saya cuba habiskan sebelum pukul 1.00 ya, Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat perlu habiskan sebelum jam 1.00 tengah hari.

Tuan Sa. Vigneswaran: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya setuju dengan cadangan Yang Berhormat tetapi, ini kita kena waras sedikitlah. *[Ketawa]* Terima kasih Dato'.

Beberapa Ahli: *[Menyampuk]*

Tuan Sa. Vigneswaran: Berkenaan dengan....saya sudah lupa Dato'. Yang Berhormat bagi Jerai, mengikut maklumat yang diambil dari bancian tahun 2000 dan unjuran untuk tahun 2002, jumlah rakyat Malaysia dari kalangan belia yang berumur dari 15 tahun hingga 44 tahun ialah 9,880,486. Jumlah lelaki ialah 5,100,413. Jumlah wanita 4,879,073.

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: *[Bangun]*

Tuan Sa. Vigneswaran: Dato'.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Cukuplah Yang Berhormat.

Tuan Sa. Vigneswaran: Untuk tadi Yang Berhormat bagi Ipoh Timur telah mengatakan tiada pelajar di IKBN walaupun beroperasi.....

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: Cuma satu Dato'.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat.....

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: kena jawab soalan saya berkenaan.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat dijemput minta penjelasankah? *[Ketawa]*

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: Ya?

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat Setiausaha Parlimen minta Yang Berhormat minta penjelasankah?

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: Saya minta penjelasan. Tentang Program Latihan Khidmat Negara ini, belia-belia yang telah diambil oleh kerajaan di dalam Program Latihan Khidmat Negara, apakah pihak Kementerian Belia dan Sukan juga akan menyusul supaya mereka ini tidak ketinggalan di dalam arus pembangunan negara di masa akan datang?

Tuan Sa. Vigneswaran: Untuk makluman Yang Berhormat, saya minta maaf. Itu perkara yang penting tetapi saya tidak jawab tadi. Sebelum Kementerian Belia dan Sukan, Kementerian Pertahanan mewujudkan Program Latihan Khidmat Negara, di bawah Kementerian Belia dan Sukan mereka telah mengadakan satu program yang tidak dilancar tetapi program yang bernama pra, saya ingat.....

Seorang Ahli: *[Disampuk]*

Tuan Sa. Vigneswaran: Pra Khidmat Sosial Negara dan program ini selepas Kementerian Pertahanan telah mewujudkan Program Latihan Khidmat Negara, program ini ditukar kepada Pos Khidmat Negara, di mana kita akan membawa peserta-peserta Program Latihan Khidmat Negara dan memberi program susulan. Buat masa ini, kita telah membawa peserta-peserta Latihan Khidmat Negara supaya berkhidmat sebagai penggerak di kawasan Parlimen di bawah Kementerian Belia dan Sukan. Tetapi program ini meliputi bilangan yang kecil. Untuk program seterusnya kementerian sedang mengkaji supaya mengadakan satu program susulan di mana selepas Program Khidmat Sosial Negara kementerian Belia dan Sukan boleh mengadakan susulan di mana bukan sahaja kita boleh membuat pemantauan tetapi memberi satu program susulan yang baik kepada pembangunan belia negara.

Yang Berhormat mengatakan tiada pelajar di IKBN walaupun ia beroperasi di Putatan Sabah. Adalah dimaklumkan bahawa terdapat sebuah IKBN di Sabah iaitu di

Kinarut dan yang dimaksudkan oleh Yang Berhormat di Putatan itu bukan IKBN tetapi kompleks Rakan Muda. Untuk makluman Yang Berhormat, IKBN Kinarut telah mula beroperasi sejak tahun 2003.

Pada masa kini terdapat 200 pelajar yang sedang mengikuti latihan kemahiran di IKBN Kinarut dan jumlah pelatih akan meningkat sehingga 700 pelatih setelah IKBN Kinarut beroperasi sepenuhnya pada tahun 2006.

Mengenai Karam Jit Singh, Yang Berhormat dapat maklumat bahawa beliau tidak dapat wang ya? Tidak dapat peruntukan? Sekejap lagi, Yang Berhormat. Okey.

Berkenaan dengan.....(*sambil membelek-belek kertas jawapan yang ada di tangannya*) hendak jawab Yang Berhormat dari Ipoh Timur kena jaga-jaga itu sebab saya ambil.....sekejap, sekejap Yang Berhormat. Isu PMC ke atas projek Kompleks Rakan Muda, secara dasarnya pihak PMC (Program Management Consultant) bertanggungjawab kepada Kementerian Belia dan Sukan dalam urusan pelaksanaan projek. PMC membantu menyelaraskan, menasihati dari segi teknikal dalam projek kementerian. Yuran yang dibayar kepada PMC adalah dari 1% hingga 3% bukan 5% hingga 10%. Peratus pembayaran yuran tertakluk kepada kelulusan kementerian Kewangan.

Tuan Lim Kit Siang [Ipoh Timur]: Bantulah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen. Ya, adakah ini terlibat semua Rakan Muda IKBN?

Tuan Sa. Vigneswaran: Untuk maklumat Yang Berhormat, maklumat yang saya terima ini berkenaan dengan Kompleks Rakan Muda, berkenaan dengan IKBN saya tidak ada maklumat pada masa kini. Kalau dengan izin Yang Berhormat, saya boleh bagi secara bertulis.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Terima kasih Yang Berhormat. Kompleks Rakan Muda ini di kawasan saya, bukan di kawasan sayalah, kira bersempadan Taiping dengan Larut, pihak JKR telah pun menyerahkan kompleks ini bernilai RM17 juta dalam bulan puasa yang lalu. Ada majlis penyerahan kalau saya tidak silap. Bila kompleks Rakan Muda di Kamunting yang dibina di atas kawasan lombong yang bersejarah akan mula digunakan? Saya bimbang takut nanti bangunan ini reput sebab masih kosong. Yang Berhormat sebutkan tadi di bawah Rakan Muda ini saya hendak bertanya bila kompleks Rakan Muda di Kamunting yang bernilai RM 17 juta ini akan dimulakan, yang begitu tersergam indah di Kamunting, Taiping iaitu termasuk jugalah tempas-tempas dalam kawasan Parlimen Larut

walaupun ia berada di dalam kawasan Parlimen Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri iaitu Taiping. Minta penjelasan sedikit daripada Yang Berhormat.

Tuan Sa. Vigneswaran: Kompleks Rakan Muda mana tadi?

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Kompleks Rakan Muda yang baru bernilai RM17 juta lebih kurang di bandar Kamunting. Bandar Kamunting ini terletak dalam bandar Taiping.

Tuan Lim Kit Siang: Singkatkan lagi empat minit. Ada perkara-perkara saya timbulkan, itu perkara baru mungkin jawapan bertulis boleh diberi tetapi saya tunggu mengenai penggunaan *Trust Fund* mengenai Karam Jit Singh dan lain-lain. Apakah kriteria digunakan? Kita semua tunggu jawapan itu.

Tuan Sa. Vigneswaran: Okey Yang Berhormat, secara *summarize*, dengan izin, saya ingin mengatakan kepada Yang Berhormat kepada semua permintaan oleh orang-orang persendirian ataupun persatuan dibuat kepada Kementerian Belia dan Sukan dan peruntukan yang diberi berdasarkan kepada *ad-hoc* bukan secara seperti yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat tadi, berdasarkan kepada setiap permohonan bukan secara seperti isu-isu. Kalau isu sukan bola sepak yang biasa memang kita ada satu formula tetapi yang macam hendak pergi naik bukit atau daki.... dengan izin *if you want to do specific program*, ini adalah secara *ad-hoc*. Kalau Yang Berhormat meminta apa dia punya susulan, memang saya tidak ada, ini mengikut keperluan ataupun yang boleh mengharumkan nama baik negara.

Tuan Lim Kit Siang: Saya bertanya mengenai individu. Kenapa satu senarai pun tidak boleh diumumkan. Adakah benar ada permit diberikan sehingga dekat RM1 juta kepada seorang individu. Apakah kriteria yang diberikan?

Tuan Sa. Vigneswaran: Berkenaan dengan senarai tidak boleh diberi, saya boleh beri senarai. Saya akan beri senarai kepada Yang Berhormat. Senarai-senarai yang mana kita ada bagi peruntukan kepada ke semua orang. Itu memang tidak ada masalah kerana Kerajaan Barisan Nasional memang terbuka kepada sesiapa pun boleh tengok kerana ini kita bagi orang bukan kita bawa balik wang. *And then* macam Yang Berhormat kalau minta kita boleh bagi senarai semua yang telah mengambil atau telah diberi peruntukan di bawah Kementerian Belia dan Sukan. Saya akan beri kepada Yang Berhormat sebelum hujung minggu depan.

Tuan Lim Kit Siang: *[Bercakap tanpa pembesar suara]* secara pinjaman.

Tuan Sa. Vigneswaran: Itu pun saya bagi sekalilah, Yang Berhormat.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Sudah habis semua, Yang Berhormat? Cukuplah.

Tuan Sa. Vigneswaran: Saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat kerana telah mengambil bahagian dan saya mohon menyokong.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalahnya ialah bahawa wang sejumlah RM247,727,500 untuk Maksud B.45 di bawah Kementerian Belia dan Sukan jadi sebahagian daripada Jadual hendaklah disetujui.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak RM247,727,500 untuk Maksud B.45 diperintahkan jadi sebahagian daripada Jadual.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Masalahnya ialah bahawa perbelanjaan sebanyak RM87,777,100 untuk Maksud P.45 yang disebutkan dalam Anggaran Pembangunan bagi tahun 2005 hendaklah diluluskan.

Masalah dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Wang sebanyak RM87,777,100 untuk Maksud P.45 diluluskan jadi sebahagian daripada Anggaran Pembangunan 2005.

Maksud B.46 [Jadual] -

Maksud P.46 [Anggaran Pembangunan 2005] -

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Kepala Bekalan B. 46 dan Kepala Pembangunan P.46 di bawah Kementerian Sumber Manusia terbuka untuk dibahas.

USUL

Meminda Jadual Mengikut Peraturan Mesyuarat 66(9)

12.58 tgh.

Tuan M. Kula Segaran [Ipoh Barat]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya bangun untuk bahas dalam hal ini adalah kerana kementerian terutamanya Menteri tersebut telah tidak membuat kerja-kerja yang berpanduan baik kepada *workers* dalam negara ini. Dengan itu saya kemukakan usul untuk dibahaskan pada hari ini.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Sila Yang Berhormat.

Tuan M. Kula Segaran: Tuan Pengerusi, dikatakan Menteri Sumber Manusia, dengan izin, apa yang dikatakan adalah seperti berikut: *He is an inefficient and under performer and a let down to the workers of Malaysia.* Menteri berkenaan tidak mengambil tindakan-tindakan yang telah dimajukan kepada beliau, di antaranya adalah kesatuan pekerja di negara ini.

Pada 10 Januari, Tuan Pengerusi, *Malaysian Trade Union Congress* telah menyerahkan memorandum kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri di mana di antaranya diharapkan tindakan-tindakan susulan akan diambil terhadap perkara-perkara yang berbangkit dalam memorandum tersebut. Di antaranya, dengan izin, saya baca:

- (1) *Union busting activities by antiunion employers.*
- (2) *Numerous challenges against Yang Berhormat Menteri Sumber Manusia recognition order.*
- (3) *Denial of rights to organize.*
- (4) *Inordinate delay in settlement of dispute and dismissal cases and overall deteriorating labour management relations since 1999.*

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat boleh habiskan dalam beberapa minit ini, boleh?

Tuan M. Kula Segaran: Tidak boleh.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Seperti biasa saya berikan 10 minit. Yang Berhormat ada 8 minit lagi. Nanti yang ambil bahagian dalam perbahasan saya benarkan seorang 5 minit. Yang Berhormat ada 8 minit boleh sambung pada jam 2.30 petang nanti. Dewan bersidang semula.

Majlis Mesyuarat bersidang semula.

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng]: Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan yang mulia ini ditangguhkan sekarang hingga jam 2.30 petang.

Mesyuarat dtempohkan pada pukul 1.00 petang.

Mesyuarat disambung semula pada pukul 2.30 petang.

Majlis bersidang dalam Jawatankuasa.

[Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Lim Si Cheng] ***mempengerusikan Jawatankuasa***]

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat Ipoh Barat, Yang Berhormat ada lagi lapan minit.

2.31 ptg

Tuan M. Kula Segaran [Ipoh Barat]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Perkara yang lain yang saya ingin membawa perhatian kepada Dewan yang mulia ini adalah mengenai kegagalan serta kecuaiian Kementerian Sumber Manusia menyelesaikan masalah 30,000 ahli NUBE rakyat Malaysia.

- (i) Kesatuan Kebangsaan Pekerja-pekerja Bank juga dikenali sebagai NUBE merupakan kesatuan sekerja mewakili pekerja-pekerja golongan perkeranian dan bukan perkeranian di dalam industri perbankan di Malaysia yang juga rakyat jelata di negara ini,
- (ii) kini terdapat pertelagahan di antara dua kumpulan yang masing-masing diketuai oleh Abdul Jalil bin Abdul Hamid dan Mohamad Fauzi bin Shamsudin. Pertelagahan ini berpunca akibat penyelewengan wang ahli-ahli NUBE, kewangan sejak tahun 1994. Kegagalan serta kecuaiian Kementerian Sumber Manusia telah mengeruhkan lagi keadaan sehingga wujudnya satu kumpulan yang beroperasi di luar pejabat berdaftar NUBE tanpa sokongan ahli-ahli NUBE tetapi dengan bantuan Kementerian Sumber Manusia,
- (iii) kerugian berjuta-juta ringgit wang ahli NUBE dalam Kontra Trading di bursa saham di antara tahun 1994 dan 1996. NUBE telah mengalami kerugian berjuta-juta ringgit wang kepunyaan ahli-ahli NUBE akibat pelaburan Kontra Trading. Pada 25 November 2001, Yang Berhormat Dato' Menteri melalui akhbar

The Sun telah mengaku menerima memorandum daripada ahli-ahli NUBE.

Y.B Dato' Menteri juga telah membuat kenyataan akhbar dan berjumpa dengan ahli-ahli NUBE serta telah mengarahkan Ketua Pengarah Kesatuan Sekerja menyiasat dan mengambil tindakan terhadap orang-orang yang bertanggungjawab. Seksyen 60 Akta Kesatuan Sekerja 1959 memberi kuasa kepada Ketua Pengarah mendapatkan balik wang yang telah disalahgunakan. Soalan saya:

- (i) Apakah siasatan telah dibuat dalam hal ini?
- (ii) Apakah keputusan penyiasatan tersebut dan berapakah jumlah kerugian yang dialami?
- (iii) Siapakah yang bertanggungjawab ke atas kerugian tersebut?
- (iv) Kerugian RM97,242 kerana jamuan makan malam yang dikendalikan tanpa belanjawan. Bulan Januari 2002, ahli-ahli NUBE telah membuat satu laporan atas penyalahgunaan wang ahli berjumlah RM97,242 kepada Jabatan Hal Ehwal Kesatuan Sekerja. Seksyen 60 juga telah memberi kuasa kepada Pengarah mendapatkan balik wang yang telah disalahgunakan. Hari ini apakah siasatan yang telah dibuat oleh Ketua Jabatan tersebut? Apakah keputusan penyiasatan tersebut dan siapakah yang bertanggungjawab ke atas kerugian tersebut?

Campur tangan KSM dalam urusan pentadbiran NUBE pada 29 Mei 2002, Ketua Pengarah Kesatuan Sekerja telah mengiktiraf kumpulan yang diketuai oleh Mohamad Fauzi bin Shamsudin, EXCO NUBE walaupun terdapat kes-kes di mahkamah berkenaan pertelingkahan di antara kedua-dua kumpulan tersebut.

Pengiktirafan yang telah dibuat itu telah mengakibatkan:

- (i) kumpulan Mohamad Fauzi beroperasi di luar pejabat berdaftar NUBE tanpa mendapat kebenaran daripada ahli-ahli NUBE;
- (ii) kumpulan Abdul Jalil pula membawa kes semakan kehakiman atas pengiktirafan tersebut;
- (iii) pihak Kementerian Sumber Manusia telah gagal di dalam kes semakan kehakiman itu di peringkat Mahkamah Tinggi dan Mahkamah Rayuan. Mahkamah telah memutuskan bahawa

tindakan pengiktirafan sesuatu kumpulan itu adalah salah, tidak adil dan di luar bidang kuasa KPKS;

- (iv) perjanjian bersama di antara kesatuan dan pihak bank tidak dapat dilangsungkan. Dalam hal ini, saya ingin bertanya kenapakah pengiktirafan tersebut dibuat apabila terdapat injunksi serta kes-kes di mahkamah. Apakah arahan Menteri berkenaan untuk membuat apa yang dia buat dalam mahkamah? Apakah pihak Kementerian Sumber Manusia menggalakkan operasi-operasi yang tidak sah? Apakah pihak Kementerian Sumber Manusia mengambil apa-apa tindakan untuk menghalang operasi yang tidak sah? Kenapakah sumber-sumber kerajaan masa pegawai-pegawai kerajaan serta wang rakyat Malaysia disia-siakan dalam membawa rayuan atas kes semakan rayuan ke Mahkamah Persekutuan walaupun pihak Kementerian Sumber Manusia telah gagal di Mahkamah Tinggi dan Mahkamah Rayuan?
- (v) apakah tindakan yang telah diambil oleh kementerian untuk mengembalikan kemudahan potongan gaji oleh pihak majikan setelah berjanji kepada ahli-ahli NUBE akan berbuat demikian?
- (vi) Kementerian Sumber Manusia enggan menerima mandat ahli-ahli NUBE pada 21 Julai 2002. ahli-ahli NUBE telah meluluskan satu resolusi untuk memberi mandat kepada kumpulan Abdul Jalil untuk mengendalikan pemilihan NUBE melalui undi sulit. Lebih kurang 14,000 orang ahli daripada 19,000 orang NUBE berfaedah in-benefit - dengan izin - telah menyertai pemilihan melalui undi sulit tersebut untuk melantik pegawai-pegawai NUBE mereka. Sehingga hari ini mandat ahli-ahli NUBE tidak diiktiraf langsung. Apakah alasan Kementerian Sumber Manusia kerana mengendahkan mandat ahli-ahli kesatuan?

Tuan Pengerusi, pengeluaran wang sebanyak RM1.2 juta daripada dana-dana NUBE secara tidak sah pada 22 Februari 2003, kumpulan Muhamad Fauzi telah mendapat satu perintah mahkamah dengan memperdayakan pihak mahkamah. Perintah tersebut telah digunakan untuk mengeluarkan wang berjumlah RM1.2 juta dan dana NUBE daripada akaun-akaun NUBE yang telah dibekukan. Mereka telah

.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, boleh gulung.

Tuan M. Kula Segaran: Menteri ada?

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Ini gulung Menteri memang ada. Dia di sana.

Tuan M. Kula Segaran: Dia ada saya punya teks. [Mengangkat teks ucapan] Mereka telah secara tidak sah mengalirkan wang berjumlah RM1.2 juta NUBE daripada akaun NUBE di dalam akaun simpanan peribadi dan kemudiannya mengeluarkan wang tersebut secara tunai.

Seksyen 60 Akta Kesatuan Sekerja memberi kuasa kepada Ketua Pengarah untuk mendapatkan balik wang-wang yang telah disalahgunakan. Kenapa tindakan tidak diambil oleh pihak kementerian untuk mendapatkan balik wang yang dikeluarkan secara tidak sah? KSM mengarahkan Audit Luar ke atas akaun-akaun NUBE. Pada 13 Mac 2002, pihak KSM telah melantik Tetuan Zainal And Company untuk mengendalikan Audit Luar ke atas kesemua dana-dana NUBE termasuk mengeluarkan RM1.2 juta oleh Kumpulan Muhamad Fauzi. Kos Audit Luar itu berjumlah RM47,000 lebih.

Setelah audit tersebut selesai, Yang Berhormat Menteri telah memberi kenyataan akhbar bahawa NUBE mungkin dibubarkan kerana Audit Luar yang kendalikan kes itu mempunyai bukti penyelewengan wang NUBE. Y.B Dato' Menteri pada 15 Ogos 2003 juga membuat kenyataan akhbar bahawa Ketua Pengarah akan membuat laporan polis mengenai penyelewengan tersebut.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, masa cukup.

Tuan M. Kula Segaran: Sedikit sahaja lagi. Pada 20 Ogos 2003, Ketua Pengarah membuat laporan polis tersebut. Apakah keputusan audit tersebut? Apakah jumlah wang yang telah disalahgunakan? Siapakah yang bersalah? Apakah KPKS membuat laporan polis sedangkan beliau mempunyai kuasa di bawah Seksyen 60 Akta Kesatuan Pekerja?

Tuan Pengerusi, sebagai menggulung, saya telah memberi teks kepada Yang Berhormat Menteri. Saya ingat yang mustahak sekali ialah ini adalah kementerian yang luar biasa di mana di seluruh negara dari merdeka sehingga sekarang tidak pernah satu situasi di mana seluruh negara satu kesatuan sekerja mengadakan satu piket terhadap kementerian

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Okay! Okay! Okay! Time!

Tuan M. Kula Segaran: Saya harap perkara ini akan diambil kira oleh Menteri.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Ini pun patut potong gaji, langgar time!

Tuan Liow Tiong Lai [Bentong]: *[Bangun]*

Ir. Dr. Wee Ka Siong [Ayer Hitam]: *[Bangun]*

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Cukup time apa? Potong gaji jugalah, langgar time!

Tuan M. Kula Segaran: Tak apa! Tak apa! Saya boleh bagi wang. Jangan kisah.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: *[Ketawa]*

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Okey.

Tuan M. Kula Segaran: Tuan Pengerusi, bab yang akhir mengenai pengambilan pekerja-pekerja asing. Saya harap kita ada satu konsistensi di dalam pengambilan pekerja-pekerja asing. Apakah kawal selia oleh kerajaan? Kita tahu sekarang, di Malaysia ada banyak pengangguran. Lebih daripada 15,000 orang telah menganggur.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, ini perkara lain. Ia boleh disambung oleh rakan-rakan Yang Berhormat nantilah.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz : *[Masih berdiri]*

Puan Teresa Kok Suh Sim [Seputeh]: *[Menyampuk]*

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Sudah cukup masa.

Tuan M. Kula Segaran: Saya hendak habiskan sedikit sahaja. Jadi, saya haraplah, apakah dasar kerajaan apabila sekejap kerajaan kata mereka tidak akan membenarkan pekerja-pekerja asing datang ke negara ini, walhal Menteri berkenaan telah pergi ke luar negeri untuk membuat.....

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: *[Masih berdiri]*

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Sri Gading, Yang Berhormat hendak sokongkah?

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz : Tidak. Saya hendak bantah usul dia. Masa dia sudah habis, Tuan Pengerusi benarkan dia apa fasal? Sepatutnya potong RM10, dia langgar arahan Tuan Pengerusi.

Tuan M. Kula Segaran: Saya ada asas untuk bercakap. Saya bukan bercakap menyeleweng sahaja. Jadi, saya hendak tahu apakah pendirian kerajaan mengenai perkara ini. Kita mahu satu tindakan yang tegas diambil.

Tuan Pengerusi, di Malaysia, banyak hairan. *We are a very gifted lot, we are very good people.* Tetapi ada ramai majikan yang sangat *mean* yang tidak membayar gaji kepada pekerja-pekerja dan apakah tindakan yang diambil oleh Menteri berkenaan walaupun perkara ini dia tahu.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Baik, cukuplah Yang Berhormat.

Tuan M. Kula Segaran: Itulah yang saya syorkan. *We thought with our conscience, open our mind.* Kita undi hari ini supaya gaji Menteri dipotong sebanyak RM10 sekurang-kurangnya supaya dia tahu dan lain-lain Menteri pun tahu supaya jangan menyeleweng, jangan cuai, kerja untuk masyarakat dan pekerja.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Baiklah. Sokong?

Puan Teresa Kok Suh Sim: Sokong, sokong.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Hendak sokong? Okey. Ahli-ahli Yang Berhormat

Tuan Lim Hock Seng [Bagan]: Sri Gading hendak sokong.

Puan Teresa Kok Suh Sim: Eh, sokong dahulu. Sokong usul ini dahulu.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Sokong ke bahas? *[Disampuk]* Ini apa guna sokong?

Puan Teresa Kok Suh Sim: Saya dan Sri Gading sama-sama sokong usul ini.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Ya, sila duduk dahulu. Ahli-ahli Yang Berhormat, usul sebagaimana yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat bagi kawasan Ipoh Barat tadi terbuka untuk di bahas.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Bahas?

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Ahli Yang Berhormat bagi Seputeh.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Ayo, apa Seputeh? *[Ketawa]*

Tuan Lim Hock Seng: *Ladies first.* Tidak tahukah?

2.44 ptg.

Puan Teresa Kok Suh Sim [Seputeh]: Terima kasih. Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya ingin menyokong usul yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat bagi Ipoh Barat. Bagi saya, sara rasa Yang Berhormat Menteri telah membuat banyak kenyataan yang sedap dibaca dan sedap didengar tetapi banyak kenyataannya merupakan melepaskan batuk di tangga. Ini apa yang saya belajar dari Ahli Yang Berhormat bagi Kinabatangan tadi, kerana tidak membawa apa-apa hasil yang konkrit.

Pertama, Yang Berhormat Menteri berkata bahawa kerajaan akan memberi insentif kepada syarikat yang menubuhkan pusat penjagaan kanak-kanak tetapi ini sehingga sekarang merupakan satu kenyataan sahaja kerana kementerian tidak menjalankan apa-apa kempen untuk membangkitkan kesedaran, galakan dan insentif kepada para majikan untuk menubuhkan pusat penjagaan kanak-kanak. Jika sekiranya kita melihat kempen yang dijalankan oleh kementerian lain seperti Kempen Anti Merokok oleh Kementerian Kesihatan, Kempen Kitar Semula oleh Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan. Pada pendapat saya sekiranya Yang Berhormat Menteri ini betul-betul berminat untuk memberi insentif kepada syarikat untuk menubuhkan pusat penjagaan kanak-kanak untuk pekerja wanita, sepatutnya satu kempen yang serius diadakan dan bukan membuat kenyataan sahaja.

Kedua, tentang Rang Undang-Undang *Anti Sexual Harassment*. Kita juga telah mendengar Yang Berhormat Menteri menyatakan bahawa kerajaan akan menggubal Undang-undang *Anti Sexual Harassment* di tempat kerja tetapi sehingga sekarang kita hanya mendengar ada kenyataan macam ini sahaja, kita tidak nampak kementerian ini mengadakan apa-apa bentuk pendengaran (*hearing*), mengumpul pendapat daripada *public* untuk mengadakan draf undang-undang ini dan bagi saya sekarang ia merupakan satu kenyataan sahaja dan tanpa ada apa-apa langkah yang konkrit yang ditunjukkan oleh Yang Berhormat Menteri.

Tuan Pengerusi, baru-baru ini Yang Berhormat Menteri juga ada memberi kenyataan bahawa ramai pekerja pembantu rumah wanita Indonesia enggan datang bekerja di Malaysia kerana gaji yang ditawarkan oleh agensi di Malaysia ini merupakan terendah di dunia berbanding dengan gaji yang diberi oleh negara-negara lain seperti Singapura, Taiwan, Hong Kong dan sebagainya.

Soalan saya adalah, apa yang dibuat oleh kementerian terhadap isu ini? Gaji yang serendah seperti RM350 sebulan kepada pembantu rumah Indonesia ini adalah gaji yang seolah-olah menganggap mereka sebagai hamba abdi di masa lampau. Selain itu kita juga tahu ramai pembantu rumah daripada luar negeri ini dianiayai oleh majikan mereka. Kementerian kelihatan tidak melakukan apa-apa untuk mengembalikan martabat pembantu rumah Indonesia yang sentiasa terpaksa bekerja dalam masa yang panjang dan mendapat ganjaran yang begitu sedikit sahaja.

Selain itu, kita juga tahu terdapat sesetengah majikan malah tidak membayar gaji kepada pembantu rumah dari negara asing dan juga pekerja asing ini sehingga

selepas beberapa tahun mereka bekerja di sini, mereka tidak mendapat apa-apa gaji selepas mereka pulang ke rumah. Dan yang sedihnya, kementerian tidak mengadakan apa-apa mekanisme untuk membantu pekerja asing yang dilayan buruk dan ditipu ini.

Tuan Pengerusi, ...

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat boleh gulung.

Puan Teresa Kok Suh Sim: Gulung? Ada lagi, ada lagi.

Terima kasih di atas sokongan Ahli-ahli Yang Berhormat dari Barisan Nasional terutamanya dari Sri Gading. *[Ketawa]* Tuan Pengerusi, kita banyak mendengar bahawa NGO yang memperjuangkan hak pekerja ini telah memperjuangkan tentang gaji minimum untuk pekerja di negara kita. Tetapi sehingga hari ini kita masih tidak mendengar kenyataan ataupun pendirian daripada pihak kerajaan tentang isu gaji minimum untuk pekerja tempatan ini. Saya rasa Yang Berhormat Menteri yang telah menjawat jawatan ini selama beberapa penggal seharusnya membuat suatu pendirian tentang isu gaji minimum ini.

Akhirnya, Tuan Pengerusi, kita melihat sekarang banyak bank dan juga syarikat multi nasional, mereka telah *outsource* kerja mereka kepada pekerja di rumah ataupun *home based workers*.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, masa cukup.

Puan Teresa Kok Suh Sim: Sedikit sahaja. Di mana yang *home based workers* ini, mereka tidak ada SOCSO, tidak ada caruman KWSP, tidak ada manfaat perubatan dan juga manfaat-manfaat yang lain.

Sebenarnya ini adalah merupakan suatu jenis diskriminasi bentuk lain terhadap mereka dan juga statistik kerajaan kita langsung tidak menyentuh pekerja *home based* ini. Kita tahu negara-negara lain seperti Filipina, mereka malah mula mengadakan undang-undang untuk melindungi pekerja di dalam bidang *outsource* ini.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Baiklah Yang Berhormat.

Puan Teresa Kok Suh Sim: Tetapi yang sedihnya Yang Berhormat Menteri kita tidak ada apa-apa dasar dan juga pendirian untuk melindungi manfaat pekerja-pekerja *outsource* dan *home based* ini.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Baiklah, cukuplah.

Puan Teresa Kok Suh Sim: Jadi, saya rasa tibalah masanya bagi Dewan ini untuk mengambil suatu keputusan untuk memotong gaji RM10 daripada Yang

Berhormat Menteri dan Dewan ini sepatutnya mewakili pekerja-pekerja di seluruh negara ini haruslah menyokong usul yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat bagi Ipoh Barat. Sekian, terima kasih.

Beberapa Ahli: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Baiklah. Oh, ramai yang hendak berucap. Sri Gading.

2.48 ptg.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz [Sri Gading]: Tuan Pengerusi, saya berdiri bagi menentang usul Ipoh Barat. *[Tepuk]* Menentang sekeras-kerasnya potong gaji RM10 kementerian atau Menteri Sumber Manusia. Saya pun pelik macam mana Ahli Yang Berhormat bagi Seputeh yang bijak pandai boleh sokong usul Ipoh Barat. Pelik.

Ini usul remeh. Ini usul dendam DAP kepada MCA, bukan soal Menteri tidak menjalankan kerja. Ini pandangan kotor parti pembangkang kepada kerajaan, bukan kerana Menteri lemah.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Ipoh Barat bangun.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Bagi saya, antara Menteri yang hebat, baik ialah Menteri Sumber Manusia. Kami berpuas hati.

Tuan M. Kula Segaran: Penjelasan, penjelasan.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Duduklah. Kita sudah dengar dia bercakap. Apa dia mahu cakap?

Tuan M. Kula Segaran : Beri laluan, beri laluan.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Mahu potong gaji RM10? Selepas ini, kalau usul ini ditolak, gaji Ahli Yang Berhormat bagi Ipoh Barat kita potong RM10.

Tuan M. Kula Segaran: Lebih daripada RM10 pun sahaja bersetuju. Tidak ada masalah.

Tuan Haji Idris bin Haji Haron [Tangga Batu]: Saya sokong. Saya sokong.

Tuan M. Kula Segaran: Tidak ada masalah. *[Masih berdiri]*

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Tuan Pengerusi, biar kita adil. Biar kita adil Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Ipoh Barat, dia tidak beri laluan.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Saya tidak bagi. Saya tidak bagi laluan. Tidak bagi. Tidak bagi. Duduk sahajalah. You punya usul tidak boleh diterimalah.

Tuan Pengerusi, kita beri keadilan. Menteri-menteri Kabinet kita hebat-hebat, Tuan Pengerusi, hebat-hebat, kalau tidak itu, takkan negara kita antara negara yang membangun begitu maju. Menteri yang diketuai oleh Perdana Menteri, Timbalan Perdana Menteri, Menteri-menteri hebat! Antara menteri-menteri yang hebat menjalankan tugas ialah Menteri Sumber Manusia, haahah! Oooo! *[Disampuk]* *[Dewan bising]* Oooo! Ini DAP, ada mata tidak nampaklah, Tuan Pengerusi, ada telinga tidak dengar tau, ini orang. Ini orang kalau ada mata tidak nampak, ada telinga tidak dengar, Tuan Pengerusi, kenapa dengar dia punya cakap, ini dia cuma lahirkan usul untuk membuat fitnah pembohongan. Menteri nanti boleh jawab.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat.

Tuan M. Kula Segaran: Menggunakan *unparliamentary word*.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Boleh jawab, boleh jawab. *[Disampuk]* Apa?

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Peraturan Mesyuarat, mana satu?

Tuan M. Kula Segaran: Peraturan Mesyuarat yang mengatakan ...

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Apa Peraturan Mesyuarat, saya tidak langgar Peraturan Mesyuarat. Duduklah Yang Berhormat bagi Ipoh Barat, saya tidak langgar apa-apa peraturanlah, saya cuma puji Yang Berhormat Menteri.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Ya, Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Sekarang perkataan yang digunakan kena jaga-jagalah.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Apa?

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Perkataan yang digunakan perlu jaga-jagalah.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Tidak ada salah Tuan Pengerusi, tidak ada apa-apa, tidak ada sentuh peribadi sesiapa, tidak ada apa-apa. Cuma saya kata ada mata tidak boleh lihat, apa salah, ada telinga tidak boleh dengar, apa salah. Ini Parti Pembangkang punya kerjalah, Tuan Pengerusi, kita kena pertahankanlah, yang betul cakap betullah. Menteri baik, kita cakap baiklah, Tuan Pengerusi.

Tuan M. Kula Segaran: Mana ada betul.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Tuan Pengerusi, Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Saya dengar, saya dengar tidak payah tegur lagi.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Semenjak Menteri ini pegang Tuan Pengerusi, banyak perubahan yang telah dibuat, Oooo! Oooo! *[Disampuk] [Ketawa]* [Dewan bising] banyak Tuan Pengerusi, perkara ini bukan saya hendak mengadakan cerita, bukan hendak menambah dosa tidak tentu fasal.

Tuan M. Kula Segaran: Penjelasan, penjelasan. Bagi asas, bagi asas.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Apalah, duduklah, Yang Berhormat bagi Ipoh Barat, saya tidak mahu dengar awak punya cakap. Heh, Ipoh Barat awak dengar saya cakap. Tadi saya sudah dengar awak punya cakap. *Now your turn*, sekarang dengar saya punya cakaplah, apalah. Duduklah.

Tuan M. Kula Segaran: Hendak beri laluan. Berani, berani tidak...

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Tadi sudah cakap, kita sudah dengar, apa mahu cakap lagi. Sekarang *you all* dengar saya punya cakaplah ...

Tuan M. Kula Segaran: Ya, ya, tarak guna punya cakap.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Oooo!. Apa pula?.

Tuan Lim Kit Siang: Minta penjelasan.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat bagi Ipoh Timur bangun.

Tuan Lim Kit Siang: Penjelasan, penjelasan.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: You tidak faham Ketua Pembangkang. Minta maaf Ketua Pembangkang, minta maaf.

Tuan Lim Kit Siang: Tidak bagi?

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Tidak boleh, tidak boleh. Minta maaf.

Tuan Lim Kit Siang: Tadi..

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Tidak bolehlah, Timur sama Barat 2x5, 5x2 jugalah *[Ketawa]* apa ada? Sama jugalah. Okey, banyak perubahan, Tuan Pengerusi, banyak perubahan.

Tuan Haji Idris bin Haji Haron: *[Bangun]*

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Sudahlah nanti, Yang Berhormat bagi Tangga Batu Allah hai. Saya banyak lagi hendak cakap ini. Banyak perubahan, banyak perubahan. Oooo! Banyak perubahan, Tuan Pengerusi. Kalau kita hendak

adillah kepada menteri ini. Jadi, usul ini. Tuan Pengerusi, usul yang tidak patut, remeh, usul ketinggalan zaman, ini semua usul... Astaghfirullahal'azim ...buang masalah, Tuan Pengerusi. *[Disampuk]*

Banyak pusat latihan yang ditubuhkan di bawah kementerian ini, oleh menteri ini. Banyak kursus yang dianjurkan, banyak perkara yang memberikan kebaikan kepada pekerja. Menteri ini, Tuan Pengerusi, menjaga lebih daripada 10 juta pekerja, bukan sedikit, 10 juta lebih pekerja dijaganya dan alhamdulillah .

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat kena gulung.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Ini, bagi contohlah Tuan Pengerusi, dulu kalau ada kemalangan, bayaran ganti rugi, Tuan Pengerusi, dulu sebulan, sekarang sudah tinggal PERKESO, sekarang sudah tinggal sembilan hari. Itu kalau kemalangan. Kalau kematian, Tuan Pengerusi, dulu 15 hari, sekarang sudah tiga hari. Dia pendekkan masa bayaran, Tuan Pengerusi, tidak hebatkah menteri ini. DAP tidak nampak ke? Astaghfirullahal'azim, itu sebab saya kata ada mata dia tidak boleh tengok, ada telinga dia tidak boleh dengar.

Tuan M. Kula Segaran: Wait, wait, adakah setuju dengan saya bahawa bayaran dengan serta merta...

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Nanti Menteri jawablah.

Tuan M. Kula Segaran: ...dengan tidak perlu tiga bulan.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Jadi, Tuan Pengerusi dengan ini saya menolak usul ini dan kalau boleh kita menang, usul Yang Berhormat bagi Ipoh Barat ini patut kita potong RM10 juga. Sekian, terima kasih. Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Ayer Hitam.

Beberapa Ahli: *[Menyampuk]*

2.55 ptg.

Ir. Dr. Wee Ka Siong [Ayer Hitam]: Tuan Pengerusi, nampaknya Pembangkang ini suka melenting. Biarlah kita membincangkan masalah ini secara rasional. Ini dia kata kaki bodek, walau Ketua Pembangkang cakap, saya yakin yang belakang ini pun sokong..

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Ayer Hitam, berucap.

Ir. Dr. Wee Ka Siong Saya minta supaya dengar dulu, kalau ada telinga tidak boleh dengar, itu jadi masalah.

Tuan M. Kula Segaran: *Point of order.*

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Apa itu, apa itu Yang Berhormat, sekarang saya jemput Yang Berhormat bagi Ayer Hitam berucap.

Tuan M. Kula Segaran: *[Menyampuk]*

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Saya telah dipanggil, kamu yang tidak dengar. Saya telah mendengar arahan oleh Tuan Pengerusi, saya dipanggil. *[Disampuk]* Rujuk kepada *Hansard*.

Tuan Haji Idris bin Haji Haron: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Ayer Hitam, Ayer Hitam.

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Sudah berapa kali, sudah.

Tuan Haji Idris bin Haji Haron: Tuan Pengerusi ada panggil Ayer Hitam.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Ya.

Tuan Haji Idris bin Haji Haron: Oh, tidak dengar, tidak dengar.

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Apa yang telah diusulkan oleh Yang Berhormat bagi Ipoh Barat itu mempunyai muslihat politik dan melihat perkara ini sebagai sesuatu yang kita sengaja tidak hendak tengok apa yang telah dilakukan. Kenapa perkara-perkara yang kecil-kecil itu boleh diheboh-hebohkan sehingga menjadi satu isu besar. Saya mengambil contoh, dalam surat khabar dua hari lepas dikatakan kita ini tidak baik, kita benarkan pendatang asing datang ke sini, kita menindas kononnya rakyat Malaysia yang hendak mencari pekerja-pekerja tempatan.

Tadi kata 15 ribu yang menganggur, tetapi kita yang membawa masuk itu satu juta. Adakah, saya hendak tanya kepada Ipoh Barat, kalau ada pembantu rumah Indonesia ke orang tempatan dan saya hendak tanya, ada tidak orang mengadu, rakyat Malaysia kata, "Saya hendak menjadi pembantu rumah tetapi tidak ada peluang kerana ditindas." Tidak ada hakikat itu. Kalau ada, bawa ke sini, saya tidak nampak perkara ini berlaku.

Tuan M. Kula Segaran: Penjelasan.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat bagi Ipoh Barat bangun.

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Dan saya rasa dia tidak menghormati saya, ini peluang saya bercakap, biarlah saya bercakap.

Tuan M. Kula Segaran: Ini juga peluang untuk saya, untuk menanya adakah..

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Tetapi, kuasa saya yang menentukan sama ada saya bagi ruang atau tidak...

Tuan M. Kula Segaran: ...tetapi tidak boleh ...

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Sila duduklah kawan, duduk. Biarlah saya cakap.

Tuan M. Kula Segaran: Dia memberi laluan atau tidak?

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Berikan laluan..

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Sila duduk.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Dia minta Yang Berhormat duduk.

Tuan M. Kula Segaran: Yang Berhormat , *point of order*. Adakah saya berhak untuk berdiri untuk menanya laluan?

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Tidak.

Tuan M. Kula Segaran: Adakan, beritahu sama dia..

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Itu hak saya menafikan apa yang dituntut..

Tuan M. Kula Segaran: Kalau dia tidak bagi, tidak apa, kan..

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Saya sudah cakap, tidak bagi.

Tuan M. Kula Segaran: Dia tidak berani, dia tidak berani debat dengan saya.

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Sekejap, sekejap saya belum masuk isi lagi.

Tuan M. Kula Segaran: Isi apa hendak masuk?

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat, tidak bagi dan tidak berani ada berbeza.

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Biar saya teruskan, Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Baik, sila.

Datuk Haji Mohamad bin Haji Aziz: Siapa takut sama dia, siapa dia? Siapa takut? Dia berangan.

Tuan M. Kula Segaran: Siapa tidak takut.

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Dia kata hendak minta kita bagi bukti-bukti yang kita kata bukti-bukti konkrit, saya bagi bukti yang baik. Mungkin Yang Berhormat tidak pernah pergi JMTI, tidak pernah pergi ADTEC, tidak pernah pergi Institut Latihan Perindustrian. Tengok apa yang telah berlaku ...

Tuan M. Kula Segaran: Laluan, laluan. Ada pernah pergi Mahkamah Buruh? Lawan kes, ada pernah?

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Pernah.

Tuan M. Kula Segaran: Ada pernah ada pergi Industrial Court? ...

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Biaralah nanti saya cakap, ini floor saya..

Tuan M. Kula Segaran: Janganlah..

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Sebagai *seorang gentleman*..

Tuan M. Kula Segaran: Don't, don't.

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Sebab itu saya cuma hak memahamkan kepada Yang Berhormat-Yang Berhormat, kepada Yang Berhormat bagi Ipoh Barat...

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Nasiblah..

Tuan M. Kula Segaran: Bukan nasib.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Dia tidak bagi. Yang Berhormat berkuasa, Yang Berhormat ada hak bertanya.

Tuan M. Kula Segaran: Itulah saya ada hak, tetapi jangan dia beritahu dia

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Dia tak bagi laluan.

Tuan M. Kula Segaran: Ini ada wakil pekerja di sini. Dia pun suka dengar fakta-fakta yang kita ada.

Ir. Dr. Wee Ka Siong: lalah saya akan cakap apa yang mereka suka dengar, cakap terus. Tengoklah kelengkapan dari segi hidraulik, dari segi kejuruteraan mekanikal, dari segi pelbagai lagi teknologi maklumat. Ini adalah latihan kepada pekerja dan kita lihat pihak industri ini menerima dengan baik dan kita ada juga skim latihan kepada mereka, siswazah yang menganggur dan 74% daripada mereka telah mendapat kerja. Apakah perkara ini tidak dilihat langsung oleh pihak Yang Berhormat?

Jadi, saya rasa itu adalah satu muslihat politik dan satu perkara lagi saya nampak tadi Yang Berhormat Seputeh itu kata, apa yang dikatakan oleh menteri itu satu kenyataan sahaja, tetapi bagi saya sekurang-kurangnya menteri mula dengan satu kesedaran, beliau mempunyai satu idea untuk mewujudkan pusat penjagaan kanak-kanak dan mahukan semua majikan itu memberikan sambutan. Kita tidak boleh kata, kalau tidak ada sambutan daripada orang ramai orang tidak berhenti merokok, kita minta Menteri Kesihatan meletakkan jawatan dan kita perlu menangani masalah ini secara sejagat., Janganlah kita pandang yag sedikit itu tidak betul dan perkara itu kalau sesuatu perkara yang merupakan kecuaiian, itu lain cerita. Ini bukan kecuaiian dan satu saranan yang dibuat oleh menteri itu saya rasa ada seperkara yang baik dan kita harus teruskan.

Yang Berhormat kata mahkamah buruh dan.....

Tuan Devamany a/l S. Krishnasamy: Perhubungan perusahaan.

Ir. Dr. Wee Ka Siong: perhubungan perusahaan. Saya rasa kalau kita lihat statistik yang ada Yang Berhormat Menteri, kita telah mengikatkan tempoh untuk membuat satu penyiasatan. Kita mempercepatkan kes-kes ini. Kesemua ini merupakan fakta kenyataan yang tidak dapat dinafikan. Kenapa pembangkang tidak melihat perkara ini. Jadi saya rasa bukan sahaja dari segi kita memberikan latihan kepada tenaga mahir kita.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat.

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Apa yang penting.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Masa cukup.

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Ya. Bagi saya 30 saat. Apa yang penting kita melihat perkara ini sebagai satu perkara yang menyumbang kepada pembangunan nasional. Guna tenaga manusia di Malaysia ini perlu dan kita memerlukan seorang Menteri yang boleh melatih tenaga mahir kita menjadi pekerja-pekerja pintar. Bukan seperti.....

Tuan Chong Chieng Jen: Ayer Hitam.

Ir. Dr. Wee Ka Siong: Ini macam tidak bertamadun. *[Ketawa]* Orang yang tidak bertamadun macam itulah fikirannya. Apa yang kita cakap dia tidak akan dengar. Sebab itulah saya menolak habis-habisan apa yang telah diujahkan oleh pihak pembangkang. Sekian, terima kasih.

Tuan Ahmad Shabery Cheek: *[Bangun]*

Ir. Shaari bin Hassan: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat bagi Kemaman. Selepas itu Menteri jawab.

Tuan Liow Tiong Lai: Aih... Tidak bagi peluang.

3.01 ptg.

Tuan Ahmad Shabery Cheek [Kemaman]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Cadangan ataupun usul untuk memotong sebanyak RM10 gaji Menteri adalah satu usul yang berbentuk gimik politik semata-mata. Ia memberi gambaran seolah-olah parti pembangkang yang mengemukakan usul itu bahawa merekalah sebagai juara kepada golongan pekerja kita. Tetapi sebenarnya dari segi memberikan peluang pekerjaan, dari segi melahirkan banyak pelabur bukannya daripada parti pembangkang tetapi daripada Barisan Nasional.

Beberapa Ahli: [Tepuk]

Tuan Ahmad Shabery Cheek: Apatah lagi beberapa isu yang dikemukakan misalnya isu-isu yang kedengarannya begitu menarik seperti isu apa yang disebutkan *minimum wage* ataupun gaji minimum. Sudah tentu menarik kalau dikatakan bahawa tuntutan daripada kesatuan sekerja, gaji yang paling kurang ialah RM900. Sudah tentu bunyinya menarik. Siapa yang tidak mahu pendapatan mereka bertambah. Siapa yang tidak mahu kalau kehidupan keluarga mereka lebih baik.

Tetapi realitinya persoalan yang selalu kita timbulkan kekuatan ekonomi negara buat masa ini adalah bergantung kepada soal betapa daya saingnya negara kita, *competitiveness*. Imej negara kita yang berdaya saing membantu pelabur-pelabur datang. Kalau seorang pekerja minimum seorang jaga gajinya RM900, bayangkan kalau orang lain yang berkelulusan diploma pada hari ini yang sekarang ini mungkin RM1,000 ini tidak boleh menerima RM900 sama dengan orang yang berkelulusan kurang daripada SPM ataupun SRP yang sudah mendapat RM900. Mereka juga memerlukan kenaikan gaji yang berganda.

Ini memberikan apa yang disebutkan *compound salary* ataupun pertumbuhan pertambahan gaji yang tinggi kepada seluruh pekerja kita. Bunyinya baik, bertambah tetapi ia meningkatkan inflasi. Ia memberikan kos yang tinggi kepada syarikat-syarikat untuk beroperasi di sini.

Tuan M. Kula Segaran: [Bangun]

Tuan Ahmad Shabery Cheek: Sekiranya kos meningkat, ia memberi kesan tidak ada siapa yang datang ke sini di saat kita berhadapan dengan cabaran daripada China, cabaran daripada Vietnam, cabaran daripada negara-negara jiran yang menawarkan tenaga buruh yang murah.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Ipoh Barat.

Tuan M. Kula Segaran: Penjelasan.

Tuan Ahmad Shabery Cheek: Saya tidak banyak masa Ipoh Barat.

Tuan M. Kula Segaran: Seminit sahaja.

Tuan Ahmad Shabery Cheek: Saya tidak banyak masa. Terima kasihlah Ipoh Barat.

Tuan M. Kula Segaran: Ini mengenai gaji. Gaji minimum.

Tuan Ahmad Shabery Cheek: Saya boleh baca kenyataan-kenyataan Ipoh Barat sebelum ini.

Tuan M. Kula Segaran: Gaji minimum di mana.....

Tuan Ahmad Shabery Cheek: Saya bimbang saudara sekiranya tidak ada orang datang melabur di sini, peluang pekerjaan kita berkurangan. Ia bukannya menambahkan.....

Tuan M. Kula Segaran: Tidak ada asas.

Tuan Ahmad Shabery Cheek: menyelesaikan soal kemiskinan yang dihadapi oleh golongan pekerja,...

Tuan M. Kula Segaran: Tidak ada asas.

Tuan Ahmad Shabery Cheek: ...mungkin asas itu menyebabkan seluruh pekerja tidak dapat pekerjaan dan banyak lagi kemiskinan akan wujud di atas dasar dan pandangan yang dianggap belum bersedia negara kita untuk melaksanakan. Kita belum bersedia. Sebab itulah pandangan untuk potong RM10 itu, Menteri tidak akan miskin dengan RM10. Saudara tidak kaya dengan RM10.

Kalau hendak cari kelemahan, semua ada kelemahan. Jangan kata Parti DAP tidak ada kelemahan. Jangan kata PAS yang pernah memerintah Terengganu dan Kelantan tidak ada kelemahan. Kalau hendak cari kelemahan, jangan RM10 kepimpinan yang memerintah negeri Kelantan dan Terengganu itu dipotong, mungkin mereka kena bayar jauh lebih banyak daripada itu. Kalau hendak cari kelemahan pemimpin pembangkang sebagai pemimpin yang menjadi wakil rakyat di sana, kita kumpulkan banyak kelemahannya, jangan kata RM10 tetapi patut dipotong daripada setiap Ahli Parlimen pembangkang tanpa pembangunan, tanpa perjuangan yang sebenarnya, tanpa usaha mereka untuk meningkatkan gaji, kehidupan dan kesejahteraan rakyat di tempat mereka. Jangan kata RM10, sepatutnya tidak ada satu sen pun gaji yang boleh kita beri kepada mereka sekali.

Beberapa Ahli: *[Tepuk]*

Tuan M. Kula Segaran: Laluan, laluan.

Tuan Ahmad Shabery Cheek: Jadi sebab itulah saya rasa ini adalah satu cadangan.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat.

Tuan Ahmad Shabery Cheek: yang seolah-olah menafikan bahawa.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat.

Tuan Ahmad Shabery Cheek: apa yang telah dibuat oleh kerajaan sekarang.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Kemaman sila gulung.

Tuan Ahmad Shabery Cheek: untuk memberikan keadaan suasana pekerjaan yang lebih baik, apa yang diberikan tentang berapa skim latihan graduan, macam mana usaha kita untuk memperbaiki soal PERKESO, usaha yang dibuat yang dimaklumkan tentang usaha-usaha untuk menyelesaikan kes-kes tertunggak. Bukan tidak ada usaha yang dibuat. Banyak usaha yang dibuat tetapi kita tahu sewaktu negara ini dilanda dengan banyak orang datang, pekerjaan banyak orang waktu negara kita dahulunya mengalami masalah kemelesetan ekonomi tiba-tiba sekarang ini negara kita dibanjiri dengan ramai orang hendak bekerja di sini. Ia ada masalah-masalah yang tertentu di sini.

Saya percaya isu yang ditimbulkan bukan kerajaan kita memejamkan mata, memekakkan telinga. Usaha telah dibuat dan tidak ada sebab kita ingin mencemarkan nama baik dengan usul yang dikemukakan oleh pembangkang tadi. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat Menteri, sila jawab.

3.07 ptg.

Menteri Sumber Manusia [Datuk Wira Dr. Fong Chan Onn]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Terlebih dahulu saya ingin mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat dari Barisan Nasional yang telah menerangkan bersama-sama dengan kerajaan tentang dasar-dasar yang telah dilakukan.

Saya sedih dengan ahli Yang Berhormat bagi Ipoh Barat dan juga Seputeh ini kerana selalunya apabila mereka ada masalah, mereka dengan senyap bagi pada saya dan saya cuba selesaikan. Tetapi sekarang atas alasan-alasan politik dia besarkan di sini. Jadi ini.....

Tuan M. Kula Segaran: Tidak pernah. Tidak pernah saya berikan apa-apa.

Tuan Syed Hood bin Syed Edros: *[Menyampuk]*

Datuk Wira Dr. Fong Chan Onn: Tuan Pengerusi.

Tuan M. Kula Segaran: *Put the record clear.*

Datuk Wira Dr. Fong Chan Onn: Tuan Pengerusi, mungkin dia tidak pernah secara tulisan tetapi secara lisan ada tanya pertolongan sini, pertolongan sana. Namun demikian.....

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Tidak apalah. Itu perkara biasa.

Datuk Wira Dr. Fong Chan Onn: Selepas ini kita tahulah siapa yang buat ini. Tuan Pengerusi, Ahli Yang Berhormat bagi Ipoh Barat telah bangkitkan berkaitan dengan memorandum yang telah dikemukakan oleh MTUC kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri pada 10 Januari 2004. Tarikh ini penting iaitu sebelum pilihan raya. Kita pun tentu semua tahu tujuan memorandum tersebut.

Namun demikian, selepas Kementerian Sumber Manusia menerima memorandum, saya sendiri telah melakukan beberapa kali dialog dengan pemimpin MTUC untuk menerangkan kepada pihak MTUC tindakan yang telah diambil oleh kementerian. Tentang dakwaan bahawa kerajaan atau majikan di negara kita adalah anti-union. Kenyataan itu tidak betul kerana bilangan kesatuan sekerja yang telah ditubuhkan dalam negara ini semakin lama semakin bertambah.

Misalnya daripada 537 buah kesatuan sekerja pada tahun 1999, naik sebanyak 9 buah kesatuan pada tahun 2003. Secara purata peratusan pekerja yang berfungsi dalam sektor-sektor yang mempunyai *union* adalah mengikut norma antarabangsa iaitu lebih kurang 10%. *That is the international norm*, dengan izin.

Ini membayangkan bahawa negara kita bukan sahaja bukan sahaja bukan *anti-union*, bahkan dalam banyak kali kita adalah *pro-labour*. Misalannya, baru-baru ini dalam satu laporan yang dikeluarkan oleh Bank Dunia ada disebutkan bahawa Malaysia adalah negara kedua di dunia ini yang membayar pampasan yang tertinggi sekali kepada pekerja yang telah diberhentikan. Secara purata setiap orang pekerja yang telah diberhentikan kerja dibayar pampasan 54 bulan gaji sebelum dia diberhentikan. Ini adalah *the second highest in the world*, dengan izin. Ada banyak negara lain yang membayar hanya dua bulan, tiga bulan, empat bulan pampasan tetapi di negara kita, secara purata 54 bulan.

Jadi ini menunjukkan kita khuatir, kita prihatin tentang kebajikan para pekerja dan kerajaan akan menggunakan pengaruh kita, bukan akta, kerana kita tidak boleh arahkan majikan swasta untuk buat apa. Kita akan menggunakan pengaruh kita supaya majikan-majikan selalu akan mengambil kira kebajikan para pekerja sebelum mereka diambil bekerja.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat Menteri, Yang Berhormat bagi Ipoh Timur minta penjelasan.

Tuan Lim Kit Siang: Yang Berhormat Menteri ada menyebut tentang memorandum MTUC yang ada dikemukakan pada bulan Januari, sekarang sudah

hampir satu tahun. Bolehkah Yang Berhormat Menteri kata berapa perkara sudah selesai? Berapa perkara belum selesai dan akan selesai dan bila selesai?

Datuk Dr. Fong Chan Onn: Terima kasih Tuan Pengerusi. Kali ini saya ingin mengucapkan terima kasih kepada Ketua Pembangkang kerana satu perkara yang besar yang telah kita selesaikan ialah berkaitan *backlog of cases* yang telah dibangkitkan dalam memorandum itu. Mengikut memorandum yang dibangkitkan pada masa itu, ada lebih kurang 6,000 kes *backlog* di Jabatan Perhubungan Perusahaan. Selepas kita siasat, selepas kita kaji tentang punca-punca *backlog* tersebut, saya telah menubuhkan satu *task force* termasuk mewajibkan pegawai-pegawai saya bekerja *overtime* tanpa bayaran, dan saya ingin memaklumkan bahawa pada bulan Oktober tahun itu, iaitu dalam masa lebih kurang lapan bulan, semua kes tersebut telah diselesaikan.

Jadi, antara lain mengenai perkara itu memang ada perkara-perkara di mana kita berunding dengan pihak MTUC dan jika ada perkara-perkara yang kita rasa wajar kita akan sebut bila selesai melalui pindaan kepada akta-akta yang akan dibawa ke Parlimen ini. Ini menunjukkan kita adalah *open-minded, open-hearted*. Kalau ada tindakan yang boleh diambil, kita akan ambil. Saya juga

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat bagi Ipoh Barat.

Datuk Dr. Fong Chan Onn: Kita akan sebut

Tuan M. Kula Segaran: Sedikit, mengenai *backlog of cases*. Terima kasih. Yang Berhormat Menteri, saya ucapkan terima kasih kerana lebih dari 6,000 kes yang dikatakan telah diselesaikan itu adalah kes-kes yang telah diselesaikan dari segi pejabat/pentadbiran Yang Berhormat Menteri tetapi bersetujukah dengan saya bahawa ia bukan diselesaikan di mahkamah kerana di sana ada *backlog* lagi dan satu di antara sebabnya adalah kerana kekurangan Pengerusi Mahkamah Perusahaan, di mana baru-baru ini jawatan bagi lebih dari tujuh orang pengerusi pun masih belum lagi dilantik. Apakah usaha kerajaan dalam perkara ini?

Datuk Dr. Fong Chan Onn: Tuan Pengerusi, Ahli Yang Berhormat bagi Ipoh Barat sebagai seorang *lawyer* pun tahu struktur Mahkamah Perusahaan. Selepas kes-kes itu diselesaikan oleh pegawai saya, ia mesti, kalau keputusan itu tidak diterima oleh majikan atau pekerja, ia mesti dirujuk kepada Mahkamah Persekutuan dan hanya Mahkamah Persekutuan yang ada kuasa perintah.

Kebanyakan kes-kes tersebut, iaitu lebih kurang 4,000 kes, telah dirujuk kepada Mahkamah Perusahaan dan kita telah mengambil tindakan dan saya sendiri telah minta semua Pengerusi Mahkamah Persekutuan *bekerja overtime* supaya boleh selesaikan semua kes ini dan mereka telah bersetuju akan bekerja *overtime* termasuk pada *week-end* juga. Saya juga telah meminta Pengerusi-pengerusi Mahkamah Persekutuan tersebut menggunakan cara *mediation* yang telah digunakan dengan jayanya di negara-negara lain supaya kes-kes tersebut boleh diselesaikan dengan cepat.

Dan juga baru-baru ini kementerian telah luluskan tujuh jawatan Pengerusi baru dan ia akan diisi secepat mungkin supaya lebih ramai Pengerusi akan bekerja untuk menyelesaikan kes-kes. Semua ini menunjukkan keikhlasan kerajaan kita dengan mengambil kira cara-cara yang betul untuk menyelesaikan masalah tersebut.

Tuan Pengerusi, saya merasa sedih bahawa Ahli Yang Berhormat bagi Ipoh Barat membawa perkara yang berkaitan dengan NUBE ke Parlimen ini kerana sejarah NUBE ini merupakan satu sejarah hitam berkaitan dengan perkembangan kesatuan sekerja di negara ini. Seperti yang telah disebut oleh Yang Berhormat bagi Ipoh Barat, pada era 90-an ini ia telah rugi lebih dari RM21 juta melalui *counter-trade* tanpa izin daripada kementerian dan itu dilakukan oleh seorang yang saya tidak mahu menamakannya di sini iaitu bekas Setiausaha Agong kesatuan tersebut. Itu merupakan satu, dengan izin, *black mark*, dan kita tidak mahu bincang perkara ini kerana ia akan menghitamkan perkembangan kesatuan sekerja. Tetapi kerajaan, kementerian saya telah membuat laporan polis tentang perkara ini dan saya sendiri selalu *chase-up* dengan polis supaya tindakan yang keras boleh diambil terhadap pegawai-pegawai kesatuan tersebut yang telah melakukan penyelewengan tersebut yang telah mengakibatkan kehilangan banyak wang.

Selain dari itu juga, saya telah banyak kali sebut, apabila satu kesatuan sekerja dipecat kedua pihak, susah kerajaan untuk campur tangan kerana Akta *Trade Union* negara kita menentukan bahawa hal ehwal berkaitan dengan Kesatuan Sekerja ini adalah mengikut norma antarabangsa yang telah di tentukan oleh ILO, iaitu kerajaan tidak mempunyai kuasa untuk campur tangan dalam hal ehwal kesatuan sekerja, khususnya kerajaan tidak ada kuasa untuk mengarahkan kesatuan sekerja mengadakan pemilihan kesatuan dan sebagainya kerana itu mengikut norma ILO di mana kita mahu menjaga kebebasan kesatuan sekerja. Dan dengan itulah ...

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Terima kasih Yang Berhormat Menteri. Memang kita sedar bahawa kerajaan tidak akan campur tangan dalam perjalanan kesatuan sekerja kerana kita melihat supaya kebebasan diberi kepada mereka. Tetapi adakah kementerian ada membuat pemantauan sama ada pihak pembangkang terutamanya, yang mungkin menjadi batu api seolah-olah hendak menunjuk mereka *champion* kepada kesatuan sekerja ini? Hari ini kita membuang masa, sepatutnya kita sudah selesai masalah Kementerian Sumber Manusia ini. Minta sama ada Yang Berhormat Menteri boleh memberikan satu huraian apakah mereka ini hendak menjadikan kesatuan sekerja ini sebagai satu alat untuk mereka mencapai cita-cita mereka kerana kita melihat pada hari ini ...

Tuan M. Kula Segaran: [*Menyampuk*] Belia 4B boleh diketuai oleh UMNO.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Inilah peguam, peguam yang dilahirkan oleh pembangkang! Buat kacau! Adakah mereka sudah tidak ada modal lagi? Kalah pemilihan Speaker, PAS tidak sokong, tidak beri kerjasama, jadi mereka mencari jalan, ada sahaja mereka mereka-reka!

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, cukup Yang Berhormat.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Jadi apa penjelasan Yang Berhormat Menteri sama ada pembangkang terlibat dalam mengapi-apikan kesatuan sekerja ini. Terima kasih.

Datuk Dr. Fong Chan Onn: Saya pun bersetuju dan saya berharap juga Ahli Yang Berhormat bagi Ipoh Barat supaya jangan mengapi-apikan kedua-dua pihak
[*Sorak*]

Tuan M. Kula Segaran: Ada asaskah Yang Berhormat Menteri kata macam ini?

Datuk Dr. Fong Chan Onn: kerana, Tuan Pengerusi, seperti yang saya terangkan tadi, saya sudah banyak kali menyatakan di dalam surat khabar hal berkaitan dengan NUBE, esok boleh selesai kalau kedua-dua pihak bersetuju untuk mengadakan pemilihan baru kesatuan untuk mendapat mandat baru daripada ahli-ahli kesatuan oleh kerana kedua-dua pihak itu telah diisytiharkan oleh mahkamah tidak mempunyai mandat lagi untuk menjalankan tugas.

Tuan M. Kula Segaran: Tuan Pengerusi dengan izin, penjelasan. Mengenai kedua-dua pihak yang dikatakan tidak bersetuju untuk mengadakan pilihan raya dalam

NUBE, bukannya pihak-pihak dari atas arahan Yang Berhormat Menteri telah merujuk perkara itu kepada mahkamah untuk mendapatkan kebenaran untuk mengadakan pilihan di NUBE. Tetapi atas bantahan peguam yang dilantik oleh Yang Berhormat Menteri yang mengatakan bahawa dari segi undang-undang tidak boleh ada pilihan dibuat. Maka, mahkamah telah membuat suatu keputusan yang luar biasa, walhal dari *Section 4A AG* ada kuasa-kuasa yang tertentu untuk mengadakan pilihan yang boleh dibuat di NUBE.

Datuk Wira Dr. Fong Chan Onn: Tuan Pengerusi, kalau kementerian saya ada kuasa untuk arahkan pihak tersebut menjalankan pilihan untuk pemimpin kesatuan, esok boleh selesai. Kalau dia boleh diterima di kedua-dua pihak. Masalahnya ia tidak diterima kedua-dua pihak. Satu pihak terima, satu pihak tidak terima. Satu pihak tidak terima, satu pihak terima. Mengikut akta kerajaan melalui DETU atau KP Kesatuan Sekerja mempunyai kuasa untuk *supervise* sahaja, tidak ada kuasa untuk mengarahkan pilihan tersebut diadakan.

Jadi kalau kedua-dua pihak bersetuju untuk mengadakan pilihan, memang kementerian saya bersetuju untuk *supervise* supaya dia boleh dilakukan mengikut cara-cara yang ditentukan. Saya harap agar kedua-dua pihak akan bersetuju. Esok kita boleh selesai. Tidak payah balik ke Parlimen. Berkenaan dengan pekerja-pekerja asing itu, seperti rakan-rakan saya dari Barisan Nasional telah terangkan, ini merupakan satu fenomena kejayaan negara kita di mana kita menghadapi kekurangan tenaga.

Tetapi dalam konteks ini, kita akan terus berusaha untuk menentukan kumpulan-kumpulan tertentu di Malaysia yang tidak mempunyai pekerjaan khususnya siswazah-siswazah yang tidak mempunyai kemahiran akan terus diberi peluang untuk dilantik semula untuk memegang jawatan yang di peringkat yang tinggi. Kementerian Sumber Manusia akan terus menentukan bahawa semua pekerja asing yang digajikan dalam negara kita akan di *supervise* akan digajikan mengikut undang-undang yang ada. Majikan yang tidak membayar gaji ini kementerian saya akan mengambil tindakan yang sewajarnya.

Tuan M. Kula Segaran: Tuan Pengerusi, penjelasan. Tuan Pengerusi yang saya khuatir mengenai pekerja-pekerja asing yang berasas adalah di mana pekerja-pekerja asing diambil. Yang pertama, lima tahun dahulu, kita mengatakan ada 340,000 pendatang haram yang bekerja di sini. Sekarang lepas empat tahun kita ada

1.2 juta dan kerajaan kata mereka akan dihantar balik, tetapi apabila satu polisi dibuat baru-baru ini untuk menghantar mereka dalam tempoh tiga minggu, mustahil dalam perayaan Deepavali dan Hari Raya untuk menghantar mereka balik.

Apakah pendirian kerajaan mengenai perkara ini? Yang pertama, adakah kita perlu mengambil lagi pekerja-pekerja asing memandangkan kita ada cukup tenaga di negara ini. Yang kedua, macam di Seremban baru-baru ini di mana pekerja-pekerja Vietnam, yang tidak dibayar gaji memakan anjing dan kucing

Beberapa Ahli: Mana ada?

Tuan M. Kula Segaran: untuk *survival* dan lepas itu Kerajaan Malaysia menghantar mereka balik. Perkara ini bukan satu perkara yang luar biasa.

Kawan saya di Batu Gajah di tempat beliau pun serupa juga keadaan, banyak dan saya khuatir, saya takutlah. *This across the board*. Saya khuatir, saya harap mungkin kerajaan boleh menggubal ...

Timbalan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Baiklah Yang Berhormat.

Tuan M. Kula Segaran: ...undang-undang yang tertentu untuk mengatasi masalah ini.

Datuk Wira Dr. Fong Chan Onn: Tuan Pengerusi, saya ingin bertanya Ahli Yang Berhormat bagi Ipoh Barat, sama ada dia ada seorang pembantu rumah tidak? Kalau ada dari mana pembantu rumah tersebut itu datang? Hakikatnya ialah di negara kita ada banyak bidang di mana pekerja tempatan tidak mahu menceburi, termasuk pembantu rumah, termasuk pekerja ladang ada banyak kategori, di kilang pun tidak mahu dan negara kita mesti berfungsi.

Ladang-ladang sana *oil palm* kita semua ada. Kalau pekerja tempatan tidak mahu bekerja di situ, kita akan rayu kepada majikan, menggunakan cara-cara yang lebih *high tech* supaya kita boleh mengurangkan beban keperluan tenaga pekerja asing.

Berkaitan dengan isu-isu *minimum wage* ini, Ahli Yang Berhormat bagi Kemaman telah terangkan tadi, sebenarnya ubah di negara kita ditentukan oleh mekanisme pasaran.

Namun demikian, di bidang-bidang tertentu di mana agak *vulnerable* termasuk dahulu pekerja-pekerja *stevedores* di port dan juga pekerja-pekerja di panggung wayang, pekerja-pekerja di kedai runcit tradisional, sekarang kita ada undang-undang melalui Akta Pendapatan Gaji 1947 yang menentukan bahawa mereka mendapat satu

gaji yang minimum, yang ada juga pihak yang tertentu yang menentukan kesesuaian tempat kerja mereka. Baru-baru ini kementerian saya telah menubuhkan dengan izin, 6enam *commissioner enquiry* di dua bidang, iaitu di bidang pertanian dan bidang perkhidmatan tentang kesesuaian untuk mengadakan juga *minimum wage council*, dengan izin untuk kedua-dua bidang tersebut.

Berkaitan dengan isu *outsourcing* dan sebagainya, saya rasa itu merupakan suatu isu yang agak biasa diadakan. Sebenarnya Malaysia kita juga menerima banyak *outsourcing* dari negara-negara maju. Sekarang ada banyak *multinational* yang telah *outsource* operasi mereka, seperti HSBC telah *outsource contact centre* mereka di negara kita dan sebagainya dan syarikat-syarikat juga kita mesti izin *outsource* dengan syarat bahawa kebajikan pekerja terus di ambil kira. Itulah sahaja yang saya dapat terangkan. Saya ingin sekali lagi mengucapkan terima kasih kepada semua Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah sokong saya.

Puan Teresa Kok Suh Kim: Tuan Pengerusi saya tidak jelaslah yang ini.

Timbalan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Sudah habis!

Seorang Ahli: Ada apa lagi?

Timbalan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Ahli Yang Berhormat sekarang saya kemukakan masalah bagi diputuskan. Bahawa perbelanjaan diluluskan dengan meminda Maksud B.46 Kementerian Sumber Manusia dengan mengurangkan sebanyak RM10 daripada Butiran 010000 Emolumen iaitu dengan memotong gaji Yang Berhormat Menteri Sumber Manusia sebanyak RM10 hendaklah disetujui.

Masalah dikemuka bagi disetujui dan diputuskan.

Usul tidak disetujui.

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Ahli-ahli Yang Berhormat, Kepala Bekalan B.46 dan Kepala Pembangunan B.46 di bawah Kementerian Sumber Manusia terbuka semula untuk dibahas. Beluran.

3.29 ptg.

Datuk Ronald Kiandee [Beluran]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya akan menyentuh Butiran 010400 - Pembangunan Sumber Manusia.

Saya berpendapat bahawa Kementerian Sumber Manusia boleh memainkan peranan yang besar dalam menjayakan usaha Kementerian Kemajuan Luar Bandar

dan Wilayah dalam membantu kerajaan membasmi kemiskinan di peringkat luar bandar. Di Sabah umpamanya terdapat 1.4 million hektar tanah yang telah dibangunkan dengan ladang-ladang kelapa sawit. Kalau kita lihat satu hektar satu orang pekerja sekali pun, ianya telah berjaya mewujudkan 1.4 milion peluang pekerjaan kepada masyarakat di luar bandar. Tetapi Tuan Pengerusi, hakikatnya sebahagian besar daripada pengurusan ladang lebih suka bergantung kepada pekerja asing daripada menawarkan pekerjaan ini kepada penduduk-penduduk di luar bandar di mana ladang-ladang mereka itu diusahakan.

Satu faktor yang menjadi penghalang besar masyarakat tempatan untuk bekerja di ladang-ladang ini adalah soal gaji yang terlalu minimum di tawarkan. Saya tidak tahu berapa gaji yang diberikan di Semenanjung ini.

Kalau MTUC berjuang untuk mendapatkan gaji minimum sebanyak RM900 bagi sebulan, saya rasa itu satu perkara yang terlalu besar yang hendak kita capai jika dibandingkan dengan pekerja ladang di Sabah. Saya diberitahu bahawa pekerja ladang di Sabah, oleh ladang-ladang besar seperti IGM, IOI, Perlis *Plantation*, Tabung Haji, FELDA dan sebagainya hanya membayar RM8.00 ke RM9.00 sehari kepada pekerja ladang.

Ini merupakan satu gaji yang tidak membawa masyarakat kampung ini keluar daripada belenggu kemiskinan. Tidak ada usaha, tidak ada ladang, kita ada peluang untuk membantu mengeluarkan masyarakat kampung ini, masyarakat luar bandar ini dari belenggu kemiskinan tetapi pihak-pihak ladang tidak diaturkan secara peraturan, tidak diikat secara syarat dan sebagainya untuk menawarkan pekerjaan melalui gaji yang lebih baik dari RM9.00 sehari kepada masyarakat tempatan.

Tuan Pengerusi, perkara ini saya bawa..

Tuan Pengerusi [Datuk Lim Si Cheng]: Yang Berhormat, Yang Berhormat bagi Tuaran bangun.

Datuk Ronald Kiandee: Sila.

Tuan Wilfred Madius Tangau: Terima kasih Tuan Pengerusi, terima kasih Yang Berhormat bagi Beluran. Saya amat tertarik dengan cadangan dan keprihatinan Yang Berhormat tentang masalah mendapatkan pekerja tempatan untuk bekerja di ladang. Kita membuka tanah yang begitu luas untuk ladang kelapa sawit dan sebagainya tetapi akhirnya yang mendapat manfaat dari kerajaan itu adalah orang asing.

[Tuan Yang di-Pertua **mempengerusikan Mesyuarat**]

Adakah Yang Berhormat bersetuju kalau kita mencadangkan di pihak kerajaan supaya pihak kementerian memberi insentif-insentif tertentu kepada syarikat-syarikat untuk mengambil pekerja tempatan sama ada dari segi insentif cukai ataupun dari segi apa jua bentuk insentif untuk mengambil pekerja tempatan supaya orang tempatan diberi keutamaan mendapat pekerjaan.

Datuk Ronald Kiandee: Saya bersetuju Tuan Pengerusi. Kerana itu saya katakan bahawa kementerian ini boleh memainkan peranan untuk menentukan pemilik-pemilik ladang ini mengambil pekerja tempatan. Alasan yang dikatakan bahawa pekerja tempatan ini tidak berminat untuk bekerja di ladang harus tidak diambil secara bulat-bulat oleh kementerian kerana ia harus melihat dari segi faktor gaji yang diberi kerana sebahagian besar daripada pengusaha-pengusaha ladang ini menggunakan alasan yang tidak minat itu sebagai alasan untuk mengambil pekerja asing. *Minimum Wage Council* harus melihat perkara ini dan menentukan bahawa sektor ladang yang begitu besar sekali tenaga pekerja yang boleh ditawarkan oleh sektor ini akan dapat membantu kerajaan mengeluarkan masyarakat kampung daripada belenggu kemiskinan.

Satu perkara lagi adalah perkara mengenai keghairahan kementerian untuk membawa balik tenaga-tenaga mahir dari luar untuk bekerja di negara kita dan menyumbang kepada negara kita. Tetapi aspek lain yang juga penting yang harus diambil kira oleh kementerian adalah melihat tenaga-tenaga yang kerana *lack-off* disebabkan oleh ekonomi *slow down*.

Graduan-graduan kita yang sudah bekerja tetapi kehilangan pekerjaan, pengusaha-pengusaha kita, pemilik syarikat kita *entrepreneur* kita yang sudah kehilangan pekerjaan tertutup syarikat oleh sebab kerana ekonomi *slow down*. *This people* mereka ini merupakan aset yang harus dilihat oleh kementerian dan dibawa diberikan insentif oleh kementerian untuk menyumbang secara baik kepada pertumbuhan ekonomi negara. Saya inginkan penjelasan dan data mengenai perkara ini apa usaha kerajaan, kementerian untuk melihat graduan kita, *entrepreneur* kita yang sudah tertinggal jauh, yang sudah bankrap, yang sudah kehilangan pekerjaan disebabkan oleh ekonomi *slow down* yang lalu dapat diambil semula untuk menyumbang kepada kerajaan.

Saya yakin bahawa jika ini dibuat pergantungan kita kepada pekerja-pekerja lain, pergantungan kita kepada expertist-expertist yang luar sama ada Malaysian ataupun bukan Malaysian akan dapat kita tangani secara baik. Saya menyokong.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat bagi Larut.

3.35 ptg

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar [Larut]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya hendak menyentuh B.46, Kementerian Sumber Manusia. Sebagaimana yang kita tahu Majlis Latihan Vokasional di bawah Butiran 03200 (MLVK), Butiran 2000 - Guna Tenaga dan 04000 - Keselamatan Kesihatan dan Kesejahteraan Pekerja. Sebagaimana yang kita tahu Majlis Latihan Vokasional Kebangsaan (MLVK) dan juga Tabung Kemahiran adalah satu jabatan di bawah Kementerian Sumber Manusia (KSM) yang bermasalah.

Akhir-akhir ini pelbagai masalah yang timbul di seluruh negara. Terdapat sebanyak 1,600 buah MLVK yang telah ditubuhkan di seluruh negara sejak ianya diwujudkan. Namun, bilangan yang banyak itu belum tentu dapat berfungsi dengan baik apa lagi dapat merealisasikan hasrat Kementerian Sumber Manusia. Ini saya tegaskan kerana ada kelas-kelas MLVK yang agak teruk macam reban ayam dan orang tertentu sahaja yang dilesenkan untuk menubuhkannya. Ini amat memalukan dan ada banyak pihak yang tidak berpuas hati. Mereka marah kerana ada pihak yang membuka kelas ini sambil lewa. Di masa yang sama mereka mempunyai perniagaan yang lain. Kelas MLVK hanya untuk mereka mengambil peluang untuk mendapatkan wang Tabung Pembangunan Kemahiran yang juga dikendalikan oleh KSM, ringkas bagi Kementerian Sumber Manusia.

Tuan Pengerusi, akibat terlalu banyak MLVK yang ditubuhkan ini pengawalan yang tidak terlaksana oleh pihak pengurusan MLVK dan pengurusan MLVK itu sendiri yang tidak memberatkan *syllabus* menyebabkan *student* dengan izin lari. Di masa yang sama bebanan hutang yang banyak bagi membiayai peralatan mengajar, sewa premis dan gaji tenaga pengajar yang tertunggak serta pengurusan pendaftaran pelajar yang tidak lengkap.

Ini menyebabkan kelas-kelas berkenaan terpaksa ditutup. Itu belum lagi membicarakan soal pilih kasih di dalam pinjaman untuk belajar yang dikendalikan oleh Tabung Pembangunan Kemahiran, tuntutan bayaran pinjaman daripada pelajar dan masalah-masalah birokrasi yang dikendalikan oleh Tabung Pembangunan

Kemahiran. Akhirnya kelas-kelas MLVK terpaksa gulung tikar dan kebanyakan mereka yang menjadi mangsa ini adalah golongan bumiputera.

Tuan Pengerusi, sebagai wakil rakyat saya amat sedih dan dukacita dengan apa yang berlaku. Oleh itu, saya ingin bertanya dengan senario berkenaan bagaimana boleh berlaku. Jika benar apakah tindakan KSM, di samping itu saya difahamkan bahawa pihak atasan KSM telah menyenaraikan hanya kelas-kelas MLVK tertentu sahaja yang wajar dibuat bayaran oleh pihak Tabung Pembangunan Kemahiran. Justeru apa akan terjadi dengan kelas-kelas lain di seluruh negara. Seperti laporan akhbar yang dikeluarkan oleh profesor Dr. Ismail dari *Twin Tec University*. Beliau menegaskan bahawa perniagaan ini melibatkan pusingan modal tahunan yang besar sehingga RM1.9 bilion.

Jika benar dakwaan tersebut saya merayu agar pihak Kementerian Sumber Manusia (KSM) menentukan mereka yang benar-benar layak dan kelas yang sesuai sahaja dibenarkan beroperasi. Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh sedikit berhubung dengan guna tenaga pekerja asing yang semakin bertambah ke negara kita ini. Kita amat memahami masalah yang timbul oleh kerana kurangnya tenaga mahir di kalangan rakyat tempatan. Bahkan saya pernah mendengar rungutan, penjelasan oleh Menteri berkenaan, betapa menjelang tahun 2010, kita mungkin menghadapi masalah sosial sekiranya bilangan pekerja asing ini bertambah kepada lima juta orang. Bahkan menteri berkenaan walaupun dipandang rendah oleh pihak pembangkang tentang usaha yang dibuat oleh kementerian di mana beliau cuba mendapatkan pekerja-pekerja mahir, *skilled workers* dengan izin, daripada sebuah negara Uzbekistan kerana pekerja-pekerja di sana mendapat gaji yang amat murah, sekitar USD25 ataupun USD50.

Tetapi agak malang apabila mereka ini mendapat tawaran untuk keluar daripada negara mereka, mereka membuat satu *demand*, dengan izin, menuntut gaji sebanyak USD2 ribu, kononnya di negara seperti Korea, para pekerja dibayar sebanyak itu. Jadi, inilah keadaan yang mungkin kita hadapi kalau kita terlalu bergantung kepada pekerja-pekerja asing. Oleh demikian, saya ingin bertanya kepada pihak kementerian: Berapa lama lagikah kita akan bertahan dan bergantung kepada pekerja-pekerja asing ini? Apakah langkah perancangan yang akan kita buat untuk melatih tenaga-tenaga di kalangan rakyat tempatan yang juga saya percaya

berkebolehan kalau kita memberi penekanan, tumpuan dan perhatian yang sepenuhnya?

Maka sebab itulah saya berulang kali merayu seluruh tenaga pegawai tinggi kementerian untuk bersama-sama berada di Parlimen ini kerana ini adalah merupakan satu institusi yang paling tinggi dan berdaulat dalam kita menentukan arah tuju negara ini. Kalau runtuh Parlimen ini, runtuhlah perjalanan kita, tempanglah pergerakan kita kerana di sinilah kita menggubal segala dasar, peraturan dan undang-undang. Sebab itu saya merayu agar dilihat supaya Ahli-ahli Parlimen ini bukanlah suatu kumpulan yang kecil, kumpulan yang dianggap sebagai *rubber stamp*, hanya untuk menentukan segala rang undang-undang dan dasar itu diterima pakai tanpa kami sendiri membuat kerja rumah, rujukan, *research* walaupun kami kadangkala susah juga untuk mendapat kerjasama, sokongan walaupun itu hanyalah merupakan bilangan yang segelintir sedangkan kami memang mendapat sokongan daripada pegawai-pegawai kerajaan yang lain.

Apa salahnya pegawai-pegawai kerajaan yang berpangkat bersama-sama dengan kami Ahli-ahli Parlimen supaya kami mendapat segala input, fakta dan mungkin juga kami boleh menyampaikan terus apabila pulang ke kawasan masing-masing terutamanya bila berdepan dengan kesatuan sekerja ataupun pekerja-pekerja yang lainnya.

Jadi, Tuan Pengerusi, saya tidak mahu membuang masa sebagaimana pembangkang yang hanya mencari publisiti murah yang mereka tahu bahawa mereka pada hari ini sudah ketandusan modal untuk diketengahkan sebagai menarik perhatian masyarakat. Jadi saya merayu menyarankan segala pandangan ini dapat dilihat, diberikan perhatian yang sehabis maksimum kalau pun ada kementerian ingin menolak apa juga pandangan daripada Ipoh Barat.

Jadi, Tuan Pengerusi, saya menyokong. Terima kasih.

Tuan Pengerusi: Kuala Krai.

3.44 ptg.

Tuan Mohamed Razali bin Che Mamat [Kuala Krai]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya ingin membangkitkan soal 040000 – Jabatan Keselamatan dan Kesihatan Pekerja.

Tuan Pengerusi, keselamatan dan kesihatan adalah tunggak kepada keunggulan dan keharmonian sesebuah negara. Apa lagi dalam usaha kita

meletakkan negara ini di landasan untuk menjadi sebuah negara maju di rantau ini pada tahun 2020. Selaku orang yang berpengalaman sebagai jurutera daerah dan terlibat dalam industri pembinaan, saya begitu prihatin terhadap aspek keselamatan dan kesihatan pekerja. Tanpa menghiraukan dua aspek berkenaan, hasrat murni pucuk pimpinan kita tentu tidak kesampaian.

Justeru, saya ingin menarik perhatian Dewan yang mulia ini agar pihak JKPP dan KSM memberi perhatian, tumpuan dan gerak kerja yang serius terhadap masalah ini. Ini bukanlah satu perkara yang main-main. Saya melihat JKPP hanya pentingkan industri yang ringan sahaja. Soal *firefighters, lifts, escalators*, mesin-mesin, jentera kilang, *boilers* sahaja. Saya ingin bertanya, berapakah bidang yang diliputi oleh JKPP di seluruh negara? Berapa kerapkah pemeriksaan dalam setahun yang telah dibuat? Apakah tindakan terhadap mereka yang ingkar kepada arahan berdasarkan kepada akta yang ada?

Saya juga melihat kadar kemalangan di negara ini terus meningkat. Tahun 2003 kira-kira 73 ribu kemalangan dilaporkan berlaku di seluruh negara dalam pelbagai bidang pekerjaan. Dari segi rasionya, kita berada di tahap yang tinggi iaitu 1:7 berbanding negara maju hanya 1:2 sahaja. Apakah usaha KSM melalui JKPP untuk mengurangkan kadar berkenaan? Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi: Kuala Terengganu.

3.47 ptg.

Dato' Razali bin Ismail [Kuala Terengganu]: Tuan Pengerusi, saya ingin menarik perhatian Ahli Dewan tentang 010300 – Tabung Pinjaman Pembangunan Kemahiran, 010400 – Pembangunan Sumber Manusia dan 020500 – MLVK.

Pertamanya saya rasa sesuatu kejayaan telah dibuat oleh pihak Kementerian Sumber Manusia ini adalah apabila dia telah memperkenalkan satu bentuk latihan yang disebut sebagai gabungan vokasional dengan akademik, yang dikenali sebagai ringkasnya 'vokademik' di mana kita telah menyelamatkan remaja-remaja kita dari terpesong dan juga terumbang-ambing dalam mencari pekerjaan. Namun perkara yang penting di sini ialah vokademik ini kalau sekiranya kita mengabaikan aspek-aspek membina pekerja dan warga pekerja yang bernilai positif, barangkali dia akan menimbulkan masalah-masalah yang lain pula kerana satu perkara yang penting selain dari kita menggabungkan kegiatan akademik dan vokasional itu, satu lagi ialah aspek-aspek nilai hidup, aspek-aspek adab dan tatasusila itu. Kita tidak mahu hanya

melahirkan golongan-golongan pekerja yang hanya mementingkan aspek-aspek kebendaan, material dan utiliti sahaja tanpa disederhanakan dengan elemen-elemen nilai dan peradaban dalam menjalankan tugas-tugas terutamanya tugas-tugas sebagai seorang pekerja.

Seterusnya satu usaha yang baik juga adalah berhubung dengan wujudnya Majlis Latihan Vokasional Kebangsaan (MLVK) itu tetapi baru-baru ini kita mendengar berita di mana pengusaha-pengusaha yang telah mengendalikan MLVK ini terpaksa menutup syarikat-syarikat sebagai *cost provider* dan di antaranya ialah penutupan kira-kira 400 buah pengusaha-pengusaha itu. Saya mahu penjelasan daripada menteri yang berkenaan, daripada yang banyak ditutup itu, berapa banyakkah pengusaha-pengusaha daripada usahawan-usahawan bumiputera sendiri? Apakah sebab-sebabnya pengusaha-pengusaha bumiputera ini terpaksa gulung tikar daripada meneruskan kegiatan-kegiatan latihan mereka itu?

Seterusnya adalah aspek yang berkaitan dengan pengangguran siswazah sekarang dan baru-baru ini ada satu data yang telah dikeluarkan oleh satu kementerian yang menyebut bahawa hampir 48 ribu orang siswazah Melayu sedang menghadapi masalah pengangguran dan sukar mencari pekerjaan. Dan di antara rungutan-rungutan yang telah kita dengar bahawa terdapat syarikat-syarikat bukan bumiputera yang sukar menerima pekerja-pekerja daripada golongan bumiputera ini. Saya ingin mendapat penjelasan kalau sekiranya ada data-data, kenapakah syarikat-syarikat bukan bumiputera itu tidak dapat menerima dengan baik anak-anak kita daripada menganggur terutamanya anak-anak bumiputera kita dan apakah halangan-halangan dan syarat-syarat yang telah ditetapkan oleh pihak-pihak dan syarikat bukan bumiputera ini.

Seterusnya yang menarik perhatian saya ialah berhubung dengan PERKESO. Saya hendak tanya pihak kementerian, apakah usaha-usaha yang telah dibuat kepada individu-individu dan warga masyarakat kita yang *self-employed*, yakni yang berpekerjaan sendiri di antaranya adalah yang terdiri daripada petani, yang terdiri daripada nelayan dan juga barangkali *hawkers*? Apakah mereka ini juga mendapat perlindungan dan kalau sekiranya mereka tidak mendapat perlindungan apa-apa daripada PERKESO, apakah usaha-usaha yang seharusnya dibuat untuk memastikan kesejahteraan, keselamatan dan kesihatan kehidupan mereka itu senantiasa mendapat perhatian?

Seterusnya juga aspek PERKESO juga saya kira hak-hak pekerja itu harus mendapat publisiti dan mendapat maklumat-maklumat secara mudah dapat diperturunkan kepada seluruh rakyat jelata terutamanya golongan-golongan yang daif sosiobudaya, supaya mereka tahu tentang hak mereka. Dalam konteks ini publisiti secara meluas harus sampai kepada warga dan rakyat kita yang agak terbiar dan miskin itu.

Seterusnya usaha-usaha yang telah diambil oleh kementerian ini dalam usaha memulih dan memberi pekerjaan kepada siswazah menganggur adalah satu usaha yang baik. Tetapi saya merasakan juga ini adalah merupakan satu kerja yang sepatutnya dimuafakati dengan Kementerian Pengajian Tinggi dan juga dengan Kementerian Pelajaran kerana apa yang dilakukan oleh Kementerian Sumber Manusia ini adalah merupakan satu kerja untuk memperbaiki dan ini memerlukan satu kos yang besar dan disebut, dengan izin, *cost of repair*. *Cost of repair* ini memang memerlukan satu belanja yang besar dan ia adalah merupakan satu perkara yang sepatutnya telah dapat disekat dan diusahakan oleh Kementerian Pelajaran ataupun Kementerian Pendidikan.

Tadi juga kita telah mendengar tentang beberapa isu berhubung dengan *minimum wage level*, dan saya juga ingin mendapat penjelasan daripada pihak kementerian sendiri, kenapakah kita agak keberatan untuk melaksanakan *minimum wage level* ini supaya seluruh masyarakat kita terutamanya daripada yang bekerja di ladang-ladang itu dapat penjelasan yang sewajarnya daripada pihak kementerian. Sekian, saya mohon menyokong.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat bagi Tanah Merah.

Cik Fong Po Kuan: Tuan Pengerusi, saya hendak tahu, Tuan Pengerusi ada nampak saya di sebelah sinikah?

Tuan Pengerusi: Nampak. *[Ketawa]*

Cik Fong Po Kuan: Nampak, terima kasih.

5.52 ptg.

Ir. Shaari bin Hassan [Tanah Merah]: Terima kasih, Tuan Pengerusi. Saya ingin menarik perhatian untuk membahaskan usul bekalan dan pembangunan dan saya ingin sentuh berkenaan dengan PERKESO. Sekarang ini saya mendapat

maklum bahawa caruman di dalam PERKESO yang berjumlah lebih kurang RM11.4 bilion. Ini merupakan jumlah wang yang besar di dalam PERKESO, dan saya pasti jumlah wang ini perlu dimanfaatkan kepada rakyat, kepada pencarum dan sebagainya. Daripada jumlah wang ini saya pasti kerajaan dan kementerian sudah pasti akan mengambil suatu pendekatan supaya wang ini diguna dengan sebaik yang mungkin terutamanya untuk memberi manfaat kepada pencarum.

Saya juga berharap pihak PERKESO dapat memberi faedah caruman ini seperti yang dilaksanakan oleh Kumpulan Wang Simpanan Pekerja dan juga Lembaga Angkatan Tentera dan lain-lain. Saya juga ingin bertanya kepada pihak kementerian yang mana beberapa perancangan yang dibuat oleh pihak kementerian melalui PERKESO seperti membangunkan khidmat ataupun caruman, ataupun kebajikan kepada pencarum-pencarum yang pastinya PERKESO akan terus berkembang di dalam negara kita untuk melindungi pekerja yang berjumlah lebih kurang 10 juta, dan saya dapati daripada 10 juta pekerja, hanya 4.4 juta orang sahaja yang mencarum di dalam PERKESO.

Apakah usaha kementerian melalui PERKESO untuk menambah pencarum ini dan apakah akta yang ada, yang boleh diambil tindakan kepada syarikat-syarikat yang tidak mencarum di dalam PERKESO?

Tuan Pengerusi, saya juga ingin mencadangkan kepada PERKESO supaya melihat kepada pelaburan yang menguntungkan kepada PERKESO seperti pelaburan di dalam bidang hartanah dan juga bangunan. Selain daripada itu, PERKESO boleh mengambil bahagian untuk menyertai seperti syarikat-syarikat swasta melabur di dalam pembinaan lebuh raya bertol dan juga mungkin PERKESO boleh membina sebuah ataupun hospitalnya sendiri untuk menjaga kebajikan ahli di setiap negeri.

Tuan Pengerusi, saya mencadangkan supaya PERKESO melabur di dalam pembinaan infrastruktur jalan raya, contohnya di Malaysia ini di mana kita lihat kadar tol yang dilaksanakan oleh syarikat konsesi begitu tinggi. Saya mencadangkan supaya PERKESO mengambil bahagian membina satu jalan ataupun lebuh raya yang bertol dan mengenakan tol yang minimum kepada pengguna jalan raya. Ini sudah pasti akan memberi manfaat kepada pengguna jalan raya dan rakyat, khususnya.

Tuan Pengerusi, selain daripada itu saya ingin bertanyakan rancangan PERKESO untuk membina bangunan-bangunan PERKESO di beberapa negeri yang baru sahaja di tender pada bulan Mac lepas. Saya mahu tahu kedudukannya, apakah keputusannya telah dibuat dan apakah langkah-langkah seterusnya di dalam pembinaan bangunan ini dan apakah tujuan PERKESO untuk membina bangunan ini, sama ada untuk memperbesarkan lagi perkhidmatannya kepada pekerja atau apakah tujuan yang sebenarnya.

Jadi, Tuan Pengerusi, saya menyokong.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat bagi Batu Gajah.

3.57 ptg.

Cik Fong Po Kuan [Batu Gajah]: Terima kasih, Tuan Pengerusi kerana memberi peluang kepada saya untuk turut membahaskan peruntukan untuk Kementerian Sumber Manusia. Saya ingin merujuk kepada Butiran 010600 – Dasar Sumber Manusia, membangkitkan dua isu iaitu yang melibatkan golongan orang kurang upaya dan juga program untuk menggalakkan warga Malaysia yang keluar negara bekerja untuk pulang kepada Malaysia.

Menurut bajet ini, ada memberi faedah tambahan pelepasan cukai kepada golongan kurang upaya, saya ingin tahu berapa ramai di antara mereka yang akan mendapat faedah daripada tambahan pelepasan cukai untuk orang kurang upaya ini. Saya juga ingin tahu apakah bentuk pendekatan yang akan diambil oleh kementerian bagi memperhebatkan lagi pendaftaran golongan orang kurang upaya ini, kerana saya dimaklumkan ada terdapat lebih kurang 150,000 golongan OKU ini tetapi hanya kurang 10% sahaja yang ada mendaftar dengan kementerian ini.

Dan saya ingin tahu apakah cara *reach out*, dengan izin, program ini akan di ambil oleh kementerian ini dalam menjalankan pendaftaran selain daripada hanya menunggu mereka untuk mendaftar ke depan, untuk mendaftarkan diri di bawah kementerian ini. Saya ingin tahu berapakah ramai kanak-kanak termasuk dalam golongan kurang upaya ini, sebab setahu saya kerajaan ada menjalankan bancia. Jadi, kalau menerusi bancia lawatan rumah ke rumah ini, kalau kita ambil peluang kita boleh juga dapat mengetahui di mana kedudukan golongan kurang upaya ini dan tidak

perlulah hanya tunggu mereka untuk mendaftarkan diri sebagai contoh melalui seminar atau melayari laman *web* kementerian ini.

Jadi, saya juga ingin tahu apakah bentuk insentif yang akan diberi oleh pihak kementerian bagi menggalakkan sektor swasta agar mengambil golongan kurang upaya ini, hanya kata insentif akan diberi tetapi yang terperinci, apakah bentuk insentif yang akan diberi kepada mereka. Saya ditanya Tuan Pengerusi, mereka kata jangan seperti ketam mengajar anaknya berjalan dengan baik, hanya minta pihak swasta akan mengambil golongan kurang upaya, mereka hendak tahu, pihak kementerian sendiri, berapakah pekerjaannya adalah di dalam golongan kurang upaya ini.

Bagi memastikan bahawa golongan kurang upaya ini dapat berdikari adalah penting juga, kuncinya adalah kita mestilah memberi pendidikan dan sistem sokongan kepada mereka. Sejauh manakah kerjasama kementerian ini sedia ada dengan Kementerian Pelajaran dan Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan sebab saya dapat aduan daripada orang kurang upaya ini kerana mereka nampak bukan sahaja institusi pembangkang tidak mempunyai kemudahan untuk mereka tetapi jabatan-jabatan kerajaan juga terlibat.

Saya beri contoh, Jabatan Pendaftaran Negara di Batu Gajah, tidak ada kemudahan, mereka sewa tempat itu dan sewa di tingkat atas. Jadi, sekarang meminta mereka agar membuat pendaftaran tetapi tiada kemudahan bagi mereka untuk menyokong permintaan kerajaan bagi penukaran MyKad. Jadi, kalau kerajaan hendak sentuh swasta untuk menyediakan kemudahan kepada golongan ini, pihak sektor awam, kerajaan haruslah menjadi contoh terlebih dahulu.

Jadi penguatkuasaan Building By-law yang sedia ada nampaknya terlalu leka. Jadi saya ada nyatakan berkenaan institusi perbankan, mereka menulis e-mail kepada saya dan mereka berkata, mereka pergi ke mesin ATM, golongan kurang upaya cacat anggota ini tidak dapat dan tidak sampai ke mesin ATM untuk mengeluarkan wang sendiri. Mereka terpaksa meminta orang yang sedia ada dan memberikan nombor pin atau *password* kepada pihak ketiga agar mereka boleh dapat mengeluarkan wang daripada mesin-mesin ATM ini. Jadi saya pohon penguatkuasaan, saya tahu ini adalah di bawah bidang kuasa Kementerian Perumahan tetapi kerjasama, *collective*

responsibility perlu ada kalau kita tidak mahu meminggirkan golongan kurang upaya ini.

Dan lagi satu ialah berkenaan dengan pendidikan. Saya ada nyatakan Kementerian Pendidikan dan juga Kementerian ini, saya hendak tahu apakah terjadi kepada memorandum yang diserahkan oleh Jawatankuasa Majlis Peguam berkenaan dengan keperluan pemindaan di dalam peraturan pendidikan berkenaan kanak-kanak yang *educable*, yang boleh dilatih, definisi tersebut yang telah menimbulkan ramai yang mempunyai kecacatan telah terpinggir daripada arus pendidikan yang sedia ada kerana mereka mempunyai kecacatan yang lebih daripada satu.

Jadi saya ingin tahu apakah tindakan susulan yang akan diambil oleh kementerian di dalam aspek ini? Saya ingin mengambil kesempatan untuk mencadangkan agar kerajaan menubuhkan satu komisen peluang dan saksama kepada pekerjaan. Dengan izinnya, *a commission on equal employment opportunity* seperti yang sedia ada di United States, di Amerika Syarikat. Yang baik kita ikutlah dan yang tidak baik kita jangan ikutlah. Jadi itulah di mana komisen ini boleh menjadi satu forum kepada orang ramai untuk membuang ADUN jika mereka didiskriminasikan kerana cacat anggota atau kerana umur atau kerana gender mereka, latar belakang mereka, kerana mereka mengandung atau kaum atau kerana agama mereka. Jadi kalau kita hendak maju ke hadapan kita pasti dan mesti adakan satu komisen sedemikian di mana tidak ada sesiapa boleh didiskriminasikan kerana faktor-faktor ini.

Saya beri contoh, Tuan Yang di-Pertua. Kita lihat surat khabar kita boleh nampak tadi Kuala Terengganu kata mengapa sektor swasta tidak mengambil kontrak Bumiputera? Kerana kita boleh nampak pada masa yang sama sektor awam juga mempunyai projek untuk Bumiputera sahaja. Kalau sektor swasta mereka kata untuk mereka yang tahu berbahasa Cina sahaja atau umur mereka hanya untuk umur 23 hingga 35 sahaja, ini adalah satu bentuk diskriminasi.

Jadi kalau kita ada satu *commission on equal employment opportunity*, semua masalah ini boleh kita atasi dan tidak sesiapa akan terpinggir daripada arus menyumbang tenaga mereka kepada negara dan masyarakat. Kita tengok kalau hendak jadi cabin crew, jadi air-stewardess untuk MAS Airline hanya mereka yang di dalam umur anggaran 18 hingga 30 tahun sahaja yang layak. Ini juga diskriminasi. Ini nyata tidak adil dan juga pekerjaan untuk Bumiputera yang mempunyai kenderaan sahaja, iklan-iklan mempunyai dan penuh dengan elemen diskriminasi. Jadi kalau kita

kata mestilah perkara lapan semua adalah sama di sisi undang-undang tetapi pada masa yang sama kita dapat penguatkuasaan sebaliknya, pelaksanaannya tidak sedemikian.

Perkara yang kemudiannya saya ingin bangkitkan ialah berkenaan dengan program menggalakkan warga negara Malaysia yang berkepakaran dan yang bekerja di luar negara dan pulang ke Malaysia. Saya amat tersentuh hati, Tuan Yang di-Pertua, membaca satu surat yang ditulis dalam surat khabar, The Star, 29 Ogos 2004, oleh Associate Professor MK Ching, Nanyang Technological University di Singapore. Dia berkata 'Reach out your brains overseas' Kerajaan telah banyak kali melaung-laungkan agar warga Malaysia yang berkepakaran pulang ke negara ini, kata bagi insentiflah, bagi PR status kepada isteri dan anaklah, dalam masa enam bulan dan dalam masa yang sama kata boleh bawa dua buah kereta yang dikecualikan cukai ke atas pendapatan yang mereka bawa. Semua nampaknya gagal untuk menarik mereka balik. Mengapa? Mengapa sedemikian?

Apakah tindakan proaktif yang diambil oleh kerajaan selain daripada mengadakan iklan sahaja?. Iklan ini diadakan agar mereka balik meminta dan melaung-laungkan insentif ini sahaja. Apakah bentuk reach out kepada mereka selain daripada tunggu mereka untuk ke depan untuk pulang ke negara ini? Yang baik kita ikut tadi, Tuan Yang di-Pertua, saya kata kita nampak Perdana Menteri Singapura yang baru apabila dia memangku jawatan sebagai Perdana Menteri, beliau telah menghantar 4,000 e-mail kepada warga negara Singapura yang bekerja di luar negara, yang berkepakaran, yang cerdik pandai, minta mereka berilah ideas dan cadangan bagaimana kita boleh membina Singapura. Inilah reach out to the brains overseas. Apakah kerajaan kita tahu di manakah pakar golongan cerdik pandai kita di luar negara ini?

Yang ini tadi saya kata Associate Professor di Nanyang Technological University ini dia kata beliau adalah penerima MIT scholarship - saya tidak pasti yang itu apa kerana nampaknya untuk mereka yang amat cerdik. Dia berkata sudah 20 tahun dia berada di Singapura tetapi tidak pernah terima sepucuk surat pun daripada kerajaan meminta pandangannya atau meminta dia pulang ke negara asalnya. Kalau hanya cakap, tidak ada action, tidak ada tindakan, bagaimana kita boleh berjaya? Jadi saya pohon pihak kementerian boleh memberi pandangan apakah tindakan yang lebih proaktif akan diambil. Jadi kita tidak akan kehilangan golongan cerdik pandai ini.

Perkara yang terakhir, Tuan Yang di-Pertua-, saya ingin mendapat tahu apakah kementerian ada mendapat konsultasi pandangan daripada orang umum berkenaan larangan merokok yang dicadangkan akan dikuatkuasakan di semua tempat-tempat kerja. Kita boleh tengok di Parlimen, kantin Parlimen atau kafe Parlimen sahaja asap rokok itu begitu banyak sekali. Penguatkuasaan di Parlimen pun tidak dapat dijalankan. Saya hendak tahu bagaimana kerajaan akan menjalankan penguatkuasaan di semua tempat kerja. Jadi saya pohon penjelasan dalam perkara ini. Sekian terima kasih.

Tuan Pengerusi: Ya, saya minta Kota Bahru.

Datuk Mohd. Zaid bin Ibrahim: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua, saya ingin juga memberi pandangan dari soal pengurusan kementerian Butiran 010000. Dalam bajet ataupun dalam dokumen yang disediakan, kita tahu bahawa objektif kementerian ialah untuk berusaha membantu kerajaan dengan secara yang berkesan dan efisien dalam soal perancangan dan pembangunan sumber manusia supaya menghasilkan tenaga pekerja yang mahir dan yang berdisiplin, cekap, inovatif, nilai positif bersesuaian dengan keperluan industri, perubahan teknologi dan sebagainya. Kita juga memperkatakan tentang usaha kerajaan untuk memelihara kepentingan dan mengekalkan suasana harmoni perhubungan perusahaan, pekerja dan majikan.

Kita juga tahu bahawa peruntukan dalam soal pengurusan ini ialah lebih RM61 juta. Satu perkara yang saya ingin kemukakan, Tuan Yang di-Pertua, ialah soal undang-undang di negara kita. Kita banyak undang-undang dalam soal pekerja dan majikan dan hubungan mereka. Jika ada, dengan izin, Employment Act 1955, Industri Relations Act 1965, EPF Act 1991, Social Security Act 1969, Trade Union Act 1959, Wages Council Act 1947, Workmen's Compensation Act 1952 dan di Sabah dan Sarawak kita ada juga undang-undang sendiri, Sarawak Labour Ordinance dan Sabah Labour Ordinance.

Saya berfikir undang-undang yang saya sebutkan tadi kebanyakannya kita gubal pada awal negara kita merdeka, tahun 1955 Employment Act, tahun 1967 dan sebagainya. Jadi kita tahu hari ini Malaysia di tahun 1955 dan tahun 1967 berbeza. Hari ini Malaysia ingin maju pada Wawasan 2020 memperkatakan tentang pentingnya sumber manusia yang berkebolehan tinggi, yang cemerlang dan terbilang.

Saya percaya undang-undang kita juga harus ikut sama dalam peralihan masa ini. Saya rasa kebanyakan undang-undang ini boleh kita satukan, kita gubal, kita

seragamkan, bukan sahaja memudahkan kepada peguam, tetapi memudahkan kepada masyarakat dan negara kita. Kita masih lagi ada misalnya Seksyen 34 *Employment Ordinance*, *Employment Act* kita ada lagi peruntukan kononnya wanita tidak boleh kerja malam walaupun tidak ada siapa pun yang mengikuti peruntukan ini, tetapi itu menunjukkan kadang-kadang kita leka dalam usaha kita menggubal undang-undang kerana wanita hari ini bukan lagi wanita tahun 50an 60an, berkebolehan, berkepakaran, malah banyak juga pekerja-pekerja mahir kita yang terdiri dari kaum wanita.

Kita juga ada undang-undang yang berbeza di Sabah, di Sarawak dan di Semenanjung dan jika kita inginkan syarikat-syarikat antarabangsa, syarikat besar penubuhannya di Malaysia mereka mungkin ada *branches* ataupun cawangan-cawangan mereka di kedua-dua negeri di Sabah dan Sarawak. Dan agak rumit bagi mereka yang satu hal di Semenanjung ada undang-undang yang khusus, tetapi bila ke Sabah dan Sarawak ia agak berbeza. Perbezaan kita dengan Sarawak pada suatu masa dahulu mungkin di atas sebab-sebab sejarah mungkin kita boleh terima, tetapi saya rasa sudah sampai masanya sesuatu kajian dan penggubalan yang boleh diseragamkan yang boleh memberi imej yang baik kepada negara bahawa kita peka dengan kehendak industri dan keperluan majikan.

Saya juga ingin menyebut tentang soal yang walaupun telah disebut di dalam Dewan yang mulia ini, ialah soal mahkamah, soal timbang tara *arbitration system* yang ada, penyelesaian dalam Mahkamah Perusahaan dan sebagainya. Kita tahu ini juga menjadi satu punca mengapa mungkin setengah-setengah syarikat besar bimbang untuk melabur, kerana kes-kes yang terbengkalai dan proses penyelesaian kita agak *arcane*, dengan izin. Jadi saya rasa kalaulah kita ingin dalam keadaan kompetitif ekonomi sekarang ini kita perlu bersaing dengan banyak negara, kita perlu memudahkan proses ini, kita perlu lebih efisien. Kalau kita ada 4,000 kes tertangguh walaupun kita telah mendengar jawapannya dahulu, saya ingin menyeru kepada kementerian untuk sekali lagi mencari jalan untuk menyelesaikan masalah ini. Dan dari kebanyakan kes-kes yang melibatkan pekerja ini bukanlah sesuatu kes yang boleh kita tunggu. Kalau syarikat besar membuat kes di mahkamah mereka boleh tunggu 10 tahun tetapi bila orang ramai, orang biasa, pekerja biasa, mereka perlukan penyelesaian yang secepat mungkin.

Saya haraplah janganlah jawapan itu seperti yang kita selalu dengar tentang kajian dan usaha-usaha, kita perlu *result*, kita perlu suatu pendekatan yang lebih tegas daripada pihak kementerian supaya perkara ini tidak berterusan.

Akhir sekali Tuan Pengerusi, saya juga ingin menyebut tentang soal orang-orang kurang upaya walaupun disebut tadi oleh Yang Berhormat bagi Batu Gajah. Ini juga satu perkara yang amat-amat penting. Saya dan rakan-rakan terlibat dalam usaha membantu orang-orang yang kurang upaya ini telah 5-6 tahun dan kita tahu bahawa walaupun dari segi dasar, walaupun dari segi kenyataan rasmi, oh! kita ingin membantu orang kurang upaya tetapi pada hakikatnya bantuan yang diberikan oleh kerajaan kepada mereka tidak mencukupi.

Walaupun saya tidak tahu, saya tidak ada statistik bagi orang-orang kurang upaya di luar Kelantan, tetapi kita memuji orang-orang kurang upaya yang begitu ramai. Di Kelantan sahaja walaupun angka rasmi lebih kurang 10,000 orang tetapi saya yakin ianya lebih daripada itu. Inilah yang menjadi satu perkara yang sukar diatasi sebab mereka perlu kepakaran, latihan dan mereka tidak seperti kita. Mereka adalah orang kurang upaya, kurang upaya daripada pendidikan. Daripada pendidikan lagi mereka tidak mendapat pembelaan. Kita ada sekolah-sekolah yang kononnya ada kelas khas untuk orang kurang upaya, tetapi kelas-kelas khas ini walaupun di bawah Jabatan Pendidikan saya harap kementerian ini juga mengambil kira kerana ia melibatkan orang-orang kurang upaya, sumber manusia. Kita tidak ada guru-guru yang cukup dan saya dapati banyak keluhan-keluhan ibu bapa tentang pembelaan yang mereka perlukan.

Jadi, kalau kita ingin menimbulkan satu keadaan di mana orang-orang Malaysia sama ada yang upaya dan kurang upaya mendapat pembelaan yang bersungguh-sungguh, berilah perhatian pendidikan kepada orang-orang kurang upaya ini, bukan sahaja pendidikan di sekolah tetapi selepas itu. Dan pendidikan ini pada saya, adalah sesuatu tanggungjawab kerajaan yang tidak seharusnya diabaikan. Saya minta maaf Tuan Pengerusi, tetapi pandangan saya ialah hasil penglibatan saya secara terus menerus dan saya harap kerajaan lebih *robust*, lebih bersungguh-sungguh, lebih meyakinkan kita tentang usaha mereka untuk membantu orang-orang kurang upaya. Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi: Kudat.

4.15 ptg.

Datuk Abdul Rahim bin Bakri [Kudat]: Terima kasih Tuan Pengerusi, tidak terlambat untuk saya mengucapkan tahniah di atas pemilihan Tan Sri sebagai Yang di-Pertua Dewan yang mulia ini.

Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh terus kepada Butiran 05200 iaitu Pentadbiran Undang-undang Standard Perburuhan Sabah. Seperti mana yang kita tahu bahawa Undang-undang Buruh Sabah dan juga Semenanjung terdapat perbezaan dan ini adalah merupakan suatu perkara yang harus diselaraskan dan saya mendapat tahu bahawa terdapat usaha untuk menyelaraskan undang-undang buruh ini yang sekurang-kurangnya akan memberikan perlindungan kepada pekerja-pekerja di negeri Sabah.

Tuan Pengerusi, apa yang berlaku di negeri Sabah hari ini ialah seolah-olah berlaku suatu penindasan yang dilakukan oleh majikan-majikan terhadap rakyat Sabah khususnya pekerja-pekerja rakyat negeri Sabah sendiri. Mereka enggan membayar gaji yang lebih ataupun memberikan satu ganjaran yang benar-benar mampu memberikan satu kualiti hidup yang baik kepada pekerja-pekerja di Sabah dan ini menyebabkan mereka menggunakan kesempatan untuk mengimport buruh-buruh asing dan buruh-buruh asing ini mereka tidak memberikan apa pun bentuk kebajikan kepada mereka dan sebahagian daripada syarikat-syarikat yang terlibat khususnya di dalam pemprosesan kayu kayan, mereka menangguhkan pembayaran gaji sehingga enam bulan. Sudahlah mereka ini dibayar dengan gaji yang rendah, pembayaran ini dilewatkan dan mereka yang bekerja, pekerja-pekerja asing ini sememangnya tidak mempunyai apa-apa pilihan melainkan menerima pampasan ini dan sedia bekerja kerana keadaan ekonomi di negara mereka yang begitu buruk.

Ini menyebabkan banjir yang begitu banyak pekerja-pekerja asing di negeri Sabah dan ini juga telah menyebabkan rakyat negeri Sabah sendiri tidak mempunyai kemampuan untuk melibatkan diri dalam sektor pekerjaan. Saya minta supaya Kementerian Buruh mempercepatkan pelaksanaan undang-undang ini ke negeri Sabah supaya pekerja-pekerja khususnya rakyat negeri Sabah sendiri mendapat pembelaan yang sewajarnya.

Satu lagi perkara yang ingin saya bangkitkan di sini iaitu tentang Butiran 01600 iaitu Dasar Sumber Manusia. Seperti mana yang kita tahu bahawa Malaysia telah pun melalui tranformasi ekonomi yang begitu hebat khususnya dalam dua atau tiga dekad yang lalu. Di dalam sistem ekonomi kita tiga dekad yang lalu kita banyak bergantung

kepada sektor pertanian, perikanan, mineral dan juga sektor-sektor tradisi. Pada ketika itu tidak ada peluang-peluang yang dapat dibuka kepada mereka yang mempunyai kemampuan di dalam sesuatu bidang khususnya bidang-bidang industri dan bidang-bidang yang mempunyai kepakaran yang tinggi.

Ini menyebabkan ramai rakyat Malaysia yang telah bekerja di luar negara dan mendapat kedudukan yang baik di luar negara kerana sebahagian daripada mereka ini mendapat pendidikan di luar negara dan menjadi orang-orang yang mempunyai kemahiran dan kepakaran dalam banyak bidang. Tetapi selepas dua dekad yang lalu, selepas Malaysia melalui proses transformasi ekonomi yang membolehkan Malaysia melibatkan diri di dalam sektor ekonomi moden khususnya dalam perindustrian dan industri teknologi tinggi, kita memerlukan kepakaran mereka yang mempunyai kebolehan ini. Dan saya berdasarkan kepada pengalaman yang saya sendiri dapat melihat ramai sebenarnya rakyat Malaysia ini yang berada di luar negara dan boleh digemblengkan tenaga mereka untuk kembali ke negara kita dan dapat membantu negara kita untuk membangunkan industri kita khususnya industri teknologi tinggi dan juga sektor ekonomi moden.

Seperti mana kita tahu bahawa kerajaan hari ini berhasrat untuk membangunkan sektor teknologi tinggi, *pharmacology* dan juga bioteknologi di negara kita dan suatu contoh di sebuah negara yang saya pernah berkhidmat terdapat tidak kurang daripada 20 *researcher* atau mereka yang pakar dalam sesuatu bidang yang bekerja di sana dan harus mereka juga pernah berjumpa dengan saya untuk meminta bagaimana cara untuk menyambut seruan kerajaan untuk kembali ke Malaysia dan melibatkan diri dalam kemajuan ekonomi di Malaysia.

Tetapi berdasarkan kepada insentif yang telah diberikan, saya dapat melihat bahawa di dalam beberapa tahun yang lalu hanya 90 orang yang berjaya dibawa masuk ke Malaysia. Ini sebahagian daripada mereka sendiri pun telah balik ke negara asal mereka kerana kita dapati bahawa tidak ada insentif yang konkrit yang diberikan kepada mereka untuk membolehkan mereka balik ke Malaysia dan seterusnya mendapat sokongan daripada pihak kerajaan dan kementerian untuk membolehkan mereka bukan hanya dapat membuat aplikasi di dalam keupayaan dan kepakaran mereka tetapi juga dapat menggunakan negara kita *sebagai launching pad* untuk mereka apa juga hasil-hasil atau produk yang mendapat sokongan daripada kerajaan dalam bentuk *start up capital* atau *seed capital* dan sokongan-sokongan yang lain yang

membolehkan mereka menjadi usahawan di negara ini dan membantu Malaysia untuk menjadi pengeluar produk-produk berteknologi tinggi dan juga produk-produk yang mempunyai nilai atau *value added* yang tinggi di dalam pasaran antarabangsa.

Kita minta supaya kerajaan lebih serius, kementerian perlu lebih serius dan dari semasa ke semasa menyediakan insentif-insentif yang benar-benar menarik mereka dan ini telah pun dilakukan oleh kebanyakan negara. Malah negara China sekali pun sebenarnya telah menarik ramai *scientist* dan pakar-pakar mereka yang telah mendapat pengalaman di luar negara seperti di Silicon Valley dan juga di banyak pusat teknologi dunia untuk kembali ke negara China dan membantu China untuk membangunkan sektor industri dan teknologi tinggi mereka.

Saya fikir dengan aset yang kita sedia ada dan mereka ini mempunyai keluarga dan juga mempunyai pengetahuan tentang negara kita dan mereka sudah mempunyai kebolehan adalah wajar untuk kita memberikan usaha, meletakkan suatu usaha yang lebih konkrit supaya mereka ini dapat kembali dan membangunkan negara kita sesuai dengan kemajuan perindustrian Malaysia di dalam persada dunia hari ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin membangkitkan tentang Butiran 01300 iaitu Tabung Pinjaman Pembangunan Kemahiran. Kita mengalu-alukan di atas penubuhan Tabung Pinjaman Pembangunan Kemahiran kerana sebagai sebuah negara yang menuju kepada negara perindustrian dan juga perdagangan, kita haruslah melahirkan lebih banyak pekerja yang mahir di dalam sesuatu bidang.

Kita tidak lagi seharusnya bergantung hanya kepada kecemerlangan akademik di mana kita melahirkan hanya mereka yang mempunyai ijazah tetapi tidak mempunyai kemahiran dan kita harus menjurus kepada melahirkan lebih banyak tenaga mahir seperti mana yang berlaku di negara-negara yang telah maju seperti di Jepun, Korea dan juga banyak negara industri dunia.

Kita harus memberikan sokongan kepada mereka. Kita tidak harus melihat mereka sebagai hanya dikhususkan kepada *drop out* ataupun mereka yang tidak berjaya di dalam akademik dan apabila mereka menyertai bidang kemahiran maka tidak ada penekanan yang diberikan. Maka sebenarnya mereka inilah yang boleh membantu negara kita untuk maju di dalam bidang perindustrian dan sewajarnya kerajaan dari semasa ke semasa menyediakan bantuan dari segi untuk memajukan tenaga-tenaga mahir ini seperti mana Tabung Pinjaman Kebangsaan Kemahiran ini.

Tetapi, apa yang menjadi kemusykilan, apa yang saya lihat daripada peratusan pembayaran balik yang telah diberikan adalah terlalu rendah iaitu 60,000 pinjaman yang telah diberikan tetapi yang membayar balik hanyalah 6,000 bererti hanya 10% daripada mereka yang telah mendapat bantuan ini yang membayar balik kepada kerajaan dalam pinjaman dan bantuan kewangan yang diberikan kepada mereka.

Tuan Pengerusi: Yang Berhormat, sila gulung.

Datuk Abdul Rahim bin Bakri: Tuan Pengerusi, saya khuatir bahawa sekiranya perkara ini berlaku berterusan maka akan menyebabkan peluang untuk pelajar-pelajar lain yang ingin mendapatkan kemahiran tidak akan dapat diperbanyakkan lagi. Dengan itu saya mohon menyokong. Terima kasih.

Tuan Pengerusi: Sepanggar.

4.27 ptg

Tuan Eric Enchin Majimbun [Sepanggar]: Terima kasih Tuan Pengerusi.

Tuan Pengerusi: Boleh percepatkan?

Tuan Eric Enchin Majimbun: Ya, saya ingin menyentuh mengenai Butiran 20200, 01600 dan sebelum itu saya ingin menyentuh mengenai *arbitration* ataupun Mahkamah Perusahaan ini di mana kita tahu bahawa ini adalah satu-satunya mahkamah yang akan menyentuh baik buruknya buruh ataupun pekerja-pekerja di negara kita ini di mana banyak aduan-aduan pekerja haruslah kita ambil perhatian.

Satu ialah mengenai tabung insurans di mana kita dapati bahawa setakat ini walaupun kita mahu mempromosikan pekerja-pekerja kita ini tetapi tabung insurans itu tidak begitu menggalakkan. Tabung insurans ini yang mereka katakan adalah satu-satunya pakej ataupun *group* insurans yang diberi. Saya difahamkan bahawa insurans ini kadang kala tidak diberitahu kepada pekerja-pekerja sama ada mereka itu telah pun diberi insurans.

Ini saya rasa sampai masanya supaya setiap pekerja haruslah diberitahu berapakah nilai insurans yang mereka dapat sekiranya ada kemalangan. Satu lagi yang harus saya ingin utarakan ialah mengenai rancangan pembangunan dunia pembangunan kebangsaan kita di mana kita mahu supaya semua dapat diberikan latihan ataupun sekurang-kurangnya dalam kemahiran-kemahiran yang tertentu.

Saya percaya kerajaan mahu supaya kita semua diberi sekurang-kurangnya kemahiran tertentu pada setiap bidang. Ini saya rasa bagi Sabah agak masih lagi

kekurangan. Saya mintalah kalau boleh kita memperbanyakkanlah ataupun mempertingkatkan kemahiran-kemahiran ini supaya semua rakyat kita dapat memperoleh kemahiran tertentu dalam setiap bidang yang diperolehi.

Satu lagi perkara yang saya ingin utarakan ialah mengenai Tabung Pinjaman Pembangunan Kemahiran ini di mana setakat ini saya rasa khasnya bagi Sabah belum begitu diperkenalkan. Kita belum lagi diperkenalkan mengenai Tabung Pinjaman Pembangunan Kemahiran ini.

Saya percaya dengan adanya promosi-promosi yang akan diberi oleh pihak kerajaan, maka rakyat ataupun pekerja-pekerja di Sabah boleh mendapat maklumat ataupun sekurang-kurangnya hasil tabung pinjaman pembangunan kemahiran ini.

Tuan Pengerusi, dengan ini saya mohon menyokong.

Tuan Pengerusi: Tuaran.

[Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Yusof bin Yacob] *mempengerusikan Jawatankuasa*]

4.31 ptg.

Tuan Wilferd Madius Tangau [Tuaran]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya ingin turut serta dalam perbahasan ini dalam Butiran 010600 Dasar Sumber Manusia. Dalam butiran ini peruntukan sebanyak RM1,135,000 telah diperuntukkan.

Tuan Pengerusi, pada pagi tadi kita telah mendengar jawapan daripada Menteri di Jabatan Perdana Menteri berhubung dengan masalah pengangguran di negara kita. Beliau telah mengatakan bahawa soal sama ada kita dapat memenuhi keperluan pekerjaan negara ini adalah bergantung pada pertumbuhan ekonomi negara kita. Ini bererti bahawa jika sekiranya pertumbuhan ekonomi itu rendah dan lemah, maka tidak akan wujud pekerjaan dan tidaklah ada pekerja dan seterusnya pengangguran akan berterusan.

Walau bagaimanapun, dari segi latihan untuk menyediakan tenaga kerja yang berkemahiran ini berterusan, kita mempunyai begitu banyak universiti-universiti sama ada awam ataupun swasta dan hampir kesemua kementerian juga menyediakan latihan-latihan. Bukan sahaja di Kementerian Sumber Manusia yang mempunyai

latihan-latihan tetapi juga di Kementerian Belia dan Sukan, Kementerian Pertanian, Kementerian Pembangunan Usahawan dan Koperasi dan sebagainya.

Persoalannya di sini, masalah dilema yang kita hadapi ialah *on the other hand*, dengan izin, kita kekurangan pekerja, kita mengambil pekerja asing tetapi pada masa yang sama kita juga mengalami masalah pengangguran terutama mereka yang mempunyai kemahiran - orang yang sudah terlatih.

Persoalannya di sini, dalam butiran sumber manusia ini saya lihat, dalam bajet ini dinyatakan objektifnya dengan dasar sumber manusia ialah menyumbang kepada urusan merancang program-program pembangunan sumber manusia bagi menghasilkan tenaga kerja yang berkemahiran bagi memenuhi keperluan industri negara dan prestasinya bilangan nota atau kertas kerja yang disampaikan kepada Jemaah Kabinet pada tahun 2003 ialah 9 nota ataupun kertas kerja dan pada tahun ini juga 9, dan pada tahun 2005 juga 9. Saya ingin tahun apa semua kertas kerja ini? Apakah semuanya disampaikan kepada Kabinet? Saya ingin tahu.

Saya juga ingin tahu apakah penyelarasan dari segi pembangunan sumber manusia. Kalau kita lihat sebagai contoh, Kementerian Belia dan Sukan. Yang memohon untuk mendapatkan latihan lebih daripada 30,000 tetapi yang diambil hanyalah 3,000. Begitu juga di Kementerian Sumber Manusia ini, kita mempunyai puluhan ILP. Saya ingin tahu apakah kesemua mereka yang telah dilatih dalam institut latihan perindustrian ini telah mendapat pekerjaan? Saya ingin tahu. Pada masa-masa yang akan datang, jika sekiranya pertumbuhan ekonomi kita ini akan mengalami seperti yang dahulu tidak akan melebihi 5% - katakan pertumbuhan ekonomi kita 2%, 1% dan sebagainya - ke manakah orang-orang yang terlatih ini?

Maksud saya di sini ialah dari segi dasar sumber manusia. Apakah negara kita ini bersedia melahirkan sumber manusia yang boleh mendapat pekerjaan di mana sahaja di dunia ini walaupun negara kita tidak dapat menyediakan pekerjaan? Ini bererti bahawa kita kena lihat bukan sahaja dari segi sikap tetapi dari segi kemahiran-kemahiran, bukan sahaja dari segi teknikal tetapi barangkali dari segi soal bahasa.

Dalam soal ini, saya ingin melihat dari segi bilangan permohonan. Ini soal mengambil warganegara Malaysia yang berkepakaran yang berada di luar negara dan ingin di bawa ke negara kita, dan prestasinya pun ada di sini. Hanya ada 90 orang pada tahun lepas. Pada tahun hadapan pun hanya lebih kurang 90 orang yang dianggarkan untuk dibawa balik.

Saya ingin membuat cadangan bahawa untuk melahirkan orang-orang yang boleh dilahirkan oleh institusi-institusi pendidikan ataupun institusi latihan ini, kita perlukan pensyarah-pensyarah yang terlatih dan yang boleh diterima pakai. Ini bererti kita perlukan profesor-profesor atau pensyarah-pensyarah barangkali daripada luar negara ke negara kita untuk membuat latihan sebab kita perlukan orang yang boleh diterima secara global.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Gulung, Yang Berhormat.

Tuan Wilferd Madius Tangau: Tuan Pengerusi, persoalannya di sini ialah apakah dasar kita? Bolehkah kita ambil jurulatih-jurulatih, pensyarah-pensyarah secara sambilan daripada luar negara, daripada institusi-institusi yang ternama dan sebagainya? Itu kita harus lihat. Bukan sahaja rakyat Malaysia yang pakar di luar negara di bawa ke sini tetapi juga jurulatih-jurulatih.

Saya ingin mencadangkan supaya dalam dasar sumber manusia ini, buatlah dasar pembangunan sumber manusia yang menyeluruh, yang komprehensif. Janganlah tiap-tiap kementerian dia buat tetapi Kementerian Pembangunan Sumber Manusia sendiri tidak menyediakan dasar pembangunan sumber manusia bagi keseluruhan negara kita. Sekian, terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Saya bagi Rembau, kemudian Kinabatangan dan selepas itu Menteri menjawab.

4.36 ptg

Dato' Firdaus bin Harun [Rembau]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya juga ingin turut serta membahaskan Bekalan 46. Saya terus pergi kepada Butiran 20000 Kemajuan Guna Tenaga Manusia.

Tuan Pengerusi, saya mengucapkan tahniah kepada pihak kerajaan kerana banyak menubuhkan institut latihan perindustrian di merata-rata negara termasuklah di kawasan saya Institut Latihan Perindustrian di Pedas. Tetapi saya difahamkan ramai para belia yang tidak merebut peluang untuk mengikuti kursus yang disediakan oleh ILP ini. Mereka hanya menunggu peluang pekerjaan yang ada, khususnya lepasan SPM, sedangkan ILP ini disediakan sebagai peluang kedua untuk mereka yang tidak dapat mengikuti kursus matrikulasi, masuk tingkatan 6 dan juga politeknik. Sedangkan di ILP saya difahamkan pada tiap-tiap bulan selama setahun para peserta kursus diberi

elaun sebanyak RM100 sebulan. Salah satu sebab kenapa sambutan para belia lepasan SPM mungkin kurang ke ILP ini ialah mungkin kerana promosi yang dijalankan tidak begitu banyak.

Oleh yang demikian, saya mencadangkan kepada pihak kementerian bersama-sama dengan Kementerian Belia dan Sukan dan Kementerian Pelajaran supaya mengadakan ceramah-ceramah kerjaya di sekolah-sekolah untuk menarik para belia kita untuk mengikuti kursus-kursus yang diadakan di ILP ini. Dalam masa yang sama akan dapat memenuhi keperluan tenaga kerja khususnya dalam sektor perkilangan.

Tuan Pengerusi, selain daripada itu juga saya juga mencadangkan supaya pihak kementerian menimbangkan melalui ILP ini dapat juga diadakan kursus-kursus untuk penduduk setempat termasuklah penduduk kampung untuk mengikut kursus-kursus dalam bidang-bidang tertentu yang saya difahamkan ada tiga bidang iaitu *electric, electronic, mechanical dan civil* dan di ILP Pedas itu saya difahamkan ada 9 jenis kursus. termasuklah kursus dalam bidang teknologi maklumat, telekomunikasi, fabrikasi logam dan juga beberapa kursus yang lain.

Dengan cara ini dapatlah rakyat di luar bandar atau mereka yang telah bekerja sebagai buruh, golongan PAR ataupun perkhidmatan am rendah mempelajari kemahiran-kemahiran tertentu dalam masa yang sama menambah pendapatan keluarga mereka.

Tuan Pengerusi, selain daripada itu saya ingin menyentuh tentang kepala yang sama iaitu soal graduan yang menganggur. Saya difahamkan ada kira-kira 66,300 orang siswazah yang menganggur dan daripada jumlah ini seramai 48,100 orang adalah siswazah Melayu.

Sebahagian daripada sebabnya kenapa mereka menganggur ialah kerana masalah mereka menguasai bahasa Inggeris dan kemahiran berkomunikasi. Oleh yang demikian, saya mencadangkan supaya pihak kementerian menjalankan kursus-kursus jangka pendek dalam bahasa Inggeris di peringkat asas, di peringkat pertengahan dan juga lanjutan supaya dengan ini dapatlah para siswazah ini.....

Tuan Devamany a/l S. Krishnasamy: [Bangun]

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Cameron Highlands bangun Yang Berhormat.

Dato' Firdaus bin Harun: Ya.

Tuan Devamany a/l S. Krishnasamy: Terima kasih Tuan Pengerusi. Saya inginkan penjelasan daripada Yang Berhormat. Kita memberi pelbagai alasan kenapa siswazah menganggur seperti kemahiran bahasa Inggeris, peluang, bidangnya tidak secocok dengan apa yang diperlukan. Tetapi suatu perkara yang inti yang merupakan asas adalah nilai diri. Salah satu sebabnya yang dikatakan melalui suatu kajian adalah ramai penganggur sekarang telah dimanjakan oleh ibu bapa sehingga mereka tidak mempunyai daya tahan *intrinsic* untuk mengharungi sebarang kemahiran yang dihadapkan kepada mereka.

Saya minta penjelasan Yang Berhormat perlukah kita merevolusikan cara pembesaran anak-anak. Kalau dalam 20 tahun kita tidak mahu masalah ini kerana apa jua yang bakal diberikan kepada mereka akan diakhiri dengan suatu kegagalan kerana dalaman mereka tidak kukuh untuk mencari sesuatu yang baru dan belajar daripadanya. Minta penjelasan daripada Yang Berhormat.

Dato' Firdaus bin Harun: Terima kasih. Saya bersetuju dengan cadangan Cameron Highlands tadi.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Menjawab dan terus gulung Yang Berhormat.

Dato' Firdaus bin Harun: Tetapi seperti dengan izin *we have to make a start some where*. Sebab itulah mungkin salah satu cara ini adalah melalui kursus-kursus yang dijalankan oleh kementerian bersama dengan Kementerian Pengajian Tinggi dan juga Kementerian Belia dan Sukan. Mungkin kita boleh masukkan program-program ataupun bidang-bidang yang boleh menanamkan semangat daya saing, semangat tidak mudah berputus asa dan semangat daya juang di kalangan para siswazah kita.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Sudah. Cukuplah Yang Berhormat.

Dato' Firdaus bin Harun: Jadi saya menyokong.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Kinabatangan. Selepas ini kementerian menjawab.

4.42 ptg.

Datuk Bung Moktar bin Radin [Kinabatangan]: Terima kasih Tuan Pengerusi. Ada beberapa perkara iaitu 010200 - Dasar Perburuhan, 050200 - Pentadbiran Undang-undang dan Standard Perburuhan Sabah dan Kemajuan Guna Tenaga Manusia.

Pertama sekali saya hendak tanya kementerian dan kerajaan bagaimanakah cara mereka mengeluarkan dan memberi kebenaran kepada operator-operator khususnya pengilang-pengilang yang berada di Semenanjung Tanah Melayu untuk mengambil pekerja-pekerja buruh daripada Sabah. Apakah syarat-syarat yang telah ditentukan sebab perkara ini Tuan Pengerusi terlalu membimbangkan. Dahulu saya pernah cakapkan perkara ini di mana terdapat berapa ramai pekerja remaja-remaja kita telah menjadi musuh negara di Semenanjung ini. Mereka telah menjadi penagih dadah, mereka menjadi perompak, dan ada juga yang trauma.

Baru-baru ini, minggu lalu Tuan Pengerusi, kebetulan remaja ini dari Kinabatangan tiga orang. Ibu bapa mereka telah ambil mereka pulang dan sampai di Sandakan dua orang hampir-hampir membunuh diri iaitu dengan mengelar tangan mereka dan satu orang lagi sudah trauma dan dimasukkan ke Hospital Bukit Padang.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Trauma itu apa Yang Berhormat.

Datuk Bung Moktar bin Radin: Trauma ini ia ketakutan. Jadi, kita mahu tanya kementerian sebab saya tahu operator-operator mengambil pekerja ini di tulis di sana kerjasama Jabatan Buruh. Apabila Jabatan Buruh bererti kerajaan.

Jadi apakah kerajaan tidak ada usul periksa ke arah mengambil pekerja-pekerja daripada Sabah ini. Di mana letaknya kewarasan kita untuk memastikan bahawa pengilang-pengilang ini bukan sahaja mengambil kesempatan tetapi mereka haruslah bertanggungjawab ke arah kebajikan pekerja-pekerja sebab pekerja dari Sabah ini juga orang Malaysia. Bukan orang Indonesia, bukan dari Philippine, bukan dari Burma, kenapa dianiaya? Saya mahu tanya dan saya mahu jawapan yang paling kukuh, jangan main-main. Saya mahu betul-betul.

Yang kedua Tuan Pengerusi, saya mahu tanya, di Sabah ini khususnya di Kinabatangan terdapat lebih kurang 40 hingga 50 ladang-ladang kelapa sawit. Kita telah meminta supaya penguatkuasaan dilaksanakan pemeriksaan ke ladang-ladang ini. Tetapi seumur hidup saya belum ada sejarah penangkapan buruh-buruh haram di ladang-ladang di negeri Sabah. Saya mahu tanya kerajaan dan kementerian, satu hektar ladang berapa orang buruh diperlukan. Kalau diperlukan tiga orang atau seorang, kalau 40,000 hektar ladang berapa diperlukan kerana banyak penipuan.

Tuan Pengerusi, mereka *declare* pengambilan tenaga buruh 200 orang. Padahal dia *smuggle* ataupun dia seludup manusia ini 1,000 orang. Levi tidak dibayar,

itu tidak dibayar, kita yang rugi. Saya bukan menuduh penguat kuasa, saya bukan menuduh polis, saya bukan menuduh Imigresen tetapi saya waswas mereka terlibat dalam sindiket penyeludupan pekerja-pekerja asing ini.

Justeru itu perkara ini harus dikaji dan diperiksa. Jangan jawab kita standard sahaja. Kita tidak mahu dengar lagi dipertimbang, dikaji. Apa yang dikaji, berpuluh-puluh tahun, 50 tahun kita merdeka mahu kaji lagikah? Tidak tahu sampai bila kita buat kajian. Inilah negara kita ini *third class countries*, semua negara ketiga, tidak ada kemajuan. Balik-balik mahu fikir, mahu timbang, mahu bincang. Ini menjadi tanggungjawab kita.

Tuan Loh Seng Kok: *[Bangun]*

Datuk Bung Moktar bin Radin: Tanggungjawab kerajaan. Kalau di Amerika yang menganggur pun diberi gaji.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Kelana Jaya bangun Yang Berhormat.

Tuan Loh Seng Kok: Sedikit sahaja. Tuan Pengerusi dan Yang Berhormat Kinabatangan. Tadi Yang Berhormat berkata tentang pekerja-pekerja haram di dalam estet. Sekarang ini kita lihat bahawa kerajaan ada memberi pengampunan dengan izin *amnesty* kepada pendatang asing tanpa izin ini. Apakah Yang Berhormat bagi Kinabatangan bersetuju kalau kerajaan tarik balik pengampunan ini ke atas pendatang asing tanpa izin (PATI) ini.

Datuk Bung Moktar bin Radin: Memang perkara ini yang saya mahu cakapkan. Sebetulnya kerajaan buat kesilapan untuk memberi pengampunan kepada pekerja-pekerja haram ini sebab ini suatu penggalakan. Dia tahu tiap-tiap hari raya dia kata, kita kena ampun, ramai-ramai masuk. Aah, langkah yang tidak bijak.

Walaupun mungkin dari segi hubungan antarabangsa, perikemanusiaan itu memang wajib tetapi akhirnya negara kita akan menjadi sarang syurga bagi pendatang-pendatang haram.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Ya, gulung Yang Berhormat.

Datuk Bung Moktar bin Radin: *[Melihat ke arah jam]* Eh, semua sepuluh minit, saya baru lima minit. Tadi saya bermula 4.42 petang.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Jam Yang Berhormat lambat.

Datuk Bung Moktar bin Radin: Saya berdiri sembilan kali. Bukan lambat tetapi tidak dapat. Yang berganding pun boleh dapat.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Teruskan Yang Berhormat.

Datuk Bung Moktar bin Radin: Tuan Pengerusi, saya ada satu perkara, saya pun tidak tahu di mana saya tadi. Tuan Pengerusi, saya mahu meminta kerajaan supaya serius menangani masalah-masalah seumpama ini. Periksa kilang-kilang kita dan ladang-ladang kelapa sawit kita.

Jangan mereka menipu kerajaan sebab kerajaan akan rugi. Sebab itulah negara kita tidak ada keuntungan defisit dan sebagainya sebab kita ditipu oleh mereka yang mengaut keuntungan. Sudahlah mereka tidak ada *social obligation* di kawasan-kawasan di mana mereka mencari keuntungan, mereka menipu juga kerajaan. Sebab saya tahu apabila mereka menyeludup pekerja haram, gaji yang seharusnya RM20 dia bayar RM7, dia bayar RM8. Kadang-kadang dia tidak bayar. Pasport mereka orang tengahnya tahan. Kalau mahu lari dia ugut pasport tidak ada. Ini yang berlaku.

Jadi perkara ini perlu diperiksa. Kementerian dan Timbalan Menteri ada di sini, serius sedikit. Minta penguat kuasa periksa perkara ini. Kalau mereka tidak periksa kita tubuhkan jawatankuasa periksa mereka. Mungkin ada sesuatu yang berlaku kepada mereka sebab mereka tidak pernah berjaya menangkap pekerja-pekerja haram yang hadir di negara kita.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Cukup Yang Berhormat.

Datuk Bung Moktar bin Radin: Jadi Tuan Pengerusi, sebenarnya saya ada banyak lagi tetapi sudah diminta berhenti, kita berhenti. Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab.

4.49 ptg.

Timbalan Menteri Sumber Manusia [Datuk Abdul Rahman bin Bakar]: Terima kasih kepada Tuan Pengerusi. Saya bagi pihak Kementerian Sumber Manusia merakamkan setinggi-tinggi tahniah dan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang bertanya serta banyak mencadangkan mengenai dengan kedudukan Kementerian Sumber Manusia. Yang Berhormat bagi Beluran bertanya mengenai banyak perkara dan di antaranya mengenai dengan pekerja-pekerja ladang kelapa sawit yang banyak bergantung kepada orang asing.

Saya hendak sebut di sini bahawa memang dalam sektor pertanian, perladangan, pembinaan, perkhidmatan dan juga pembuatan, empat sektor ini merupakan sektor-sektor yang sangat kurang diminati ataupun diceburi oleh penduduk

ataupun pekerja-pekerja tempatan. Mahu tidak mahu terpaksa majikan-majikan itu setelah mengiklankan beberapa kali untuk mendapatkan pekerja tempatan tetapi gagal, terpaksa menerima pekerja-pekerja asing. Jadi ini satu perkara yang tidak dapat dielakkan sementara kita menerima pekerja-pekerja tempatan.

Saya juga ingin menjawab mengenai perkara gaji minimum yang diberi tahu oleh pihak Yang Berhormat bagi Beluran, iaitu apakah permintaan MTUC untuk mencadangkan RM900 sebulan itu tidak diterima oleh pihak Kementerian Sumber Manusia. Ingin ditegas dan dijelaskan di sini bahawa Kementerian Sumber Manusia lebih terbuka ataupun membuka soal penetapan gaji ini kepada pasaran terbuka. Jika sekiranya kita menetapkan gaji minimum iaitu sebanyak RM900 kepada pekerja-pekerja, ada beberapa akibat kurang baik akan diterima oleh pihak kerajaan. Umpamanya, ramai di antara majikan-majikan yang ingin melabur ke sini juga kurang berminat untuk melabur ke sini dan hasilnya peluang-peluang pekerjaan tidak dapat kita nikmati.

Kita juga dapati bahawa ada setengah-setengah majikan yang menetapkan gajinya bukan sahaja pada kadar minimum RM900 sebulan malah lebih daripada itu. Selain daripada itu, pasaran yang kompetitif ini lebih memberikan daya saing kepada pekerja-pekerja untuk meningkatkan kualiti dan mutu kerja dan selanjutnya untuk mencapai tahap kualiti yang diperlukan bagi memperlihatkan bukan sahaja mutu kerja tetapi juga keuntungan syarikat pada masa-masa yang akan datang.

Kita juga ada satu *council* yang dikenali sebagai *Minimum Wage Council* yang sentiasa membincangkan kedudukan gaji-gaji pekerja dari semasa ke semasa. Sekiranya keadaan mengizinkan maka gaji yang sesuai mungkin akan ditetapkan oleh pihak *council* untuk dicadangkan kepada pihak Kementerian Sumber Manusia.

Beliau juga menyentuh tentang galakan pakar-pakar luar negara. Kita memang menggalakkan pakar-pakar yang berkemahiran dari luar negara untuk balik dan pulang untuk bekerja di Malaysia. Setakat hari ini, kita difahamkan bahawa terdapat lebih kurang 30,000 pekerja-pekerja mahir rakyat Malaysia di merata tempat di dunia. Tetapi apa yang kita telah iklankan, mereka yang ingin pulang ini tidak ramai. Yang membuat permohonan untuk pulang ke negara kita Malaysia hanya lebih kurang 650 orang sahaja, dan daripada 650 orang itu kita hanya dapat menerima lebih kurang 300 orang sahaja yang berhajat untuk pulang ke Malaysia dan kepelbagaian bidang yang

kita terima di antaranya ialah dari segi perubatan, saintis dan lain-lain kepakaran dan usaha-usaha ini akan diteruskan dari semasa ke semasa.

Saya juga dengar ada seorang Yang Berhormat yang mencadangkan supaya kita tiru Singapura, di mana ada 4,000 *e-mail* yang telah dihantar ke merata tempat di dunia. Sebenarnya kita tidak tiru Singapura, Singapura yang meniru kita. Kita telah pun hantar pelbagai bentuk *e-mail* ke merata negara yang mempunyai pakar-pakar kita tetapi nampaknya pakar-pakar kita ini kurang berminat untuk pulang disebabkan mungkin isterinya orang sana, mungkin suasana persekitaran kerja lebih menguntungkan mereka ataupun gaji lebih memuaskan kepada mereka.

Cik Fong Po Kuan: *[Bangun]*

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Hendak tanya?

Cik Fong Po Kuan: *[Menganggukkan kepala]*

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Boleh.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Ya, Yang Berhormat bagi Batu Gajah.

Cik Fong Po Kuan: Terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri. Awalnya balik Menteri kita hari ini walaupun kita hari ini diminta untuk meluluskan peruntukan bagi kementerian ini. Itulah sikap kita selalu mempersalahkan mereka, kenapa mereka enggan balik kerana kata gaji di sana lebih lumayan. Mungkin itu betul tetapi bagaimana kementerian akan menjelaskan tentang di mana 94 orang pakar saintis yang telah pulang dalam tahun 1995 hingga 2000 dan selepas ini sekarang ini hanya tinggal seorang sahaja sementara 93 yang lain sudah balik. Bagaimanakah kementerian hendak jelaskan perkara ini? Itu satu.

Yang kedua, ini bukan kali pertama kami baca [Memegang sehelai dokumen] ada seorang doktor pakar di Australia yang menyambut galakan kementerian untuk balik berkhidmat untuk negara tetapi dia juga membawa isterinya. Masalah birokrasi permohonan menyebabkan selepas setahun pun tidak ada jawapan bagi isterinya untuk bekerja di hospital kerajaan dan apabila isterinya memohon di Singapura, dalam masa seminggu sudah mendapat jawapan.

Jadi, apakah kementerian ada mengkaji diri sendiri, apakah kelemahan di dalam kementerian yang menyebabkan seseorang yang telah menyahut seruan kementerian itu tetapi tidak mahu tinggal lama? Apakah kementerian ada membuat kajian diri sendiri dalam aspek ini? Mengapa mereka balik tetapi akhirnya

meninggalkan semula negara ini; dan mengapa mereka tidak mahu balik? Jangan senang-senang mempersalahkan mereka dengan mengatakan mereka ini hendakkan gaji yang lebih banyak, tetapi mesti melihat apakah polisi kerajaan Barisan Nasional dari awalnya yang menyebabkan mereka pergi ke negara lain?

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Setakat hari ini kita tidak menerima jumlah yang telah disebutkan tetapi nampaknya pihak Yang Berhormat terima satu, iaitu mereka yang pulang tetapi tidak berpuas hati menyebabkan mereka pulang semula. Setakat yang kita terima, *figure* mereka yang pulang tidak ada yang hendak balik semula tetapi kalau Yang Berhormat rasa ada dan perlu diberikan maklumat itu, berikan kepada saya dan kita akan selesaikan masalah mereka. Puas hati? Puas hatilah itu.

Lain-lain bidang yang kita lihat selain daripada bidang perubatan termasuklah bidang *aerospace*, kewangan, sains dan teknologi, ICT dan sebagainya. Namun demikian kita masih lagi memberi peluang dan juga mengusahakan supaya pakar-pakar ini pulang ke negara kita.

Yang Berhormat bagi Beluran juga bertanya mengenai dengan pekerja-pekerja graduan yang masih ramai menganggur. Untuk makluman, pelbagai skim latihan telah diadakan. Setakat hari ini kita telah melatih tidak kurang daripada 21,000 orang graduan. Pelbagai skim latihan kepada graduan-graduan yang menganggur ini diberikan, di antaranya kemahiran berkomunikasi, bahasa Inggeris, ICT, perakaunan dan juga lain-lain. Perbelanjaan yang telah dikeluarkan bagi latihan graduan ini melebihi daripada RM140 juta.

ini bermakna Kementerian Sumber Manusia memandang pengangguran graduan ini sebagai suatu aspek yang mesti diutamakan dan juga mesti dikirakan tentang baik-buruknya pengangguran itu berlaku. Saya melihat apabila latihan diberikan kepada graduan-graduan ini, dalam tempoh enam bulan sahaja, kebanyakan graduan - lebih daripada 80 peratus - telah dapat memperoleh pekerjaan. Dan jika diberikan masa yang lebih iaitu selama setahun daripada tamatnya latihan, kebanyakan graduan-graduan ini boleh memperoleh pekerjaan sehingga 100 peratus.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Yang Berhormat bagi Tangga Batu bangun, Yang Berhormat.

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Ya, sila.

Tuan Haji Idris bin Haji Haron: Terima kasih Tuan Pengerusi, terima kasih Yang Berhormat Timbalan Menteri. Saya berminat dengan angka graduan menganggur sebentar tadi dan saya juga difahamkan bidang yang mempunyai masalah yang terbesar di dalam menyumbang kepada angka graduan menganggur ini adalah bidang IT dan salah satu daripada sebab graduan menganggur tadi adalah kefahaman tentang IT juga. Yang pertama tentang komunikasi, bahasa Inggeris dan IT. Jadi bagaimana bidang IT ini boleh menyumbang kepada jumlah angka pengangguran yang terbesar sedangkan kita dapat lihat bidang IT ini juga adalah mempunyai graduan-graduan yang mengaji di dalam bidang ini yang menganggur dan tidak memperolehi pekerjaan. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri memberikan penjelasan?

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Ya memang kita akui bahawa dari segi angka-angka pengangguran yang kita perolehi daripada pelbagai bidang kelulusan IT ini atau ICT yang menganggur di negara kita ini lebih kurang 2000 orang. Jadi kebanyakan IT ini mereka yang mempunyai kebolehan ataupun kemahiran biasa dalam bidang IT bukan pakar berkenaan bidang IT bukan pakar untuk IT sendiri upamannya dalam membuat, memulih, membaik pulih, komputer dan sebagainya. Namun demikian, usaha-usaha sedang dibuat iaitu kita mendapatkan banyak syarikat yang ada di Malaysia supaya mereka yang dahulu IT ini juga dapat diberikan peluang pekerjaan. Jadi usaha-usaha ini digalakkan dan akan diperhebatkan menjelang tahun depan.

Saya hendak sebutkan di sini bahawa ada juga perkara yang disentuh iaitu mengenai dengan bagaimana untuk membantu graduan-graduan ataupun penganggur lain mendapatkan pekerjaan, kerana walaupun kita telah beri latihan ataupun mendaftar dengan Jabatan Tenaga Kerja, namun masih lagi ramai menganggur. Oleh itu kita buka tirai iaitu tirai untuk mengadakan *Job Fair* ataupun *Sure Kerja* dan selain daripada itu, kita juga melalui ceramah-ceramah untuk dilaksanakan oleh pihak kita dan kita juga sedar pada hari ini bahawa walaupun banyak usaha kita lakukan tetapi pengangguran terus juga berlaku kerana jumlah keluaran ataupun graduan yang lulus terus meningkat dari masa ke semasa.

Dato' Razali bin Ismail: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi, Yang Berhormat Beluran bertanya apakah insentif...

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Kuala Terengganu bangun Yang Berhormat

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Ya, sila

Dato' Razali bin Ismail bangun: Terima kasih. Saya cukup tertarik apabila Timbalan Menteri menerangkan berhubung dengan usaha-usaha yang telah dilakukan ke atas siswazahan yang menganggur itu. Saya melihat dari segi kos seperti mana yang telah saya sebut awal tadi, ini adalah merupakan satu *cost of repair* dan saya juga rasa ragu-ragu apabila disebut tadi hanya beberapa bulan sahaja dia telah mendapat pekerjaan sedangkan universiti telah bertahun-tahun melatih mereka.

Apakah tidak dilihat ataupun kita dapat kesan bahawa kita seolah-olah melabelkan siswazah-siswazah tertentu khususnya yang bumiputera ini dengan andaian dan *assumption* bahawa mereka tidak berupaya dari segi ICTnya, dari segi komunikasinya, dari segi penampilan dirinya. Mungkin ini adalah merupakan satu *self for feeling prophesy*, dengan izin, merupakan satu anggapan-anggapan sahaja. Saya kira ini akan menyebabkan *self-esteem*, dengan izin rasa kekendirian dan keterampilan diri siswazah-siswazah kita yang tertentu itu sudah agak menurun.

Barangkali harus kita lihat punca-punca lain kenapa mereka itu tidak dapat pekerjaan-pekerjaan tertentu. Tidak tahulah barangkali ini adalah hanya merupakan *assumption* sahaja yang barangkali boleh menyebabkan semakin parah dan derita anak-anak kita terutama yang menganggur tadi, dengan anggapan-anggapan yang sedemikian rupa. Sebab saya rasa masih khuatir juga dalam tempoh yang singkat itu tiba-tiba mereka mendapat pekerjaan. Terima kasih.

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Sebagaimana yang saya jelaskan tadi bahawa antara faktor-faktor sukarnya mereka yang menganggur mendapatkan pekerjaan, khususnya di kalangan siswazah adalah kelemahan mereka untuk berbahasa Inggeris, berkomunikasi dan juga ICT. Itu jelas dan tegas saya katakan. Oleh hal yang demikian, soal yang sama atau pun perkara yang sama juga berulang-ulang berlaku di kalangan siswazah.

Oleh hal yang demikian, masalah ketidakupayaan siswazah mendapatkan pekerjaan bukan hanya semata-mata terletak di tangan Kementerian Sumber Manusia, ianya juga berkait rapat ataupun berkaitan dengan kementerian-kementerian yang lain. Walau bagaimanapun, kita tidak pernah putus harapan sama ada kita menyelaraskan

dari segi sistem pelajaran dan sistem pembelajaran itu dengan pihak Kementerian Pendidikan seperti yang telah kita usahakan sekarang dan di masa kana datang.

Kedua untuk berjumpa dengan pihak majikan-majikan menyesuaikan kebolehan dan keupayaan mereka. Telah ditegaskan bahawa keupayaan akademik semata-mata tidak menjamin kepada soal mendapatkan pekerjaan. Sekarang ini kemahiran adalah menjadi punca yang mustahak untuk mana-mana pihak memperolehi pekerjaan. Diperakui kalau kita hendak kerja di mana-mana majikan selain daripada jabatan-jabatan kerajaan untuk bidang pengurusan dan pentadbiran, ya, tetapi untuk mendapatkan pekerjaan secara berkemahiran, *skill* memang kita perlu kepada *skill- skill* yang tertentu. Puas hati?

Saya ingin melanjutkan lagi kepada jawapan apakah insentif yang telah diberikan oleh kerajaan untuk membantu pekerja yang telah kehilangan pekerjaan bagi membolehkan mereka menerus memberikan sumbangan ke atas pembangunan ekonomi negara. Untuk makluman Yang Berhormat bagi Beluran, kerajaan telah melaksanakan skim latihan pekerja yang diberhentikan iaitu mulai tahun 2001. tidak

Tujuan skim in dilaksanakan ialah untuk membolehkan pekerja-pekerja yang diberhentikan kerja mengikuti latihan untuk mendapat kemahiran baru atau meningkatkan kemahiran yang boleh membantu mereka mendapatkan pekerjaan ataupun membuat pekerjaan sendiri. Semenjak dilaksanakan kepada mereka yang telah diberhentikan kerja sehingga 31.05.2004 seramai 7,424 pekerja yang diberhentikan kerja telah diluluskan mengikuti latihan di bawah skim berkenaan sama ada di peringkat sijil dan juga diploma. Dari kajian pengesanan yang telah dibuat, pada bulan Mac 2004, kira-kira 53% mereka yang menyertai kajian ini telah berjaya mendapat pekerjaan. Seramai 711 orang atau 53% daripada 1,343 responden berjaya mendapatkan pekerjaan. Perlaksanaan skim ini telah sedikit sebanyak membantu pekerja yang di berhentikan kerja, mendapat pekerjaan diteruskan menyumbang kepada pembangunan negara. Bermakna skim ini, akan diteruskan dari masa ke semasa.

Kita juga ditanya oleh Yang Berhormat Tuaran, iaitu apakah insentif-insentif yang boleh dilaksanakan untuk menggalakkan orang tempatan untuk bekerja di bidang-bidang yang tidak ramai dimonopoli oleh orang tempatan tetapi banyak di monopoli oleh orang-orang luar. Terutama sekali kita mengenakan satu peraturan

ataupun *order* kepada majikan untuk mempamerkan kekosongan jawatan di syarikat-syarikat ataupun di majikan-majikan mereka.

Maknanya dia iklan dahulu baru ada kekosongan kerja di tempat ataupun di majikan tersebut. Majikan-majikan yang ada tidak sama sekali dibenarkan untuk terus mengambil pekerja-pekerja asing sebelum diiklankan. Itu adalah antara insentif-insentif awal yang dibuat. Yang keduanya, kita juga lazimnya memang ada perbezaan gaji di antara pekerja-pekerja tempatan dan juga pekerja-pekerja asing.

Kita juga sering membuat kempen-kempen ataupun galakan-galakan di merata tempat di seluruh negara ini untuk mendapatkan pekerja asing bekerja terutama di industri-industri dan juga di kilang-kilang dan sememangnya tidak digalakkan iklan itu dibuat di negara asing ataupun mana-mana sumber negara untuk mendapatkan pekerjaan sebelum di buat di Malaysia.

Saya juga ingin menjawab kepada soalan yang dikemukakan oleh Yang Berhormat bagi Larut mengenai dengan MLVK, yang mana dinyatakan ataupun ditegaskan bahawa banyak MLVK bumiputera telah di tutup. Benarkah dan bagaimana boleh berlaku dan termasuklah dakwaan yang telah dibuat oleh pihak seorang profesor.

Saya ingin menyatakan di sini bahawa Majlis Latihan Vokasional Kebangsaan (MLVK) ini telah pun ditubuhkan pada 2 Mei 1989. Tujuannya antara lain adalah untuk menggubal, menggalak dan menyelaras strategi dan program latihan kemahiran selaras dengan keperluan pembangunan ekonomi dan teknologi negara. Sehingga kini terdapat 1,518 pusat bertauliah swasta yang telah diaudit dari Februari hingga Mei 2004. Daripada apa yang telah diaudit dan disiasat, pihak kementerian telah dicadangkan untuk mengambil beberapa langkah tertentu dan daripada apa yang telah disiasat sebelum langkah-langkah yang tertentu yang akan saya sebutkan ini, saya ingin membacakan beberapa angka yang berkaitan.

707 pusat bertauliah diteruskan pentauliahannya, 362 pusat bertauliah perlu dikaji semula pentauliahannya, 449 pusat bertauliah dicadangkan ditamatkan pentauliahannya, yakni ditutup. Yang ditutup itu adalah disebabkan mereka ataupun pusat-pusat ini tidak memenuhi beberapa kriteria yang diperlukan. Di antaranya:-

- (i) premis-premis yang tidak standard;
- (ii) kerana tidak mengikuti ataupun tidak menepati *syllabus* ataupun sukatan pelajaran;

- (iii) tidak mempunyai tenaga-tenaga pengajar yang mahir ataupun yang mencukupi;
- (iv) tidak mempunyai murid-murid ataupun pelajar-pelajar yang mencukupi; dan
- (v) ada kes-kes penipuan lain yang tidak perlu saya gariskan di sini kerana banyak juga kes yang kecil-kecil yang sampingan yang berkaitan dengan ciri-ciri yang diperlukan.

Bagi memastikan kualiti pusat bertauliah berkenaan terus menerus berjalan dengan baik maka kita meminta supaya dipastikan:-

- (i) semua pusat-pusat tauliah mempunyai tenaga pengajar yang memiliki sijil latihan mengajar;
- (ii) beberapa peraturan dikenakan terhadap pelantikan pengajar oleh pihak penilai dalaman dan penilai luaran;
- (iii) permohonan untuk mengendalikan pusat bertauliah perlu melihat iklan kerana pihak MLVK menetapkan bidang-bidang dan juga hal-hal yang berkaitan yang tertentu;
- (iv) hanya pusat bertauliah yang dilantik oleh Majlis Latihan Vokasional sahaja boleh beroperasi.

Jadi, kita dapati mengenai dengan MLVK ini sebenarnya MLVK ini diteruskan hanya bergantung kepada yang berkualiti dan juga memenuhi kriteria-kriteria yang telah saya sebutkan tadi.

Juga dinyatakan oleh Yang Berhormat bagi Larut adanya pilih kasih mengenai dengan bayaran Tabung Pembangunan Kemahiran. Perlu saya jelaskan di sini bahawa pinjaman Tabung Pembangunan Kemahiran dibayar kepada pemohon-pemohon yang memenuhi syarat-syarat kelayakan.

- (i) warganegara Malaysia;
- (ii) berumur di antara 15 hingga 50 tahun;
- (iii) belajar di pusat-pusat yang telah ditauliahkan oleh MLVK;
- (iv) pendapatan keluarga di bawah RM3,000 sebulan;
- (v) pelajar-pelajar telah didaftarkan dengan Majlis Latihan Vokasional Kebangsaan.

Seterusnya Yang Berhormat bagi Larut bertanya benarkah kelas-kelas tertentu sahaja layak menerima bayaran dari Tabung Pembangunan Kemahiran ini. Mengenai dengan bayaran TPK pada masa ini tidak hanya kelas-kelas tertentu sahaja menerima bayaran. Sebaliknya semua permohonan yang layak dibuat pembayaran asalkan mereka mengikuti kursus MLVK dan juga memenuhi kriteria ataupun syarat-syarat yang saya nyatakan tadi akan diberikan bayaran.

Juga ditanya oleh Yang Berhormat bagi Larut mengenai dengan pertambahan guna tenaga pekerja asing yang semakin bertambah dari masa ke semasa. Ingin dijelaskan bahawa pergantungan kita pada pekerja asing bukanlah merupakan dasar yang digalakkan ataupun yang ditetapkan. Kerajaan sekarang sedang berusaha untuk memastikan bahawa tenaga asing ini dapat dikurangkan dari masa ke semasa dan kalau boleh kita tidak mahu pekerja asing ini datang ke sini untuk bekerja tetapi sebagaimana yang telah kita ketahui disebabkan tiadanya pekerja-pekerja tempatan yang sanggup mengambil tempat, maka kita terpaksa dibenarkan ataupun diminta pekerja asing itu datang.

Antara perkara-perkara yang menjadi keengganan kepada orang-orang Malaysia ataupun anak-anak tempatan bekerja itu kerana mereka mengelakkan tiga kategori tiga 'D' iaitu:

- (i) Difficult;
- (ii) Dirty; dan
- (iii) Dangerous.

Maka kita bergantung kepada tenaga kerja asing yang memang tidak sukar untuk mengalami tiga 'D' ini. Oleh itu kita perlukan mereka buat masa sekarang dan juga kita sedang berusaha untuk mengadakan program sure kerja job fair dan kita telah pun merancang bagi empat kategori yang saya sebutkan tadi di mana majikan-majikan akan terlibat sama dalam job fair ini untuk memberikan peluang-peluang pekerjaan kepada rakyat tempatan dalam tiga 'D' ini. Di antaranya yang saya sebutkan tentang pembinaan, tentang estet dan juga perladangan, pertanian, services ataupun perkhidmatan dan akhirnya tentang pembuatan.

Jadi, itu adalah mengenai dengan pekerja-pekerja asing yang..

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Yang Berhormat bagi Larut bangun, Yang Berhormat.

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Ya sila.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Terima kasih Yang Berhormat. Tadi, saya hendak bertanya berhubung dengan masalah yang pertama, tetapi tidak mengapalah Yang Berhormat sudah jelaskan. Saya hanya hendak pergi kepada pekerja asing. Kita hanya melihat tentang kurang minat pekerja-pekerja tempatan. Jadi, apakah langkah yang kita hendak ambil, sebab saya beri contoh kalau di Uzbekistan tadi Yang Berhormat ... *[Disampuk]* Saya berada di sana. Gaji mereka cuma 25 dollars kali dengan empat baru berapa? 100 dollars tetapi bila mereka dapat peluang hendak keluar dari negara mereka, mereka demand sampai, dengan izin Tuan Pengerusi, 2,000 dollars, katanya di Korea boleh bayar 2,000 dollars, dia desak kita supaya membayar 2,000 dollars. Itu yang saya minta penjelasan apakah langkah-langkah, takkan kita hendak membiarkan mereka tidak berminat. Apa caranya?

Macam tadi masalah kita, tetapi baguslah Yang Berhormat Timbalan Menteri sejak ada ini banyak juga perubahan, menteri pun memberi peluang kepada Timbalan Menteri untuk menjawab, begitulah saling bekerjasama, bukan macam pembangkang asyik hendak denda dan hendak potong elaun. Apa kita hendak lihat takkan bila projek sudah dibuat baru kita hendak mengkaji. Kita sepatutnya mengkaji dahulu, apa masalahnya, di mana silapnya baru kita buat, bukan kita sudah buat baru hendak mengkaji.

Jadi, saya minta Yang Berhormat supaya kementerian mencari jalan bagaimana kita hendak mengatasi masalah ini, sebab Menteri pernah bercakap menjelang tahun 2010m mungkin awal daripada itu, kita mungkin akan menghadapi masalah sosial yang amat menyulitkan dengan kehadiran, kebanjirannya pekerja-pekerja asing ini. Masalah sosial ini macam-macam, mungkin di Jerai, mungkin di Kinabatangan, mereka akan menuntut macam-macam.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Cukup, Yang Berhormat.

Dato' Raja Ahmad Zainuddin bin Raja Haji Omar: Jadi, itulah saya meminta sedikit penjelasan dari Yang Berhormat Timbalan Menteri berhubung dengan perkara ini.

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Sememangnya kita tidak boleh memberhentikan kehadiran ataupun kebanjiran pendatang asing ini dengan sertamerta, kerana ini memberikan kesan buruk kepada pertumbuhan ekonomi negara. Apabila sektor binaan, apabila sektor pembuatan, apabila sektor perkilangan dan

apabila sektor perladangan tidak dihadiri oleh pekerja-pekerja asing, maka kita mempunyai masalah.

Saya hendak memberi satu figure kepada Yang Berhormat supaya kita semua - bukan Yang Berhormat sahaja - dapat melihat masalah ini. Umpamanya ada satu kekosongan dalam bidang pertanian dan perladangan, ada 87 lagi yang kosong, ada satu kekosongan dalam bidang pembinaan, ada lagi 55 yang kosong. Ini dari segi nisbah dan ratio. Apabila ada satu kekosongan dalam bidang pembuatan ada lagi 35 yang kosong. Tetapi kalau dalam bidang-bidang profesional beribu yang minta boleh dikatakan 1,000 lebih yang minta ada satu dua sahaja yang kosong. Itu keadaan yang berlaku dalam soal pekerjaan di Malaysia.

Walau bagaimanapun, pihak Kementerian sebagaimana yang diminta menjalankan langkah-langkah berikut untuk mengatasi....

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: *[Bangun]*

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Sedikit lagi boleh tidak? Lepas ini you ambil, Jerai gunung tidak mengapa, dia tidak jatuh. Itu di antara langkah-langkah kita memperbanyakkan pusat-pusat latihan sama ada ILP sama ada Advance Technology Center, sama ada SIAS dan juga kita menambahkan pusat-pusat yang lain bagi memastikan tenaga-tenaga kerja yang mahir yang mencukupi dapat dikeluarkan oleh negara. Buat masa sekarang kita mempunyai tenaga kerja yang dilatih adalah lebih kurang 12,000 orang setahun.

Menjelang 2005 tenaga-tenaga kerja yang terlatih secara profesional dalam bidang diploma dan juga persijilan ada 54 kursus di situ dan seramai lebih kurang 20,000 orang. Itu langkah pertama. Langkah yang kedua kita menggalakkan syarikat-syarikat ini mengambil pekerja-pekerja tempatan. Langkah yang ketiga mengadakan penguatkuasaan dan juga peraturan di mana sehingga hari ini iaitu satu peraturan dikenakan sekurang-kurangnya mana-mana syarikat yang ada di Malaysia ini mengambil sekurang-kurangnya 50% pekerja tempatan, lebihnya barulah pekerja asing.

Saya hendak mengesyorkan di sini kepada Ahli Parlimen yang ada dalam Dewan ini, mana-mana syarikat ataupun majikan yang mengambil pekerja-pekerja asing lebih daripada 50%, beritahu, report kepada kita termasuk Jerai yang telah membuat satu kenyataan dahulu bahawa berapa syarikat di Kedah telah mengambil

hampir 90% pekerja asing. Minta maaf Yang Berhormat, ini bukan hendak mengatakan kepada Yang Berhormat. Itu tidak betul.

Kita sudah siasat, boleh dikatakan syarikat yang didakwa itu ada lebih daripada 80% pekerja-pekerja tempatan. Satu lagi cara kita mengatasi pekerja-pekerja ini supaya pekerja asing tidak datang iaitu mengadakan cara-cara pengendalian mesin ataupun jentera secara automasi iaitu tidak melibatkan banyak pekerja tetapi penggunaan jentera itu akan mengehadkan bilangan pekerja. Itu di antara langkah-langkah yang kita ambil.

Silakan, Yang Berhormat bagi Jerai.

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: Terima kasih Tuan Pengerusi, terima kasih Timbalan Menteri. Saya hendak tanya daripada kementerian ini iaitu perancangan masa hadapan negara kita ini. Sampai bilakah kita hendak membuka pintu ini kepada pekerja-pekerja asing masuk ke negara kita? Kita mesti ada satu *target date* ataupun satu tarikh atau tahun di mana kita kekalkan bahawa sampai tarikh ini, kita tidak boleh menerima lagi pekerja-pekerja asing. Dan saya hendak tahu daripada Timbalan Menteri, adakah Timbalan Menteri sedar bahawa banyak orang mengatakan di dalam negara kita sendiri, masih tidak ada peluang pekerjaan. Kita mengatakan yang masuk dari luar ini adalah pekerja-pekerja yang mahir dan pekerja-pekerja yang terlatih. Takkan berniaga di kedai roti canai, dok lap meja, dok angkat pinggan, tanya hendak minum apa itu, dikira pekerja mahirkah itu? Atau kita hendakkan kerja-kerja pembangunan ini, itu bukan pekerja mahir. Kuli kang itu! Atau kerja-kerja macam di ladang dan sebagainya.

Yang Berhormat sedar atau tidak, kadang-kadang pihak pengurusan syarikat, perladangan dan sebagainya hendak ambil jalan yang mudah supaya apabila pendatang asing datang bekerja, mudah bagi mereka mengawal kerana fiil orang kita ini pula, kalau dia suka, dia datang, tidak suka dia tidak datang ataupun dia ambil gaji hari ini, depa hendak ikut peraturan buruh ini. Kalau dia hendak berhenti, dia dapat gaji hari ini, dia pergilah tetapi kita sebagai tauke hendak menghentikan orang kerja, kena bagi notis itu dan ini.

Jadi, saya hendak tahu juga sampai bila? Adakah Yang Berhormat sedar bahawa gaji minima negara kita ini untuk *security guards* ialah RM195. Apa dia hendak makan, Yang Berhormat? Kita kena kaji ini semua. Mereka terpacak *guards*, gaji RM195, hendak jaga satu bangunan yang berharga berjuta-juta, barang berjuta-

juta. Gaji pokok dia RM195, ini *security force*. Saya *check* sendiri, saya dapat sendiri *slip* itu dan maksima RM200. Jadi, inilah yang menyebabkan *guards* daripada Nepal masuk ke negara kita. Saya hairan, hendak jaga bangunan, takkan hendak ambil daripada Nepal? Hendak ambil gurkha datang kerja di negara kita? Negara kita ada banyak pekerjaan, Yang Berhormat. Jadi, saya minta kementerian serius tentang benda ini, buat kajian, pastikan yang tidak mustahak tidak usah masuk.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Cukup, Yang Berhormat ya.

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: Kedai mamak rata simpang, satu hujung sana 24 jam, hujung sini 24 jam, semua pekerjaanya datang dari India. Mana dia rakyat kita? Takkanlah lap meja pun hendak datang dari India? Sokong, Yang Berhormat?

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Ya, cukup Yang Berhormat.

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: Terima kasih.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Yang Berhormat Timbalan Menteri, berapa lama lagi Yang Berhormat hendak jawab?

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Habis 5.30 ini, habislah, sehingga habis masa, boleh?

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Boleh.

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Besok boleh sambung ya?

Cik Fong Po Kuan: Minta penjelasan, pekerja asing.

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Nanti dahulu, jawab satu-satu, duduk dahulu, relaks. Ha, macam itu. *Steady*lah!

Kita memang mempunyai *target* untuk mengurangkan pekerja-pekerja asing. Pihak Kementerian Sumber Manusia sebenarnya memang bekerja rapat dengan pihak Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri dan juga Imigresen sebab dalam soal menerima permit kemasukan ini bukan di bawah bidang kita. Walau bagaimanapun, kita sebagai gabungan kementerian di bawah Kerajaan Malaysia telah menyedari tentang satu *target* perlu dibuat.

Saya difahamkan untuk tahun 2010, pekerja asing hanya mampu berada dan boleh berada sekitar 300 ribu orang sahaja dengan cara pelbagai pengawalan dilakukan. Juga difahamkan, kalau kita sekiranya tidak mempunyai satu bentuk sistem pengawalan yang baik, teratur, kemas dan sistematik, mungkin 2010, kehadiran pendatang asing 1.3 juta yang ada sekarang ini akan meningkat sampai 5 juta, tetapi

tidaklah demikian. Tetapi yang saya sebutkan tadi, satu bentuk penguatkuasaan, pengawalan dan sebagainya boleh diadakan.

Sebab itu saya katakan tadi, majikan-majikan yang ada ini perlulah diberikan beberapa syarat sebagaimana yang saya sebut dan saya telah jelaskan tadi dari segi peratus pekerja di tempat masing-masing dari segi pengiklanan, dari segi pengenaan hukuman dan sebagainya. Walau bagaimanapun, ia masih lagi tidak dapat mengurangkan jumlah pendatang asing yang terus datang. Oleh itu, beberapa peraturan lain yang difikirkan munasabah dan sesuai akan diselaraskan dan dikajikan di antara beberapa kementerian dan juga daripada pihak Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri khususnya dan juga di pihak kita sebagai penggajian untuk pekerja-pekerja asing.

Saya juga hendak sebutkan di sini bahawa bidangamah, amah hari ini ada 240 orang pekerja-pekerja asing Indonesia; ada 6 ribu daripada Filipina. Saya tidak nampak sebarang dakwaan ataupun kompelin daripada mana-mana orang Malaysia yang hendak jadi amah ditolak. Ada Yang Berhormat? *[Bertanyakan kepada Yang Berhormat bagi Jerai]* Tidak ada belaka. DAP pun ambil pekerja Indonesia juga, dengar khabar. Bangunlah DAP kalau hendak jawab.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Tidak payahlah, tidak payah jawab Yang Berhormat.

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Tidak payahlah!

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Jawab sahajalah!

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: Yang Berhormat, Yang Berhormat, saya hendak jawab.

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Itu bukan DAP, itu BN, Barisan Nasional biarlah dahulu.

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: Tidak, saya hendak jawab.

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Hendak jawab juga?

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: Kadang-kadang kerana sekarang ini negara kita sudah maju, anak-anak kita sudah berjaya. Jadi sudah *minimum qualifications* pun Sijil Pelajaran Malaysia ataupun Sijil Pelajaran Rendah. Minima yang dok ada sekarang ini. Jadi, mereka lebih cenderung bekerja di kilang-kilang kerana iklim dalam kilang itu berhawa dingin dan sebagainya, dan mudah serta gaji yang mereka dapat itu lebih baik daripada kerja sebagai pembantu rumah. Itu

saya hendak bagi sebab mengapa tidak ada lagi. Dulu kita pergi ke kampung belah *remote*, Kelantan atau mana-mana, anak-anak orang susah, kita ambil datang kerja dengan kita, tetapi sekarang ini semua sudah maju. Di negeri lain, semua pun sudah senang. Jadi, ini bermakna amah itu tidak apalah, kita ambil daripada luar, tetapi kerja-kerja lain yang saya maksudkan tadi.

Saya hendak Yang Berhormat *respond* pasal gaji minima yang sebanyak RM195 itu. Terima kasih.

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Ya, saya sangat tertarik dan juga rasa sukacita serta memberi hormat kepada Yang Berhormat bagi Jerai kerana dikatakan gaji *security guards* di Malaysia ini RM195, tetapi saya tidak dapat apa-apa lagi ucapan daripada pegawai saya yang ada di hadapan. Tidak ada satu pun selama saya duduk di sini ada *security guard* gaji RM195. Jadi, kalau adalah yang gajinya RM195, minta Yang Berhormat kemukakan kepada saya, boleh kita soal jawab dengan majikan, kenapa begitu rendah gaji yang dibuat.

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: Maksud saya, Yang Berhormat, *basic salary* dia..

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: *Basic salary.*

Dato' Paduka Haji Badruddin bin Amiruldin: Tetapi dia kena bekerja 12 jam untuk hendak dapat *overtime* dan dia akan dapat maksima RM600.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Yang Berhormat...

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Ya, kita terima pandangan ini. Sebagaimana yang saya katakan tadi, satu pandangan yang begitu baik, murni dan kita akan mengambil tindakan dan juga buat peruntukan baru.

Cik Fong Po Kuan: *[Bangun]*

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Yang Berhormat, Yang Berhormat bagi Batu Gajah bangun.

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Ya?

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Batu Gajah.

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Ya, sila Batu Gajah.

Cik Fong Po Kuan: Terima kasih Setiausaha Parlimen...

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Bukanlah!

Cik Fong Po Kuan: Minta maaf! Timbalan Menteri! Ya, minta maaf, Timbalan Menteri Kementerian Sumber Manusia. Tadi Timbalan Menteri ada menyentuh

berkenaan dengan kerjasama kementerian ini dengan Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri. Saya hendak tanya apakah kementerian ada membuat lawatan mengejut (*spotchecks*), dengan izin, tanpa kebocoran maklumat ke projek-projek perumahan di mana mereka ada mengambil pekerja-pekerja asing dan gagal mematuhi syarat-syarat yang ditetapkan oleh kementerian tadi ke atas setiap syarikat semasa mengambil pekerja asing. Itu yang pertama.

Yang kedua adalah dua kategori pekerja asing. Satu adalah yang memasuki negara ini tanpa dokumen, yang kedua adalah memasuki negara ini dengan dokumen. Sebelum ini saya ada bangkitkan perkara ini kerana ada pekerja asing yang mempunyai dokumen tetapi tidak dibayar gaji. Saya ada tanya menteri masa itu, menteri kata, , pekerja asing yang mempunyai dokumen mempunyai perlindungan yang sama seperti pekerja Malaysia. Tetapi apakah kementerian menyedari ada majikan-majikan yang tidak bertanggungjawab menggunakan taktik-taktik yang kotor? Mereka akan tunggu sampai pas/permit kerja pekerja mereka hampir tamat, atau tamat dan tidak membayar gaji mereka.

Saya pernah menghadiri satu kes, iaitu pembinaan sebuah universiti di Tronoh. Saya sekarang bagi maklumat dan saya harap boleh disiasat, di mana saya bantu pekerja-pekerja ini buat aduan kepada Jabatan Tenaga Kerja. Jabatan Tenaga Kerja kata sebab pas kerja mereka telah tamat, Jabatan tidak boleh tolong sebab sekarang mereka telah menjadi pekerja yang tidak sah.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Ya, cukuplah Yang Berhormat.

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Cukuplah, saya sudah faham.

Cik Fong Po Kuan: Jadi, apakah Yang Berhormat sedar perkara sedemikian, taktik-taktik yang digunakan yang akan merosakkan nama baik negara? Tadi saya nyatakan sebuah universiti di Tronoh di mana *it's a government link project*, dengan izin.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Ya, cukuplah.

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Pertamanya kerjasama dengan Kementerian Hal Ehwal Dalam Negeri untuk...

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Yang Berhormat Timbalan Menteri, berapa lama lagi hendak habis jawapan?

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Saya ingat sejam lagi. Tetapi yang ini boleh saya habiskan sedikit.

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Saya rasa, Yang Berhormat, kalau Yang Berhormat hendak layan semua secara satu persatu, lebih baik Yang Berhormat susun jawapan. Saya ingat kita sambung besoklah.

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Okay, besok, boleh. Besok dua jam, ya?

Tuan Pengerusi [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Dewan bersidang semula sebagai majlis Mesyuarat.

Datuk Abdul Rahman bin Bakar: Terima kasih.

[Majlis mesyuarat bersidang semula].

Timbalan Yang di-Pertua [Datuk Dr. Yusof bin Yacob]: Ahli-ahli Yang Berhormat, Dewan ditangguhkan sehingga jam 10.00 pagi esok. Dewan ditangguhkan.

Dewan ditangguhkan pada pukul 5.30 petang.